

از فروید به حافظ

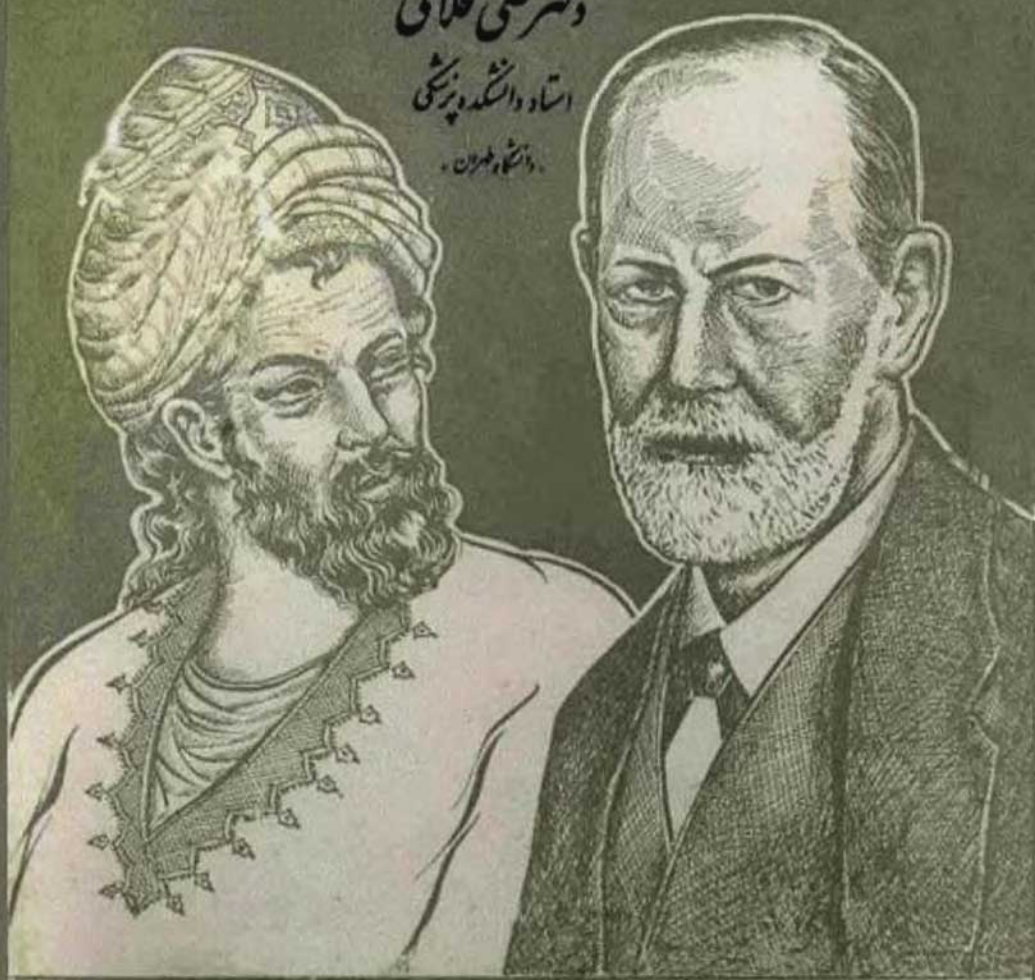
تیسیم - اسپریتسم - هیپنوتیسیم - روانشناسی فروید - روانشکافی حافظ

نگارش:

دکتر علی فلاتی

استاد دانشد پزشکی

دانشگاه علوم

بخش اول

از خرافات به حقایق

انسان همیشه سئوالانی را جمع بگذشته و حال و آتیه خود و دیگران دارد و از هر جا باشد جواب میخواید. فرض کنیم، شاطر حسن میخواید بداند کمی بمقام نخست وزیری نائل خواهد شد؟ البته علوم طبیعی قادر بر جواب چنین سئوالی نیستند و ادعای چنان قدرتی نمیکند، از طرف مذهب نیز لایعلم الغیب الاهی! پس که میتواند باین سئوال جواب بدهد؟ رمال، جفار، فال‌بین یا منجم! مثال دیگر آقای میرزا عبدالحور در سن هفتاد و سه سالگی زن چهارده ساله‌ای گرفته، شب عروسی حجله داماد تاریک مانده، اطباء فرنگی و ایرانی از علاج عاجزنده عزرائیل امر دارد جانش بگیرد، تازه داماد هم نمیخواید تا کام از دنیا برود. چاره چیست؟ کیماگر آنرا میداند: طلا را حل میکند و هر کس از آن معلول بخورد جوان چهارده ساله میشود!

تمام امور زندگی را بهمین قسم میتوان حل و تصفیه کرد، کدام مرضی است که با طلسم، تسخیر اجنه و غیره علاج نمی شود؟ قشور را نباید در برج اسد حرکت داد، عهدنامه را باید در روز نحسی بست. نفس مارگیر، دم عقرب و دندان مار را می بندد. در موقعی که جادو و شیشه بنمی و امثال اینها حتمی الاثر است توپ و تانک و بمب اتمی چه لزومی دارند؟

اگرچه این علوم خرافی برای ما، حالیه، اسباب تعجب است ولی نباید فراموش کرد که همین علوم کاذبه باعث کشف و ترقی چندین شعب علم گردیده‌اند مثلا کیماگر عقباکسیر اعظم^{۱۰} و علاج کل^{۲۰} میگشت باروت، فسفر، الکل و غیره را پیدا کرد

۱ - معروف به کیما یا جسی که اگر باجسام دیگر بزنند طلا میشود بویژه مس

۲ - Panacée دارویی که همه بیماریها را میتواند بهبود بخشد

و تدریجاً علم کاذب کیه یا علم شیمی حالیه مبدل شد. منجم میخواست از روی نوابت و سیارات وقایع آتیه را کشف کند این تحقیقات علم نجوم را که یکی از علوم مثبت و ریاضی است تولید کرد. طب قدیم با آنچه خرافات مادرطب استدلالی امروزه است ۰۰۰۰ بهمین نهج مقناطیس حیوانی ۱ و مقدماتش متجسین را بخواب مصنوعی ۲ و از آنجا به روان شکافی ۳ دلالت نمود و در این بین موضوع شکفتی که مربوط به ارواح ۴ باشد به مقناطیس حیوانی ضمیمه گردید.

ولی قبل از شروع باصل مطلب خالی از فایده نیست اگر مختصری از تاریخ این مبحث را بعنوان مقدمه ذکر کنیم:

این عقاید مخصوص به هیچکدام از ملتها نیست، افراد بشر همه گرفتار آن بوده و هنوز هم تا درجه ای هستند. انسان قدیم که بوسایل علمیه امروزه دسترسی نداشت از هر چه بفکرش میرسید استمداد میکرد. تجربه بومیه بما نشان میدهد که توسل بعلوم خفیه کار اثراش خاص عاجز و بیچاره است. کسی که بازوی اتمام پرزوری دارد به طلسم و جادو متوسل نمیشود. در اروپا مار زده را نه با جاق میبرند و نه لعاب دهان مار گیر و افسونگر میخورانند و نه سنگ پا دهر روی زخم می گذارند تا سم را بیرون بکشد نه... بلکه دوائی ضد سم مخصوصی داخل وجودش میکنند و مریض حتماً بحال می آید.

از اینها گذشته بعضی از مردم ناخوشی مخصوصی در این کارها دارند (چه میتوان کرد؟ یکی را بالای استسقا میزند یکی را درد قلندری) با هزارها مرتبه تجربه میدشان از خارق عادت کم نمی شود. اینجا تعقل و استدلال در میان نیست و اصل اعتقاد دلیل است و بس!

در کلده و مصر قدیم اغلب مردم ادعای غیب گوئی و طالع بینی داشتند. در

یونان قدیم رهبانان مهبط الهام بودند . راهب بایستی چند روزی روزه گرفته و با ریاضت تطهیر نفس کند و در مبد ابولون «۱» روی کرسی مخصوصی نشسته منتظر الهام شود . بعد از کمی انتظار حال راهب متدرجاً منقلب میشد و بحال تهیج و یحالات خلسه دست میداد و نیز گاهی متشنج شده و کف بدھانش می آمد کاهنه های یونان برای خبر دادن از آتیه بایستی بحالت تشنج بیافتند . در این موقع خداها بیدانشان حلول کرده و از دھانشان حرف میزدند .

در هندوستان بیشتر از دوهزار سال است که مرتاضین برای فیض کرامت مشغول بعضی عملیاتند . بعضی بنوك بینی یا بناف نگاه کرده بحالات جمود «۲» میافتند . جمعی دیگر از درویش همان مملکت مدعی هستند که می توانند از چندین صدھا فرسنگ با هم مسلمان خود بواسطه يك نوع جریان حرف بزنند «۳» شش ماه زیر خاک بمانند و نمیرند و غیره و غیره .

جادوگر های عرب در کف دست جوان معصومی نقطه سیاهی گذاشته و نظرش را بآن نقطه معطوف میکنند . پس از اندك مدتی پرده غیب پاره میشود ، معصوم گذشته و آتیه را بچشم می بیند و تنها بکنفر کار يك اداره آگاهی را انجام میدهد دزد، قاتل و جاسوس به يك کلمه تمام مقصرین از دست او خلاصی ندارند! او همه را نشان می دهد «۴»

۱ Apollon - ۲ Catalepie ۳. یکی از علمای ایران لوحه ای اختراع فرموده بود که اغلب کشفیات مغرب را بیافته میکند. چطور ؟ جواب را بخود ایشان میگذاریم و مفاد تفصیلی را که در ۱۲۹۶ به نگارنده بعنوان توضیح از این اختراع شگفت فرموده اند مینویسم: فرض میکنیم یکی از رقای من در آن طرف دنیا مثلاً در پاریس باشد و من بخوام با ایشان مکالمه کنم، لوحه را میگذارم پیش چشم، رفیقم را بنظر میآورم در پاریس دل رفیقم شروع به طیش میکند او تکلیف خود را میداند و فوراً لوحه خود را برداشته صورت مرا مبیند . در آن حال من هم صورت او را مبینم و شروع میکنیم به حرف زدن دیگر تلویزیون و رادار چه حقه بازی است ؟

۴- در ایران هنوز این عمل معمول است

در ترکیه و در بین اعراب در اویش معروف به مولویان برای افتادن به حالت خلسه با عوالم لاهوت در مواقع معینه جمع شده و با آهنگ موسیقی شروع به چرخیدن میکنند. پس از مدتی پای کوبی يك حال سرگیجه و بی حسی دست می دهد که با تکرار و عادت مبدل به خواب گردش^{۱۰} می شود و در این حالت بدون پروا سروتن خود را بدر و دیوار می کوبند .

مشرق از اینها با هنرترین دارد. از در اویش فرقه ای هستند که رفتن در آتش کرامت آنهاست این محترمین دور آتش جمع شده با آهنگ موسیقی و با فقط ورد گویان سرو بدن خود را منظم با پیش و پس ، بچپ و راست حرکت می دهند. سپس این حرکات متدرجاً ، سریعتر میشود ، چشمها خونین و از کاسه در آمده ، دهان کف کرده ، تمام اعضا عرق رزان و بحال تشنج میافتند ، در این موقع (یعنی بی حسی کامل بدن) است که یکی بخود کارد میزند ، دیگری شیشه شکسته میخورد و دسته ای روی آتش سوزان می غلطند ، بالاخره از حال رفته و پس از خواب سنگین مفصلی بیدار می شوند.

در اروپا رواج مذهب عیسی باصل عقاید موهومه سابقین تغییری نداد ، فقط اسم کار صورت تازه ای گرفت : شیطان حسب الامر جادوگران داخل بدن مصروعین و زنهای مبتلا به اختناق رحم^{۲۰} شده کرامت ، حالت خلسه ، تشنج و علم غیب همه بجای خود ماند .

از قرن ششم تا دهم کار شیطان و پیروانش بترتیبی بالا گرفت که در سال ۱۰۶۵ عده جادوگران فقط در فرانسه به سیصد هزار نفر رسید^{۳۰} قیافه شیطان راهمه کس

۱- Hystérie - ۲ Somnambulisme

۳- D' Cullerre . Magnétisme et Hypnotisme. Paris 1887

Charles Richet : L' Homme et l' Intelligence. Paris 1884

میشناخت، اخلاق، عادات، ذوق و اطوارش بر همه معلوم بود، کتابها در این خصوص نوشتند و حتی همه بوی شیطان را حس می کردند. مقام دسته ای بالانتر میرفت، با شخص شیطان دوستی و مصاحبه و مراوده داشتند ۶۰ و اغلب مردم می دانستند چگونه شیطان بمریض ها صدمه میزند و چه ترتیب میتوان شرش را دفع نمود، کدام طلسم حتمی الانراست. بالانرازا اینها، نشانی های ویژه جادوگران و آشنایان شیطان تعیین گردید و شکنجه هایی که بتوانند آنها را وادار باقرار نماید و بلاچه مراسمی تن نجس این اشخاص از خدا بی خبر را باید سوزانید ۱۰۰۰ الخ

تسلط یا حلول شیطان ۶۲ باعث چندین مرض عصبانی که عمده ترین آنها اختناق رحم صرعی ۶۳ بود شد. این بیماران مدعی ساحرین قدیم (غیب گوی، روشن بینی و غیره) را از سر گرفتند. ولی دین مسیح یعنی پیشروان این مذهب بر خود نمی توانستند هموار بکنند که غیر از اینها کسی باسرار طبیعت و عالم دست بزند و لذا در این موارد چیزی فروگذار نکرده و با هر عقوبتی که می توانستند این اشخاص را استنطاق نموده و حکم بتکفیر و قاتلانشان می نمودند. در سنه ۱۵۶۹ هفت نفر از این بیماران در شهر نانت ۶۴ بجرم دوستی با شیطان محکوم با آتش شدند. در سنه ۱۰۴۱ کشیش معروف از ربن گرانده ۶۵ به تهمت اینکه چندین شیطان به حکم او مسلط بر ابراهه های لودن ۶۶ شده اند بدستور کاردینال ریشلیو (۷) طعمه آتش شد

۱ - دوایران این مطلب کمتر شیوع دارد. علم شیطان شناسی اروپا در ایران معروف به تسخیر جن است. ولی از دو سه نفر شنیده ام که درویش نظر با شیطان رفاقت داشته و خرج درویش گردن شیطان بوده است. به گفته خود نظر و تنقید و تحقیق روائع معلوم می شود که: برای فیض حضور شیطان باید چهل روز با یکی از مایعات (کثیرالجمول) بدن وضو گرفت و بطرف صحرا رفت ولی نماز نخواند. صبح روز چهل حضور شیطان میتوان مشرف شد

۲ - Possession démoniaque - ۳ Hystéro - épilepsie

۴ - Nante - ۵ Urbain Grandier - ۶ Loudun

۷ - Cardinal Richelieu

صه های اسفانگیز این قرون ی شمار است ما فقط بتذکر علام بیماری این مسالطین شیطان اکفا میکنیم.

حواس پنجگانه بویژه شنوایی این بیماران باندازه ای دقیق میشود که از مسافت زیادی صداهای غیر محسوسی را میشنیدند. عده ای از فکر دیگران باخبر میشدند و پاره ای حکم جادوگران و جن گیران را از دور درک میکردند. بزرگترین کرامت (در حقیقت علامت مرضی) این مسالطین تکلم بالسنه لائینی و یونانی بود. آمبرواز پاره ۱۰ در خصوص یکی از این بیماران میگوید: «شیطان از دهان بیمار یونانی و لائینی حرف میزد در صورتیکه ناهبرده از هیچکدام از این السنه اطلاع نداشت» یکی از پزشکان آن عصر مینویسد: اگر شیطانی که حلول کرده لال باشد مریض بحال لیثاغورنی ۲۰ میافتد. یکی از علام این مرض حالت جمودی است که مردم آن زمان را فوق العاده متعجب میکرد مثلاً روزی در شهر لودن ۳۰ راهب ای موسوم به ماری سنت اسپری را که همه میدانستند شیطان موسوم به داگون ۴۰ در او حلول میکرده روی دهنه چاهی پیدا کردند، سر یک طرف چاه و پاها بکنار دیگر آن تکیه کرده بدن مثل یک چوب خشک پلی تشکیل داده بود. این قبیله وضعیات بدنی که ناظرین را متوحش میکرد و سبب کابوس میشد زیاد است.

شیطان زده های شهر نیم ۵۰ در موقع حمله مرض حرکات و ورزشهایی میکردند که بندهای ماهر از تقلیدش عاجز داشتند.

در تیم خانه شهر هورن ۶۰ بیماری تسلط شیطان همه گیر ۷۰ شد. جوانها و بچه ها نوعی بحالت جمود میافتادند که کافی بود از سر و پا گرفته و به رختخوابشان ببرند. بدن بطوری خشک میشد که مفل های انگشتان را نمیشد پیدا نمود بچه هایی که

۱- Ambroise Paré - ۲ Lethargie حالتی است که در آن بیمار میبندد و می شود ولی حرکت و حرف زدن نمیتواند ۳- Loudun ۴- Dagon ۵- Nîmes ۶- Hoorn ۷- Epidemique

پرستان بودند و عقیده باین خرافات کاتولیکی نداشتند، شیطان هم با آنها کاری نداشت. ۹
در حدود اوایل قرن ۱۳ لژغیب گومی و سحر کاسته شد و برعکس شفا بخشی
روتق گرفت. معمولا وسیله شفا دست کشیدن ببدن بیمار بود. این کرامت از قرن پنجم
تا مدنی مخصوص سلاطین فرانسه بود. ۹۸ ولی بهرورایم تنزل کرده بشاهزادگان
و نجباء و امراء و (دقرن دوازدهم) حتی بکدخداهای دیبها رسید. ادعای بزرگ این
جمع معالجه بیماری خنازیر بود. ممکن است این صاحبان کرامت بعضی از امراض
عصبانیرا که فقط و هدی و مرض خیالی بیش نیست معالجه کرده باشند ولی مسلما با
هیچ لمسی از عهد علاج خنازیر بر نمی آمدند چه امروز معین شده که این بیماری قسمی
از سل است و میکرب سل را با دست زدن نمیتوان کشت و اغلب اس ها نیز باعث
تشنج بیماران میگردد.

خلاصه این کرامات عبارت بود از خواب، بی حسی، خواب گردش، جمود،
حالت لیثا غوری، حالت خلصه، تشنج، علم غیب، شفا بخشی و غیره. در بخش خواب
مصنوعی «هینوتیسم» بیان هر کدام از اینها را مفصلا ذکر نموده و خواهیم دید نه خلاق
عادائی در میان است و نه کشف و کرامتی

چون ندیدند حقیقت راه الفسافه زدند!

مهر ۹۱ بزشک اثریشی اول کسی بود که جدا بتحقیق این شفا بخشی ها
قیام نمود و سیاله ای (فرضی) در بدن حیوانات و انسان کشف کرد و این جریان را
موسوم به مقناطیس حیوانی نمود. ۱۹۱۹ نو

۱ - روزهای عید مذهبی بیماران جلو بزشک جمع و منتظر شاه میشدند
شاه بعد از نماز از کلیسا بیرون میآمد و به سرو صورت بیماران دست زده میگفت:
شاه تو را دست میزند، خدا شفایت میدهد، لونی چهاردهم در روز تاجگذاری دوهزار
بیمار را لمس کرد

بخش دوم

مقناطیس حیوانی

در بخش پیشین گفتیم که انتوان مسمر دکتر در علم پزشکی از دانشکده وبن درمانی را کشف کرد که بوسیله آن میبایستی بیماری از سطح کره محو و نابود گردد. این داروی شکفت انگیز و با بقول قدما این درواکل^{۱۰} (پاداروی همگانی) مقناطیس حیوانی بود.

مقناطیس حیوانی چیست؟

مسمر میگفت: «در این عالم سیاله ای جریان دارد که تحت اداره قوانین مکانیکی مجهولی قرار گرفته است. سیاله نامبرده که دارای حرکاتی شبیه به جزر و مد میباشد میان اجرام سماوی، زمین و موجودات جاندار وجود دارد و بالاخره تمام کون را بهم متصل کرده است»

«این سیاله سنجش ناپذیر همه جا هست. هر جنبش را پذیرفته و منتشر میکند و مختصرین آثار حرکت را منتقل میسازد، اثر متناوب آن در موجودات زنده از روی نفوذ در اعصاب محسوس میباشد، مخصوصاً در وجود انسان که اثر آن شبیه به آهن ربا است و همانند آن دارای قطبهای مخالف و متضاد میباشد و مثل آن قابل انتقال و تقویت و...»

مسمر دلیل نام گذاری این کشف بزرگ: خود را چنین بیان میکند:
بمناسبت خواص وجود حیوانی که از اجرام سماوی متاثر میشود (همین تاثر متقابل نیز بین اجسام مجاور و حیوان موجود میباشد) و مطابقت خواص آن با آهن ربا مرابر آن

داشت که آنرا مقناطیس حیوانی بنامم .

باید دانست که در زمان مسمر برای معالجه بیماران از آهن ربا استفاده میکردند و خود مسمر (چنانکه از پرونده یکی از بیماران مبتلا به هیستری بر می آید) میگوید که : نصب يك آهن ربا روی رانها احساسات مخصوصی در بیمار تولید کرد و برای مدت شش ساعت حمله بیماری را ساکت نمود.

ازاین پس دکتر نامبرده متدرجا آهن ربا حتی اسباب برق «چرخ الماس» را ترك گفته و از سیاله كل عالم (عقیده متروك قرون گذشته) استفاده میکند .

نگارنده از فهم و توضیح این کلیات مبهم عاجزم تا خواننده گان محترم چه فرمایند! اثر ستارگان در روح و تن انسانی عقیده تازه ای نیست ، رمالها و فالگیرها هم برای هر يك از مشتری های خود ستاره ، خصوصی در نظر گرفته و خوشبختی و یا بدبختی >ال یا آینده انسانرا بسته بتاثير آن ستاره میدانستند . این افکار و عقاید باندازه ای قدیمی و بیش پا افتاده است که برای آنها نمیتوان تاریخی پیدا کرد و مبتکری را معرفی نمود.

پاراسلس «۱» در قرن پانزدهم و پیش از او فیسین «۲» و پومپوناس «۳» کلردان «۴» (فیزیک دان انگلیسی) ژیلبرت «۵» در قرن شانزدهم، گوکلنیوس «۶» و فون هامونت «۷» راجع به معالجه مقناطیسی چیزها گفته و نوشتند.

در قرن هفدهم روبرت فلود «۸» از مقناطیس و اشکال مختلف آن «مثبت و منفی . روحی و جسمی» صحبت میکنند.

کرشر «فیزیک دان» به معالجه مقناطیسی معتقد نبود چون تمام عالم را یکی میدانست و مقناطیس را نیز به چندین نوع تقسیم نمیکرد : مقناطیس آفتاب ، ماه ، سیارات ، عناصر ، فلزات ، نباتات و حیوانات . و این نوع اخیر را مقناطیس حیوانی

Jérôme Cardan - ۴ Pomponace - ۳ Ficin - ۲ Paracélsée - ۱
Robert Fludd - ۸ Van Helmont - ۷ Goclenius - ۶ Gilbert - ۵

مینامید . پس مسمر چیز تازه ای کشف نکرد بلکه يك عقیده پوسیده مبهمی را که داشت فراموش میشد دوباره بیابار آورد .

اگر طرق مختلف معالجات در طی قرون متمادی جمع آوری شود براستی یکی از جالب ترین تاریخچه های پزشکی خواهد شد . مثلامدتی رك زدن مرسوم بود (چنانکه امروز انتقال خون معمول شده است) ذات الریه ، حصه ، دیفتری ، اپاندیسیت ، چشم درد ، اکزما ، و غیره و غیره همه را با رك زدن معالجه میکردند مدتی تنقیه سرور صدا راه انداخته بود ، فلان مسیو یا مادام شیک و مودب به میزبان میگفت : طرف صبح خیلی کسل بودم ، رفتم پیش دواساز خودم يك آب تنقیه برایم ریخت و حالم بهتر شد و توانستم شرفیاب شوم . این بود صحبت سالن های شیک اروپا در زمان انحصار تنقیه ، در فصل بهار با جوشانیده های مختلف ارقییل عشب ، ریشه چینی ، کاسنی و غیره يك چهل یا دوجمل روز (چهل روز چرا ؟ معلوم نیست ۱) خون را تسفیه میکردند . مدتی نیز بود ، ارسنیک و سیس سالوارسان خون را پاك میکرد و چپ و راست شوشاوارسان تزریق می کردند . نری کاکودیلات پرنوزیل حالا هم سوزن یخ (پنی سلین) و ویتامین ها بهزار شکل مختلف بروی کار آمده است . همه بی اجازه پزشك یعنی از پیش خود قرص های ده فلز دوازده ویتامین میخورند و کسی نیست پرسد : سرور من ! آخراین همه فلز برای چه میل میفرماید ؟ هر دارویی دوره سلطنتی دارد ، زمانی مقناطیس آهنی فرمانروایی می کرد روزی مقناطیس حیوانی آنرا از تخت بادشاهی باین آورد و خود جا نشین آن گشت .

شروع بکار دروین - مسمر دروین با یخت اتریش شروع بکار نمود . و ادعا داشت که بیماران درمان ناپذیر را معالجه میکند و خود را صاحب قوه خارق العاده ای معرفی می نمود و مدعی بود که می تواند از قوه نامبرده بدیگران حصه ای بخشد . پزشکان وین مسمر را شارلاتانی یش نمی دانستند رئیس

دانشکده پزشکی او را اختیار کرد و توصیه نمود که باین قبیل حقه بازی ها خاتمه دهد .

در ۱۷۷۸ وارد پاریس شد و روش معالجه و اصول علمی خود را به محضر علمای فرانسه عرضه داشت ، علمای فرانسه نیز عقاید او را با شك و تردید تلقی نمودند فرهنگستان علوم در ۱۷۸۴ مامور شد که در اطراف مقناطیس حیوانی مطالعاتی نماید . نتیجه مطالعات این شد که اصول مسر برای معالجه بیماران بی فایده و بلا اثر و برای اشخاصی که متحمل این عملیات میشوند خالی از خطر نیست .

با وجود این از آنجائی که طبیعت بشر کنجکار است ، اشخاص بوالهوس که سرشان برای اینگونه کارها درد میکند (وازدرویش بی سواد و سر و پا برهنه کرامت میخواهند) بدور مسمر گرد آمدند . مرشد هر مملی میگفت مریدان بدون چون و چرا می پذیرفتند . همین جا است که گفته اند : در اغلب مردم قلوب و اکباد کار میکند نه ادله و براهین و در جواب معترضین با طعن و تمسخر میگویند پای استدلالیان چوبین بود . عجب! مگر برای روشنی آفتاب هم دلیلی لازم است ؟

طرز عمل مقناطیسی مسمر — مسمر روی روی بیمار میایستاد ، بدین ترتیب قطب های مخالف پزشك و بیمار در مقابل یکدیگر واقع میشدند یعنی طرف راست با طرف چپ آن مطابقت میکرد و بالعکس اینکه دیگر دلیل نمی خواهد دست های پزشك روی شانه های بیمار قرار میگرفت و سپس رویائین بطرف بازو ها حرکت میکرد و بالاخره به نوك انگشتان او میرسید ، آنوقت هر دو انگشت ابهام بیمار را مدتی در دست گرفته و نگاه میداشت . این حرکات چندین مرتبه تکرار میشد . بعد از آن با ابهام و سیابه قسمت های رنجور را لمس مینمود ؛ نه اینکه شکم منبع تمام بیماری ها و دردسرها و گرفتاری ها است ؟ پس بهتر این است که بر مرکز امراض انگشت زده و بهبود کاملی ایجاد نمود .

کم کم عوض دست با چوب مخروطی شکل (عصای مقناطیسی) لمس را

انجام میداد. سپس چوب تبدیل به آهن و فولاد و نقره و بالاخره از طلا ساخته شد تا از چوب بود معجزه‌های موسی داشت وقتی که از طلا شد به بینیم چه محشری برپا کرد!

شهرت مسمر و شفا بخشی او و بغزونی میرفت و بر تعداد بیماران افزوده میشد بطوری که رسیدگی به تمام آنها غیر مقدور بود، ولی اختراع جدید این اشکال را هم حل کرد.

لگن بزرگی برآب می نمود و عصای مقناطیسی را در آن فرو کرده در طول لگن پیش میبردند. بیماران دور لگن می نشستند و با چسباندن رانها و زانوهای و زانوی بیمار پهلوی و نیز اتصال دستها یکدیگر زنجیر مقناطیسی را تشکیل میدادند. سیاله مقناطیسی در این زنجیر انسانی بگریان میافتاد؛ در این موقع يك پيانو بصدا در میآمد، متدرجا حلقه های زنجیر مقناطیسی (بیماران) خمیازه میکشیدند؛ بنوسان میافتادند، متشنج میشدند، فریاد میزدند، بدنشان به پیچ و تاب میافتاد؛ حمله های هیستری عارض میشد بالاخره معدودی بهبودی موقت پیدا میکردند و بقیه این زندگی ناگوار را (با اضافه بیماری و بالاتر از همه خستگی طاقت فرسای عملیات مزبور) بابر دباری ادامه میدادند.

مسمر باوج اشتها و ترقی نزدیک میشد، حتی در دانشکده پزشکی نیز مریدانی پیدا کرد. با وجود این اصول مسمر محلی در میان علوم رسمی برای خود پیدا نمیکرد.

مسمر مایل بود که گفته های او را بدون چون و چرا قبول کنند، علما هم چنین خواهش را قبی پذیرفتند. بالاخره دولت در این کشمکش ها مداخله کرد و جمعی از اساتید دانشکده پزشکی و دانشکده علوم را مامور مطالعه آن نمود. یکی از دانشگامی ها موسوم به دلون^{۱۸} که از مریدان مسمر بود و از طرف دانشکده

پزشکی در مورد تهدید قرار گرفته بود (که اگر از مسمر دست بر ندارد از دانشکده اخراج خواهد شد) حاضر با ثبات مقناطیس حیوانی گردید : بدین ترتیب که درخت باغی را در حضور دانشمندان مقناطیسی کرد و جوانی را که به مقناطیس حیوانی حساس بود حاضر کردند تا با بغل گرفتن درخت مزبور مقناطیس را حس کند .

چهار درخت بچوان نشان داده شد که آنها را بغل گیرد : در اولی سخت عرق کرد دومی سرش گیج رفت و در بای درخت سومی یعنی بیست قدم دورتر از درخت مقناطیسی شده به تشنج مبتلا گردید
پس از این تجربه قطع هر دو کمیسیون اصول مسمر را بیهوده و بلکه مضر تشخیص دادند و پرونده مقناطیس حیوانی از طرف دانشمندان بسته شد و بایگانی گردید .

در همین بررسی کمیسیون علمی موضوعی جلب نظر علما را نمود : بعضی از افراد که تحت تجربه قرار گرفته بودند میخواستند ، و همین موضوع که مسمر و مریدانش متوجه آن نبودند بعد ها اساس اصول جدیدی را که خوابانیدن یا هیپنوتیسم باشد تشکیل داد

چندی بعد یکی از مریدان مسمر موسوم به هارکی دوبوی سکود ۹۰ موضوع دیگری را ملقت شد و آنرا خواب گردش ۲۰ مقناطیسی نامید . یکی از حاضرین این جلسات «نیوسدکه : بیمارانی علامت خلاق العاده ای از خود نشان می دادند یعنی با دست زدن ببدن بیماری عضو ملوف را پیدا کرده و علاج آنها نیز نشان می دادند .

یکی دیگر می نویسد : هر چند که بیماران بنظر خوانیده می آمدند ولی صدا و حرکت و نگاه با يك علامت كوچك عامل آنها را بيدار می كرد . از این تاریخ

مقناطیس حیوانی تغییر قیافه داده و زنجیر مقناطیسی و افزار مضحك مسمر از بین میرود و اراده عامل وسیاله مقناطیسی جای آنرا می گیرد

در این حیص و بیص شورش فرانسه پیش آمد کرد. مسمر در گوشه ای خزید و هر کدام از مریدانش نیز بفکر جان خود افتادند ولی در سال ۱۸۱۵ مریدان فراری دور هم جمع شده و اصول مسمر را از سر گرفتند تا آنجا بیکه از هر گوشه ای بعموض يك مسمر ده مسمر سرد آورد و در همه ن موقع بود که دکتر بتتن «۶» نزد بیماران مقناطیسی شده حالت جمود «۲» را کشف کرد

در پاریس کشیش بیکانه ای بنام آبه فاربا «۳» پیدا شدند که خواب گردش را بوسیله تأمین «۴» تولید میکرد. اصول عملیات فاربا خیلی ساده بود : به معمول میگفت چشم هارا بسته و فکر خود را جمع کند ، سپس با تحکم و لحن آمرانه ای میگفت «بخواب» و حالت مقناطیسی حاصل میشد. اما فاربا هیچکدام از عقاید سابق را (سیاله ، نیروی اراده و دعا های عده ای که مقناطیس حیوانی را تبدیل به روحانیت کرده بودند) قبول نداشت و آثار مقناطیس را مادی یعنی اثر طبیعی وجود تشخیص داده مانند امروز متشاء این علانم را در خود معمول جستجو می کرد.

فاربا مورد تمسخر و استهزاء عموم واقع شد ، یکی میگفت: آقا شیخ به بین ! چه حرفها ! سیاله نیست ! تمام معمولین بچشم خود سیاله را در اطراف عامل می بینند ، معمولین خودشان می گویند که يك چیزی مثل هاله اطراف آقای عامل را احاطه کرده است ! دیگری می گفت : ما که خودمان چنین ادعائی نداشتیم. سومی خیلی صمیمانه ایراد می کرد و می گفت : ما شخصا از چنین چیزی اصلا خبر نداشتیم، بلکه بیمار هالها دید و به ما خبر داد باز هم حضرت آقا می فرماید اصل کار شخصیت خود معمول است و عامل هیچکاره ! چه عرض کنم ؟!

پس از این مقدمات اشخاص جدی ، علما و پزشکان مقناطیس حیوانی را زیر

بررسی قرار داده کتابها نوشتند و باین هم اکتفا نکرده آنرا تدریس نمودند .
در بیمارستانها (هتل دیو- سالتیریر) مطالعات عمیق و تجربیات دقیقی در خصوص
مقاطیس حیوانی و علائم آن شروع شد . مثلاً از بی حسی در حالت خواب کردنش
استفاده کرده توانستند چندین بیمار را داغ بگذارند و یکی از جراحان قطع کامل
پستان را در حال بی حسی خواب کردنش انجام داد.

پس از این همه کارها و نتیجه های دیگران کار قضیه دلیل لج بازی و حماه - بود
اکادمی تسلیم گردید و دستور مطالعه و بررسی جدیدی را صادر کرد ولی گزارش
کمسیون که بر له مقاطیس حیوانی بود، محض احتیاط، بایگانی گردید. خلاصه گزارش
لراین قرار بود که : ۱ - مقاطیس حیوانی پیش اشخاص سالم و بعضی از بیماران
انری ندارد . ۲ - نزد برخی دیگر کمی موثر است . ۳ - آثار آن اغلب در نتیجه
کسالت روحی و دلتنگی و تخیل می باشد . ۴ - آثار نامبرده ممکن است در نتیجه
مقاطیس تنها باشد ، و بالاخره گزارش تولید خواب کردنش و حقیقت بینی ۱۰ خود
شناسی ۲۰ و پیش بینی ۳۰ را نیز قبول می کرد

يك بیمار مبتلا به فلج نصف بدن که تمام پزشکان متعجب را عاجز کرده بودند
الر معالجه مقاطیسی در عالم خواب معالجه ای را برای خود معین کرد و حتی روز
بهبودی را نیز تعیین می کند . کمسیون دستور بیمار را تماماً به موقع اجرا می گذارد:
در روز معین بهبود حاصل می شود

بیمار دیگری مبتلا به صرع در حال خواب کردنش روز و ساعت و حتی دقیقه
بروز حمله خود را بدون اشتباه معین می کند (همین شخصی تعیین کرده بود که در
فلان روز دیوانه خواهد شد و در فلان موعد از همه آلام و محن بکلی خلاص میشود
ولی هیچ پیش بینی نکرده بود که فردای همان روز چرخ اربابه سرش را خورد خواهد کرد)
سیمی در حال خواب کردنش بادست زدن به بیماری درد او را پیدا کرده و

درمان آن را نیز تعیین می نمود . تشخیص های بیمار مطابق با تشخیص پروفیسور دوپوتیرن و دستورات او نیز عین دستور استاد بود منتهی گاهی زالو، ملین ، جوشانده و غیره بآن اضافه می کرد.

در ۱۸۳۷ مقناطیس حیوانی عالمگیر شد، پیرویرنا، زن و مرد ، عارف و عامی همه دلباخته این شاهد هر روز گشته و نقل مجالس می کردند ، بویژه در این اواخر معجزاتی نیز از آن دیده میشد ، یکی از این معجزه ها جانشینی یکی از حواس از حس دیگر بود . این دیگر چیست؟ چیز فوق العاده نیست ! شب تاریک می خواهید کتاب بخوانید؟ اشکالی ندارد ، دست خود را بکتاب میمالید و آن را می خوانید. گوشه‌تان نمی شنود چشمتان سلامت باشد. بورا درک نمی کنید گوشه‌تان که هست و غیره و غیره

برای مرتبه سوم مقناطیس حیوانی با این معجزه جدید باکادمی عرضه شد . از طرف اکادمی جعبه مخصوصی تهیه و نوشته ای در داخل آن نهاده شد و سه هزار فرانک جایزه هم معین گردید که هر کس بتواند خط داخل جعبه را بخواند جایزه را بر دارد . چندین دکتر متخصص و غیردکتر با معمولین خود آمدند و هر نوع تمپیدی که بلد بودند بکار زدند خط خوانده نشد که نشد و نتیجه این شد که مقناطیس حیوانی در نظر علما از اعتبار افتاد و اکادمی تصمیم گرفت که از این پس از رسیدگی باین موضوع خودداری نماید

بخش سوم

مربطه با ارواح (۱)

مربطه با ارواح تازه‌گی ندارد. قدما از این مطلب اطلاع داشتند در بابل مشهور بود که ارواح بمنزل خود یا دوستان می‌آیند و در میز نند، علمای یهود از ارواح استمداد می‌کردند. از قرا معلوم در قرن چهارم مسیحی عده‌ای از دشمنان امپراطور روم (والانس) ۲۰۰ مثل ارواحیون امروزی از میزها جواب می‌گرفتند. از قدیم معروف است که ارواح به بعضی خانه‌ها رفت و آمد میکنند (در ایران، اجنه‌خانه‌های مردم را سنگسار می‌نمایند) و این تردد ارواح باعث تنزل قیمت خانه می‌گردد.

نخستین بناء مربوطه با ارواح در قرن شانزدهم

شی در ۱۸۴۷ مسیو ویکمان ۳۰ ساکن قصبه هایدس ویل ۴۰ (امریکا) میشوند که در میز نند. می‌رود در باب باز میکنند ولی کسی پشت در نمی‌نند و بر می‌گردد، صدای درب تکرار می‌شود صاحبخانه دوباره می‌رود در باب باز میکند و مثل دفعه گذشته کسی پشت در نبود، این بازی چندین شب تکرار میشود تا بالاخره موسیو ویکمان به تنگ آمده منزل را تغییر می‌دهد. بعد از او دکتر جون فوکس ۵۰ با زن و دودختر ۱۲ و ۱۵ ساله اش همین خانه را کرایه میکنند از روز نخست صدا از در و دیوار بلند میگردد. ساکنین جدید اطراف منزل را واری می‌کنند و از صاحب صدا اثری نمی‌یابند. دخترهای دکتر صاحب صدا را از ارواح فرض کرده و با جرات فوق العاده شروع به مربوطه میکنند، خواهر بزرگ چندین مرتبه بکف دست خود زده و منتظر می‌شود، اندکی بعد صدا از در و دیوار جواب می‌دهد. مشاهده این آثار شگفت مادام فوکس را به حوزة دخترهایش

۱ - Spritisme - ۲ Valence - ۳ Weekman - ۴ Hydesville

Dr John Fox - ۵

میکشاند و سه نفری بنای صحبت با ارواح را میگذارند. اولین درخراستی که میکنند این بوده: اگر صاحب این صداها از ارواح است باد و ضربه پاسخ دهد... تا! تا!... کسی ترا کشته؟ دوزربه (بلی)... در همین خانه؟... دوزربه... قاتل زنده است؟... دوزربه... متدرجا خانواده فوکس باروح مقتول بوسیله القابلی که حروفش با عدم ضربه ها معین میشد صحبت میکنند و بدین ترتیب معلوم می شود که «مقتول موسوم به شارل رابن»^{۱۶} بوده است، زنش دو سال پیش در گذشته و پنج طفل از خود باقی گذاشته است و قاتل پس از کشتن شارل رابن جنازه او را در همین خانه دفن کرده است. طولی نمی کشد که خانواده فوکس بشهر روجستر میروند، روح شارل رابن هم مدفن و جسد خود را ترك میکند؛ و با خانواده فوکس هم سفر میشود؟^{۱۷} پس از مدتی بنا بدعوت فامیل فوکس ارواح دیگر نیز داخل مجمع میگرددند.

در ۱۸۵۰ آثار عجیب و غریبی ظاهر می شود: میزی که حضار این مجالس دور آن می نشستند بنای حرکت را میگذارد، دستهایی که صاحبش دیده نمیشد حضار را لمس میکند، سیله «۲» تیره رنگی در هوا ظاهر، حرکات و همه از اطراف بلند و گاهگاهی نیز نورضعیفی (مانند نورفسفر) نمایان میگردد.

در این موقع فامیل فوکس به نیویورک عزیمت میکند، در این شهر بازار دخترهای فوکس رونق تازه ای پیدا میکند و اکتشاف شگفتشان رواج می گیرد به هر خانه ای که وارد میشوند هیاهو از در و دیوار برمیخیزد. یکی از قضات نیویورک که غالباً در این مجالس حاضر میشد می گوید: با هر کدام از ارواح که رابطه پیدا می کردیم از اعماق قلب و نیات حاضرین خبر میداد.

ارواح بوسیله القاء سابق الذکر که محکمه با آن صبر و حوصله زیادی لازم داشت شروع بموعظه و انتشار این مسلک جدید کردند. سه مرتبه هیئت ازمای شهر نامبرده برای تحقیق این موضوع مأمور شدند و هر سه هیئت بآن عقیده

پیدا میکنند. با همه این تفصیلات مرابطه با ارواح و آوازه اعجازش باعث وحشت اهالی شد و مردم نیویورک خانواده فوکس را تهدید کردند.

کم کم این مسئله بوسیله مراسلات از آمریکا اروپا سرایت کرد، یکی از نامه ها میگفت (پنج شش نفر اطراف میزی می نشینند و دست های خود را بمالمت و بدون فشار روی میز گذاشته و منتظر می شوند، ولی بهتر اینست که زنجیر ارتباط درست کنند. این زنجیر عبارت از این است که هر يك از حاضرین انگشت های کوچک (بنصر) خود را با انگشت های کوچک همسایه چپ و راست خود متصل میسازند، نیز دو انگشت ابهام دست چپ و راست خود را به همدیگر اتصال می دهند. اولین پاسخی که راجع باین موضوع از اروپا رسید این بود که: چند نفر اطراف میزی نشستند زنجیر مرابطه تشکیل داده و منتظر شدند، اندکی بعد خانم ها متوحش شدند! چرا؟! زیرا میزی که زیر دستهایشان بود بلرزه در آمد!... و می چرخید! سپس تمام مخلفات از دولت سرارواح بنای چرخیدن را گذاشتند: میز می چرخید، جار میرقصید، صندلی می خوابید و بلند میشد. نیمکت معلق میزد و يك میز كوچك از برکت ارواح حرکت که سهل است طبالی مینمود و گاهی صدای توپ تولید میکرد، اره می کشید، چکش میزد خلاصه صدای هر کدام از اینهارا که گفتیم تقلید مینمود.

دیدیم که میز بوسیله عده ضربه ها حرف میزد، چون این نوع مصاحبه موجب اتلاف وقت میشد «۱» قرار گذاشتند که مدادی به يك پایه میز به بندند و کاغذی در زیر آن بگذارند بلکه ارواح بتوانند بدین وسیله سهل و ساده مرابطه نمایند. چند دقیقه پس از انجام این روش میز بحرکت افتاد و شروع بخطاطی کرد.

در این بین کشف مهمتری خود بخود پیش آمد و معلوم شد که شرکت

۱ - فرض کنیم میز چهارده ضربه میتواخت و میخواست بگوید «دی» ولی فهم آن آسان نبود، چه، دو حرف د و ی و دو حرف ح و و و دو حرف ط و ه چهارده میشود، همچنین سه حرف ی و ا و ج و سه حرف ح و ب و د نیز چهارده میشود

حاضرین برای تواید این آثار به يك درجه نیست، بعضی ها وجودشان بی فایده و جمعی صاحب اهمیت مختصرولی معدودی حضورشان ناگزیر بوده است. این اشخاص که دارای قوه مخصوصی و با صاحب کرامت مرابطه بودند به رابطه ۱۰ موسوم شدند. بعد از این اکتشاف مداد از پایه میز بدست رابطه منتقل شد، بدین ترتیب که رابطه مداد را در دست می گرفت و روی کاغذ می گذاشت و پس از اندکی دست بحرکت می آمد و مشغول نوشتن میشد و بسؤالات منفرقه پاسخ میداد، آئنائی که ایمانی نیاورده بودند گفتند که رابطه خودش می نویسد ولی بعداً معلوم شد که رابطه می تواند کرم صحبت باشد بدون اینکه دستش از نوشتن و اماند. یا بسؤالات جواب نامناسب بدهد. باره ای اوقات نیز رابطه از نوشته خود شرمسار و با متعجب میشد چه اشخاصی مودب و معتاد به سوم و آداب گاهگاهی کلمات قبیح از قلمشان خارج میشد و با آئنائی که از علم اطلاعی نداشتند فلسفه می یافتند. این طرز نوشتن را تحریر مرابطه ای نامیدند.

در پاریس جمعیتی از اشخاص معروف مثل تیدمن مارتر ۲۰ تاباندیه ۳۰ ساردو ۴۰ و غیره تشکیل شد و جمعیت مشغول تجربیاتی گردیدند. باین مجالس ارواح اشخاص بزرگ مانند گالیله، ولتر، زردشت، موزار و غیره تردد داشتند. رهوای ۵۰ نلمی متخلص به الان کاردک ۵۵ کتابدار روزنامه اونیور ۶۰ وارد این مجمع گردید ابتدا مجلس را تمسخر می کرد ولی بعداً از طرفداران متعصب مرابطه گردید و کتابی هم در این موضوع بعنوان (کتاب ارواح) نوشت، ارواح پس از حرك و اصلاح (کتاب گفته شده) اجازه طبع آنرا صادر کردند.

در سال ۱۸۶۸ ارواح متجسم می شوند: سربى تن، دست، بازو و گاهی انسان کامل ظاهر میگردد. لوح پاکی را درون جعبه گذاشته و آنرا قفل می کنند

۱- Medium ۲- Tiedmen Marthèse ۳- Sardou ۴- Taillandier
۵- Allan Kardec ۶- Rivail ۷- Univers

موقع بازکردن جبهه لوح نوشته بیرون می آید . باید دانست که این آثار بدون وجود رابطه بدست نمی آید .

متدرجا شرایط موفقیت اینگونه مجالس یکی پس از دیگری کشف میگردد
میز و زنجیر ارتباط را می شناسیم فقط نکته ای را که علاوه می کنیم اینست : هر قدر ممکن است بایستی میز از چوب سبک و بدون میخ آهنی باشد شرط دیگر عبارتست از سر ابرده رابطه : برای اینکار دولنگه برده در یکی از گوشه های اطلاق بتربیتی بدیوار نصب میکنند که در پشت آن فضائی برای جادادن يك سندلی و اشیاء دیگر فراهم شود در موقع تجربه شخص رابطه بفاصله يك متر جلوی این برده قرار می گیرد .
گویا در پشت این برده روح مجسم میشود !

یکی دیگر از شرایط لازم تاریکی است ولی از آنجائی که رابطه ها از تاریکی استفاده کرده و قلب می نمودند لذا در این قبیل مجالس روشنائی قریز استعمال میکنند .

پس از این مقدمه مختصر ، نمونه ای از مجالس رابطه های مشهور اذیلا نام میبریم :

۱- مادام اوزایا پالادینو ۱۰۰ (مجالس ماه نوامبر سال ۱۸۹۸ در منزل فلا

ماریون) حاضرین عبارت بودند از اشخاص مطمئن مثل استاد شارل ریشه ۲۰ پیش از رسیدن رابطه حاضرین محض اطمینان تمام خانه را تفتیش کردند و در يك گوشه اطلاق که دروینجره ای وجود نداشت سر ابرده ای ترتیب دادند و در پشت آن يك چهار پایه ، طبل ، و یواون ، سازدهنی ، چندین زنگوله و ده سه عدد بالش گذاشته اند .

پس از کمی انتظار اوزایا میرسد : چشم های وی مانند چشم ددهای درنده برق مخصوصی دارد دهان شکل عجیبی بخود گرفته معلوم نیست میخواهد بخندد یا اینکه از دردی رنج میبرد .

پیش از شروع بعمل مادام فلا ماریون و خانم محترمه دیگر رابطه را در اطلاق دیگر لغت کرده پس از معاينه لباسش را پوشانیده و بسالن برگشتند (تفتیش جهت پیش بینی

وجلوگیری از تقلب و تردستی است) سپس رابطه شروع به عمل نمود بدین ترتیب که روبروی هیز و پشت بسراپرده قرار گرفت و دو نفر از حاضرین دست‌ها و پاهایش گرفتند تا نتواند تقلب کند. همه حاضرین دست‌ها را روی میز گذاشتند. انتظار طولانی نشد بطوریکه در عرض ۵ دقیقه هیز بحرکت آمد و ده تا ۲۵ سانتیمتر از زمین بلند شد در این حین اوزاپا فریاد خوشحالی کشید و سراپرده باد کرد و جلو آمد تا نزدیکی میز رسید. علی‌الانصاف ضربه‌ها از اطراف شنیده میشد. رابطه به هیجان افتاده و خواهش میکند که چراغ را از جلوی چشمش دور کنند، پس از دور شدن چراغ دست کوچکی در بالای سر اوزاپا ظاهر شده سپس غایب می‌شود. یکی از حضار که نزدیک به سراپرده بود حس میکند که موهایش را میکنند. يك قوه نامرئی میخواهد صندلی را سرنگون کند، در این میان طبل از پشت پرده صدا کنان بیرون آمده و روی میز میافتد. یکی از حاضرین آنرا برداشته و از قوه نامرئی خواهش میکند از دستش بگیرد، طبل از طرفی کشیده می‌شود آن شخص رها نمیکند و لذا کشمکش سختی پیش می‌آید، در این موقع قوه نامرئی با قوت هر چه تاملتر طبل را بطرف آن شخص میراند بطوریکه از گوشه‌های طبل دستش را زخم کرد و از زیادی درد مجبور شد طبل را رها کند.

بعد از طبل، و بولون صدا کنان می‌آید. سازدهنی از پشت پرده بروی میز انداخته می‌شود. یکی از حاضرین سازدهنی را بدست گرفته و از قوه نامبرده میخواهد که نغمه ای بنوازد فوراً سازدهنی بحرکت آمده و صدا میکند.

اوزاپا به تشنج افتاده و میگوید: زنجیر! زنجیر! حضار دست همدیگر را می‌گیرند. پس از آن رابطه مانند حیوان غضبناکی (در حال جنك) چشم‌های آتشین خود را بطرف نیمکت بزرگی میگرداند، نیمکت پیش می‌آید سپس با خنده مسخره آمیزی بآن قوت میکند و نیمکت به عقب میرود، مادام فلاماریون تنك آب و گیلان را روی میز گذاشته و از قوه نامرئی درخواست میکند که آنرا بر کند، تنك بلند گشته

و کج میشود و کیلاس را بر میکند. یکی دیگر از حضار ساعت بغلی شماطه داری را که راه انداختن آن حتی برای خود صاحبش دشوار بوده روی میز میگذارد و بالا فاصله ساعت بلند شده و از این طرف و آن طرف باز بسته شده و بالاخره زنک زده و بروی میز بر میگذارد. اوزاپیا زیاد خسته شده و نفسش به تنگ افتاده و ناله میکند، هوا می خواهد بدنش در تنج است تمام اسبابهای اطاق روی میز می افتد، نیمکت جلو و عقب میرود، طبل تا سقف اطاق بلند میشود و یامین می آید، بالش هامل اینک کسی آنها را پرت کند به میز می خوردند و هر چه روی میز است بهم میریزد. یکی از حضار از صندلی می افتد، صندلی از زمین بلند شده و بروی میز می آید الخ الخ *

اوزاپیا بلند می شود و دیگران هم از او تبعیت میکنند. میز با ارتفاع ۷۵ سانتیمتر از زمین بالا رفته و مجدداً سرجای خود می افتد. اوزاپیا بی حال شده و بروی صندلی می افتد و پس از مدتی بحال میاید ولی از آنچه اتفاق افتاده است چیزی بخاطر ندارد و مانند شخص تازه واردی از صحبت های حاضرین در تعجب است. چشمهایش مثل چشم مرده، نه برقی دارد و نه آتشی، صورتش لاغر شده و دستهایش می لرزد.

در قسمت آخر کتاب خود (از هندوستان بکرم مریم) پرفسور کلاپارد فصلی بیک مجلس مربوطه ای که رابطه آن اوزاپیا بوده و دو منزل یکی از استادان پاریس انجام گرفته شرح می دهد که با چه دقتی احتیاطات لازم، زیر نظر حضار (که همه از اشخاص میرز، استاد، دکتر و غیره بودند) گرفته شد، سپس کارهای عجیب و فوق العاده انجام یافت و بالاخره پس از ختام جلسه اوزاپیا و حاضرین بر خواسته و راه می افتند بروند در این حال پدیده عجیبی ظاهر میگردد: مقداری پرتقال که در ظرفی روی بخاری گذاشته بودند يك يك بزمین می افتند و به مشابعت اوزاپیا می پردازند.

کلابارد، راجع به ملاحظات خود هیچگونه اظهارنظری نمیکند

۲. دانیل هوم «۱» بسال ۱۸۳۳ در انگلستان متولد و در ۱۸۸۶ فوت کرده است در ۱۸۷۱ سروپایام کروک «۲» شیمی دان بزرگ انگلیسی قوای خمارق العاده هوم را بوسائل علمی و با دقت تمام زیر بررسی قرار داد و آثار این قوا را به ۱۳ طبقه تقسیم میکند :

الف - حرکت اجسام با لمس بدون اینکه دست را حرکت دهد ۲. ضربه و صدا ۳. افزایش یا کاهش وزن اجسام در حضور رابطه ۴. بحرکت آوردن اجسام سنگین اذ دور ۵. بلند شدن میز یا صندلی از زمین بدون اینکه کسی بآنها دست بزند ۶. بلند شدن انسان از زمین (کروک سه مرتبه بلند شدن هوم را از زمین مشاهده نموده است) ۷. بلند شدن اجسام کوچک ۸. دیده شدن نور (کروک می گوید که این نورها را با اجسام شیمیائی نمی توان ایجاد کرد) ۹. ظاهر شدن دست های نورانی (یک روز دراطاق کروک که بوسیله چراغ روشن شده بود دست قشنگی از میز بیرون آمده و گلی استاد تعارف میکند این دست سه مرتبه در یک شب ظاهر شده بود ۱۰ باید دانست که در هر سه مرتبه دست و پاهای رابطه را بطوری محکم گرفته بودند که مانع از حرکت او میشد) ۱۱. ظهور اشکالی شبیه بانسان ۱۲. نوشته شدن خط بدون اینکه نویسنده را بتوان دید ۱۳. بعضی آثار فوق العاده مثل عبور جسمی از جسم دیگر (یکمرتبه گلی از دسته گل جدا شده و از تخته میز عبور نمود) ۱۴. شخصیت این قوه نامرئی (برای فهمیدن اینکه این قوه از حاضرین عموماً یا از رابطه خصوصاً تراوش میکند و یا اینکه شخصیت جداگانه ای دارد استاد کروک تجربه زیر را نمود: کروک دست خود را پشت سر برده و انگشتش را روی صفحه روزنامه گذارده و از قوه نامرئی سؤال میکند که چه کلماتی زیر انگشت است، نوشته می شود: « با همه این »، کروک نگاه میکند و می بیند صحیح است

از اینجا معلوم می شود که شخصیت علیحده ای که بتواند خط را زیر انگشت بخواند در کار است)

۳ - فلورانس کوک ۱۰ که در سال ۱۸۵۶ در انگلستان متولد شده در سن ۱۶ سالگی چندین مرتبه احساس میکند که سایه ای شیه به دختری پهلوی ظاهر میشود بار اظهار ملاحظت می نماید. رفته رفته این شیخ واضح تر گشته و شروع بصحبت میکند و میگوید که اسمش کاتی کینگ ۲۰ و روح زنیست که در حال حیات انی سور کام ۳۰ نام داشته است. چندین نفر از مشاهیر پزشکان و دانشمندان انگلیس فلورانس و رهبر روحی اثر را معاینه نموده وصحت آنرا تصدیق کردند در سال ۱۸۸۳ ویلیام کروک این رابطه را مورد آزمایش قرار داد و ما از ملاحظات و تجربیات او که در روزنامه « ارواحیون » انگلیس درج شده است مختصری در اینجا ذکر می کنیم :

ماه فوریه ۱۸۷۴ - بعد از معاینه اطاق و ترتیب دادن سر پرده مرابطه فلورانس داخل شد ، پس از مدتی هیولای کاتی پهلوی پرده ظاهر گردید و گفت : حال رابطه خوش نیست لذا مجلس را نباید طول داد. در این موقع همه حاضرین مجلس، کاتی و رابطه را دور از هم می دیدیم *

۱۲ مارس (همان سال) در منزل کروک - کاتی ظاهر شده میان حاضرین می آید ولی فوراً به پشت پرده بر میگردد و سرش را بیرون آورده و به کروک میگوید : سر رابطه از بالش افتاده و ناراحت است - کروک می رود و می بیند که صحیح است در این مجلس لباس فلورانس از مخمل سیاه و لباس کاتی از پارچه سفید است

کروک میگوید که کاتی و فلورانس از هیچ حیث بهم شیه نیستند تا موجب سوء ظن باشد علاوه گاهی فلورانس بعنوان مهمانی بمنزل ما می آمد و یک هفته بلکه

بیشتر اقامت میکرد و در تمام این مدت همواره همراه زن و بچه من بود. در موقع آزمایش قفل در بها رامی بندم و اطاق را زیرورو میکنم با همه این همینکه فلورانس دچار خواب لیتارژی^{۱۰} می شود کاتی بیرون می آید و چندین مرتبه عکس کاتی و فلورانس را با هم گرفته ام. نگارنده گراور این عکس ها را دیده ام

کاتی از روز اول خبر داده بود که مدت سه سال با فلورانس همراه خواهد بود و بعد از آن خواهد رفت. روز موعود فرا میرسد. کروک از کاتی اجازه خواست که در مرحله آخر همدیگر را ملاقات نمایند. کاتی قبول نکرد و با هم داخل سرایر ده شدند. رابطه روی زمین خوابیده بود کاتی پیش رفت و گفت: «فلورانس بیدار شو، موقع فراق است» فلورانس بیدار شده عجز و زاری نمود که چندی باز بماند ولی کاتی قبول نکرد و گفت: «عزیزم وظیفه ای که داشتم تمام شد و مانند از قوه من خارج است شما را بخدا میسپارم» بعد با هم صحبت کردند فلورانس گریه میکرد تا از حال رفت وزیر بغلش را گرفتم تا نیافتد. برگشتم بطرف کاتی: غایب شده بود.

کروک میگوید این قضیه بقدری خارج از عادت است که انسان میل ندارد آنرا باور و تصدیق کند، ولی با این همه دقت و ملاحظه از طرف ما و تسلیم صرف بودن رابطه نسبت به هر نوع تدقیق و تفتیش باور کردن درستی فلورانس نزدیک تر بانصاف است تا فرض تردستی و تقلب

درسویس کنت دوگاسپارن^{۲۰} در ۱۸۵۴، نیز تری^{۳۰} (استاد علم فیزیک و نجوم در دانشگاه) در ۱۸۵۰ تجربیات مفصلی در این خصوص نموده اند و هر دو بهمان نتیجه یعنی صحت وجود آثار مربوطه رسیده اند

در انگلستان غیر از کروک دانشمندان دیگر مشغول تقدیم مطالعه این مبحث

جدید شده و همگی صحت آنرا تصدیق کرده اند *

درایتالیا استاد امبروزو * ۱۰ از کسانی بود که اعتقاد باین گونه مسائل را دلیل برستی مشاعری دانست تا اینکه تصادفاً در یکی از مجالس اوزایا با چند نفر از استادان دانشکده حاضر شد و از انجام کارهایی که علماً و عملاً غیر ممکن بنظر میرسید در شکفت ماند و موضوع را با دقت تمام زیر بررسی قرار داد و بالاخره صحت آنرا تصدیق و راجع بآن کتابی نوشت که خیلی علمی و دقیق است

ذیلا رای اشخاص بزرگی که در این زمینه کار کرده اند ذکر نموده و قبول یارد آنرا بخوانند گفتم گرامی و میگذاریم :

کنت دوگاسپارن حرکت اسبابها و مخلفات را در مجالس مرابطه ناشی از وجود سیاله ای که از اراده حاضرین حاصل میشود میداند.

استاد تری میگوید که میان روح و جسم يك کیفیت یا سیاله ای هست که آن دورا بهم متصل میکند و این کیفیت یا سیاله سبب حرکت می شود . همچنین ممکن است يك اراده خارجی (ارواح) که ما از درك آن عاجزیم در میان باشد.

بنا بمقیده كروك اراده و قوه روحانی حاضرین مولد این آثار است و ارواح مردگان در تولید این آثار شرکتی ندارند.

نتیجه تجربیات و استدالات فلامبریون * ۲۰ این است : روح موجود مستقلى است که در خارج از بدن زندگی را ادامه می دهد . روح صاحب قوائى است که علم از آنها خبر ندارد . روح از هر فاصله که باشد بدین معاونت جسم می تواند میل خود را انجام دهد .

البردو روشا * ۳ معتقد است که قوه محرکه رابطه از بدن او خارج می شود و سبب حرکت می گردد، چه حرکت، تنها نتیجه انقباض عضلات نیست بلکه مولود سیاله ای است که در اعصاب در اهتزاز است .

استاد لمبروزو میگوید: همانطور که ممکن است حرارت تبدیل به حرکت و حرکت تبدیل به برق و برق هم تبدیل بنور یا حرارت یا نیروی مکانیکی گردد قوه عصبی رابطه نیز ممکن است تبدیل به حرکت شود.

دکتر اخورویچ^{۶۰} که دلیلی بر مداخله ارواح یا قوه خارجی پیدا ننموده فرض میکند که مقداری از سیاله روحی رابطه از وجودش خارج می شود تا پدیدم و آثار نامبرده را ظاهر میسازد

پورو^{۶۱} منجم مشهور متأیل بمداخله ارواح (ولی نه ارواح مردگان) با موجوداتی است که شکل و طرز زندگی آنها را حواس پنجگانه ما نمی تواند درک نماید .

استاد شارل ریشه فرض مداخله ارواح را رد میکند و میگوید که علت این آثار را با وسایل علمی امروزه بیان کردن دشوار است .

والاس^{۶۲} و استاد مورگن^{۶۳} و والری^{۶۴} فیزیک دان مشهور مداخله ارواح مردگان را قبول میکنند .

استاد هیسلوپ^{۶۵} که در این باره مطالعات و تجربیات خود را قلمی و عاری از خطا شمرده است از اظهار رای خود داری میکند .

دکتر ماکول^{۶۶} از تجربیات خود اطمینان دارد و این آثار را نتیجه قوه فکری و روحی حاضرین می داند و می گویند که این قوه صاحب فهم و شعور است یعنی می فهمد .

استاد گراسه^{۶۷} حرکت بدون لمس مانند بلند شدن میز و غیره را مربوط به حرکت بلا توجه دانسته و زیر بار هیچ يك ازین عقاید نمیرورد . چون نظریه این استاد بزرگ بر علیه تمام عقاید و عقیده او قابل توجه است لذا فرضیه های او را

۱ - Ochorowicz ۲ - Porro ۳ - Vallance ۴ - Dr. Morgan
۵ - Valery ۶ - Hyslop ۷ - Macwell ۸ - Grasset

علیحه و تا اندازه ای مفصل و مبسوط ذکر می کنیم. ولی قبل از شروع به شرح آن از تذکار مقدمه مختصری ناگزیریم.

اولاً، هرگونه عمل ذهنی که ربطی با تفکر داشته باشد محصول دماغ دانسته و روحیه اش ۹۱۰ مینامیم، مثل فهمیدن، تصور، مطلبی یا حرکتی، ترس، خواب دیدن، محبت، بغض، گوش دادن و نگاه کردن از روی دقت الخ. ثانیاً، روحیه غیر از روح است، اولی را تاحدی میشناسیم در صورتیکه از دومی ابداً اطلاعی نداریم.

ثالثاً، مرکز بعضی از روحیه ها در دماغ تعیین شده است بطوری که اگر یکی از این مراکز بواسطه مرض یا صدمه ای متالم گردد وظیفه آن نیز اختلال پیدا میکند. اعمال روحیه بر دو نوعند: زبرین که دانسته، فهمیده، سنجیده و از روی توجه و اراده انجام می گیرد، دومی زیرین که خودکار و ندانسته است و از روی توجه و اراده نمیشود، مثلاً مؤلفی که مشغول نوشتن کتابی است وقتی مطلبی را مینویسد تمام فکرش متوجه آن موضوع است و میخواهد آنرا توضیح دهد و روشن نماید، اما حرفچین مطبعه که جمله آن کتاب را برای چاپ حاضر میکند فکرش جای دیگر کار میکند و فقط چشمها و دستهای مشغول انجام وظیفه هستند. بعبارت بهتر مؤلف در موقع نوشتن کتاب با اراده و توجه کار میکند ولی وظیفه حرفچین بی توجه و خودکار انجام می شود.

نف کتاب قوه متفکره و هوش دقیق و با شخصیتی وارد عمل است و حال آنکه در حرفچین (البته در این مورد) هوش ساده و بی شخصیتی ماشین وار چشم و دست را بکار می اندازد.

مثل دیگر: اگر شاگرد موسیقی آموزی را مورد دقت قرار دهیم ملاحظه

می‌کنیم که روزهای اول تمام دقت او متوجه انگشت‌ها و دفتر موسیقی است، پس از مدتی فقط فکرش متوجه دفتر می‌شود ولی دست‌ها خود بخود کارشان را انجام می‌دهند. حال اگر همین شاگرد مدت پنج سال تمرین خود را ادامه دهد خواهیم دید که در موقع نواختن چشم‌هایش دوخته، بدفتر و دستش مشغول نواختن است در صورتی که خودش سرگرم صحبت با دیگران می‌باشد و حتی به سوالات جواب می‌دهد بی آنکه این اشتغالات خللی با هنر یا وزن دستگاه موسیقی وارد سازد.

از این مثال‌ها دو مطلب دستگیر ما می‌شود: اولاً روحیه زیرین و زیرین نبوت، هر یک از اعمال ما را (یعنی آنهایی که احتیاج به آموزش و توجه دارند) اداره می‌کنند. بدین ترتیب که ابتدا روحیه زیرین آن عمل را تعیین و اصلاح می‌کند. و سپس به تدریج همین عمل درائر تکرار داخل روحیه زیرین می‌شود: مثلاً بند بازی از سال‌ها تمرین و ورزش دیگر مثل روز اول متوجه حرکات خود نیست و تنظیم حرکات پاها و بدن سپرده بروحیه زیرین است.

پس از این مقدمه مختصر لازم است که انواع حرکات را بشناسیم:

۱ - حرکات ارادی - حرکات ارادی آنست که شخص متحرک از حرکت خود قبل از وقت با خبر بوده و در موقع اجرا نیز از وجود آن حرکت مخبر باشد مثل استادی که در موقع تعریف از حرکت ارادی برای نشان دادن این نوع حرکات دست خود را بلند نماید.

۲ - حرکات بلا توجه (۱) این حرکت عبارتست از حرکت منظمی که برای اجرای مقصودی خارج از توجه به عمل می‌آوریم. فرض کنیم شخصی در موقع گردش با رفیق خود راجع به سیاست با حرارت زیادی صحبت کند، این طرز صحبت تمام توجه منکلم را جلب نموده و در حین گفتگو مثلاً قوطی سیگار خود را بیرون

میاورد و بر فیش تلافی میکند، کبریت را در می آورد و سیگار را آتش میزند، از وسائط نقلیه خود را کنار میکشد. باران می بارد؛ چترش را باز میکند، رقا را ملاقات نمود؛ سلام می دهد و غیره. حال اگر صحبت این شخص را قطع کرده و در خصوص این حرکات از او توضیحی بخواهیم، مثلاً تاکنون چند مرتبه سیگار کشیده و یا با کدام يك از رقا تصادف و تعارف کرده خیلی احتمال دارد که همه را فراموش کرده باشد و نتواند جواب صحیحی بدهد. پس این حرکات داخل حوزه توجه متکام نگردیده ولی هر کدام را برای مقصودی (خارج از توجه بعمل آورده است. نیز از این قبیل هستند حرکات خفته گان شبگرد «۱» (یا خواب گرد ها) و گردش اشخاص در حال هیپنوز و تحریر مرابطه ای و غیره.

۴ - حرکات غیر ارادی - وقتی که اراده نتواند از حرکتی جلوگیری کند آن حرکت را غیر ارادی نامند مثل اختلاج اعضا و فلج متحرك و غیره.

۴ - حرکات تحریکی یا آتئی - مثل حرکات مستها و مجانین و غیره.

۵ - حرکات جبلی «۲» (فطری و یا غریزی) حرکات هائی هستند که در غریزه انسان و یا حیوان بودیه گذاشته شده است مثل حرکت مکیدن پستان در بچه و حرکت پاهای جوجه برای کندن زمین بمنظور دانه جستن الخ.

۶ - حرکات انعکاسی «۳» حرکتی است بلا توجه ولی بكمك اراده می توان از آن جلوگیری کرد از قبیل حرکت بلك های چشم در مقابل ترس و انعکاسهای دیگر مثل رفلکس های زانو و غیره.

۷ - حرکات بلا توجه و غیر ارادی نتیجه تکرر - کلید یا انگشتی را به نحی که طول آن یکمتر است بسته و سر دیگر نخ را میان دو انگشت ابهام و سبابه می گیرند سپس دست را (تا آخرین درجه) بالا برده و بی حرکت نگاه

میدارند تا دستگاه نامبرده (نخ وانگشتر) وضع شاقولی بخود بگیرد.
 حال يك خط طولی که (قبل از آزمایش) بر روی میز (واقع در زیر شاقول)
 ترسیم شده است فکر میکنند. پس از اندکی مشاهده می شود که شاقول بموازات خط
 مذکور حرکت میافتد. اگر بجای خط مستقیم به دایره ترسیم شده نگاه کرده و فکر کنند
 شاقول حرکت دورانی میکند. حال اگر دست را بجائی تکیه دهند شاقول از حرکت
 میافتد. پس معلوم می شود که ما می توانیم بی توجه و اراده و فقط با فکر حرکتی
 را انجام دهیم یعنی روحیه زیرین تصور حرکت را میکند و روحیه زیرین خود حرکت
 را انجام می دهد.

حال برگردیم به توضیح عقیده استاد گراسه :

میز متحرک یا میز دوار - استاد نامبرده می گوید : دفعات متعدد خودم
 با سایر همکاران، در آزمایشگاه دانشکده پزشکی آزمایش های زیادی کرده و با
 کمال اطمینان می توانم بگویم که کسی در میان ما میز را از روی اراده و توجه
 حرکت نمیداد و باده این، میز دور میزد. گاهی عوض میز کلاه یا بشقاب را
 می چرخانیدیم، نیز گاهی میز بزرگی بدون دخالت ارواح به سئوالات ما جواب میداد
 فلورنوا «۱» استاد دانشگاه ژنو در خصوص حرکت میز با استاد گراسه
 هم عقیده است و نیز استادان و آزمایش کنندگان دیگر با استاد نامبرده همراهی
 هستند و می گویند که میز و سایر اشیاء بدون تقلب و تردستی حاضرین حرکت میکند
 و هیچکدام از حضار حرکت دست خود را حس نمیکند، با وجود این همه آنها دستها را
 تکان می دهند و میز را بحرکت در می آورند.

گفتیم که بین ارواحیون اشخاص بزرگی مثل فلاماریون و لمبروز و شارل
 ریشه و غیره وجود دارند که همه بحرکت میز بدون معارف حضار معتقد میباشند
 برای تحقیق و تفتیش این موضوع وسایل و آزمایش های متعددی در دست
 است و ساده ترین آنها که به نتیجه قطعی میرسد آزمایش زیر است :

صفحه مدوری به بزرگی پشت میز از تخته بریده و وسط آنرا سوراخ میکنند .
 در مرکز سطح میز میله ای نصب میکنند و صفحه مدور را طوری روی سطح میز
 قرار می دهند که میله داخل سوراخ وسط صفحه واقع شود و بدین ترتیب صفحه
 مدور بالائی می تواند مانند سنگ زیرین آسیاب حرکت کند (لازم است که سطح
 هر دو تخته صاف باشد) پس از این تدبیر میز از حرکت می افتد و فقط صفحه مدور بالائی
 حرکت می کند ولی اگر میز را بصفحه نامبرده محکم نمایند دوباره میز به حرکت میابد
 حال اگر آزمایش شاقول را بنظر آوریم می بینیم که حرکت میز عین همان
 حرکت بلا توجه است بدین ترتیب که همه ساکت نشسته و فکر آنهم امتوجه جرخیدن
 میز است . این حرکت مندرجاً داخل روحیه زیرین شده و همینکه روحیه زیرین
 مشغول فکر دیگر شد ابتکار عملیات بدست روحیه زیرین میافتد ، از طرف دیگر
 می دانیم که حرکات روحیه زیرین بی توجه و غیر ارادی می باشد . پس از اندکی
 انتظار یکی از حاضرین که نسبت به دیگران عصبانی تر یا بعبارت دیگر قوای دماغی
 و ارادی اش ضعیف تر است طبق دستور روحیه زیرین (بدون اطلاع روحیه زیرین)
 تکانی بمیز می دهد ، سپس روحیه زیرین دیگران که منتظر این حرکت بود حرکت
 اولی را تعقیب میکند . در این موقع روحیه زیرین با کمال تعجب این میز
 دوار را تماشا میکند ، غافل از اینکه این دسته گل را رفیقش یعنی روحیه زیرین
 به آب داده است .

بدین ترتیب استاد گراسه تمام آثار (متحرك) ارتباط با ارواح را نتیجه حرکت
 بی توجه روحیه زیرین و یا تردستی و تقلب رابطین می داند و از رابطه هلیکه در
 هنگام تقلب گیر افتاده و چشمان باز شده است مثل آورده و در صحت این عملیات
 اظهار شك میکند و زیر بار هیچیک از این آثار نمیرود .
 از توضیحات و تاویلات استاد گراسه حرکت میز دوار و عملیات مشابه آن
 از دفتر اسرار سترده گشت و نظریه استاد مقبول عامه علما گردید ، ولی استاد

نامبرده راجع به قسمت عمدۀ موضوع که عملیات بعضی از رابطین مثل اوزایا ، كوك و هوم می باشد توضیحاتی نمی دهد . البته استاد حق داشت که به تمام رابطه ها ظنین باشد زیرا باندازه تقلب و حقه بازی از آنها دیده شده که هر نوع عملیات مرابطه ای را باید با شك و تردید تلقی نمود. چنانکه خود استاد ققید باتمام دقت و مراقبتی که داشت از يك شیادی گول خورد و آن عمل ساده را در یکی از کتاب های خود آورده و از آن در شکفت مانده است .

با وجود اشکالات نامبرده بالا بزرگترین محظورات پیدا کردن رابطه ای مثل اوزایا ، هوم و كوك می باشد .

عقیده نگارنده

چون سخن بجای بنیستی رسیده پرواضح است که خوانندگان گرامی انتظار دارند که نگارنده اظهار عقیده ای بکنم و یا اقلاً عقیده یکی از دو طرف را قبول نمایم . متأسفانه شخصیت علمی بنده اجازه نمی دهد که سری میان سر های بزرگ در آورم و فرضیه ای ابراز دارم ، اشخاصی مثل امیروزر ، شارل ریشه و مخصوصاً استاد خودم کلاپارد و دیگران بكمك بازرسی های دقیق حرکت اجسام را بدون محرك مرئی دیده اند ، از طرف دیگر بمرحوم گراسه و فلورنوا ایمان دارم . اینست که فعلاً حل و قطع این بحث را کنار گذاشته و باصل موضوع بر می گردیم ، یعنی ارواح مردگان در جلسات ادرا حیون حاضر می شوند و پئی میزرا بلند کرده و میزین می کوبند و با هرازان زحمت و اشکال مطلدی را برای ما زنده های دارفانی ازدنیای باقی بعنوان ارفعان همراه می آورند .

از انصاف خوانندگان محترم قضاوت می خواهم : آیا زندگی جانوران ، بویژه ماکه گل سرسبد خلقت و اشرف مخلوقاتیم ، در سطح این کره گلی چه ارزش دارد ؟ زندگی روزمره ما اغلب با بدبختی همراهست و در مقابل يك نصفه خوشی

هزاران تیره روزی داریم . بالاتر از همه اینها ، هرچند یکمرتبه قحطی ، تیفوس ، وبا ، طاعون و بیماری های عالم گیر دیگر تهدیدمان میکند . مضحکتر از همه اینها هرچند سال یکمرتبه جنگ میکنیم !...

اینست وضع زندگی در این دارفانی . . . يك تکه نان خشك و خالی براحتی از گلویمان بائین نمیرود ! پس ازورود به دار بقا :... فشار قبر ، استنطاق نکیرین جهنم . چاه و بل و غیره و هنوز از این مراحل خلاصی نیافته بایددوید و پای میز آقایان ارواحیون را زمین کوفت و با این جفتك و چارکش میز به سؤالات ایشان جواب داد: ای مرده شوی این زندگانی را آن مردگان را ببرد !

از همه بدتر اینکه این عقاید سخیفه در کشور ما نفوذ کرده و عده ای میخواهند آنها را با دین حنیف ما تلفیق نمایند !

پیش از اظهار عقیده شخصی چندین سؤال که تاکنون بنظر هر کسی رسیده پیش میآید
۱ - روح که حکماً اندام محرك ندارد (یعنی وجودش فاقد عضلات میباشد) چگونه میتواند موجب حرکت اجسام باشد ؟

۲ - از کجا معلوم که محرك اجسام موجوداتی غیر مرئی (که حواس ما از درك آنها عاجزند و لذا ما از وجود آنها بیخبریم) نبوده و ارواح مردگان می باشد ؟
۳ - بجه دلیل روح مرده عالم الغیب والخفیات شده ؟ مگر غیب دانستن از مختصات خدا نیست ؟

۴ - برای چه باید مرابطه با ارواح بوسیله میز باشد و چرا يك مداد ظریف و سبك نیم گرمی تقدیم روح بدبخت نمی کنند تا آن بیچاره بجای حرکت دادن میز سنگینی با آن مداد پاسخ سؤالات را بدهد . البته خواهند گفت که مداد را دست رابطه ، با اشاره و هدایت روح ، می تواند حرکت بدهد و سؤالات را پاسخ

گوید «۱» در اینجا يك سؤال پیش می‌آید: آیا میز ارتباط را روح حرکت می‌دهد یا رابطه؟ اگر محرك مستقیم میز روح باشد، چرا ممداد را نمی‌تواند حرکت بدهد ولی میز را که هزار برابر از ممداد سنگین تر است بآسانی میرقصاند؟ «۱»

نه!... بنظر من اگر حرکتی باشد حکماً و حتماً انگیزه آن روح نیست، پس باید روح را بحال خودش گذاشت و فکر دیگری کرد. در این باره مطالعات استادان را در نظر گرفته و به بررسی آنها می‌پردازیم و برای مثال اوزاپیا پالادیو را انتخاب می‌کنیم، زیرا تنها رابطی که معاینه کامل پزشکی از او بعمل آمده اوزاپیا می‌باشد.

۱ - معاینات مذکور بوسیله استاد لہ پروزو انجام شده و چنین نتیجه داده است که تمام علائم و آثار ظاهری که در وجود مبتلایان به بیماری صرع دیده میشود در اوزاپیا موجود میباشد. باید دانست که اوزاپیا هیچوقت حمله صرعی نداشته است

۱ - سال ۱۹۲۰ در بیمارستان ژنو دختر ۲۵ ساله ای الیس ف ... نام مبتلا به لکنت زبان (که تفصیل آن در مقاله پزشکی مخصوص موجود است) به رجوع کرد فامیل الیس خیلی عصبانی، پدر و مادرش دائم الخمر بودند.

از چهار سالگی، الیس به لکنت زبان مبتلا و بچه گی زجر ها کشید. در حدود ۱۸ سالگی لکنت زبانش بدرجه لالی رسیده بود و لذا برای صحبت با او از ممداد و کاغذ استفاده میکردیم یعنی الیس جواب سؤال های ما را مینوشت. روزی ملتفت شدم که دست الیس خود بخود هم مینویسد. موضوع را تعقیب و در نتیجه امتحانات زیاد جرات پیدا کردم الیس را در مجمع پزشکان بیمارستان های ژنو برای موضوع شگفتی نشان بدهم: الیس کتابی بدست می گرفت و با صدای بلند میخواند و در عین حال هر سؤالی را، اگر چه خیلی آهسته و بیخ گوش، از اومی پرسیدند با ممداد جواب میداد یعنی چشم و زبان با هم و گوش و دست نیز مآکار میکردند، چنانکه چشم و دست بیانوزن با هم و گوش و زبانش مآ می توانند وظیفه علیحده ای انجام بدهند در این قبیل اعمال نه کرامتی در بین است و نه اعجازی!... بلکه پدیده هایی هستند کاملاً طبیعی!... و اگر غیر از این بود باعث تعجب میشد!..

۲ - مسلم است که نیروی عضلانی مصروعین هنگام حمله فوق العاده و خیلی زیاد تر از حال طبیعی می باشد *

۳ - هر کسی در زندگی خود تجربه ای از خارج شدن حس از بدن ۹۱ را دارد : شما برای ملاقات دوستی از منزل بیرون میروید . دوست شما نیز بهمین قصد یعنی برای زیارت شما راه میافند . وسط راه همدیگر را ملاقات می کنید و از تعجب خشکتان میزند *

فرض می کنیم ، نزدگانی که می توانند گاهی قوه عضلانی فوق العاده ای تولید کنند (مثل مصروعین) همین نیروی عضلانی از بدن خارج شود و دورتر از آن شخص مسبب حرکت اجسام گردد ۹۲ *

ابنشتاین می گوید اگر کسی بر بعد چهارم مسلط باشد می تواند کارهایی را که در نظر ما خارج العاده است انجام دهد ما فرض میکنیم اوزایا (اگر آن عملیات حقیقت داشته است) در حال خطسه (مربطه) از بعد چهارم استفاده نمیکرده است یا اینکه نیروی عضلانی را می توانسته است از بدن خارج نماید و از دور اجسام را حرکت بدهد ، دیگر چه کار داریم بروح مرده ها ... پاره ای از عظایات مرتضین هند بی شباهت به عملیات رابطه ها نمیشد ولی تاکنون هیچ مرتاضی کارهای خود را گردن مردگان نگذاشته است *

شمارا به پیر به پیغمبر! روح سقراط ، ارسطو ، افلاطون و غیره پس از کشف غطا اینقدر فهم و سبک مفز شده است که بیاید و میز یر پانالهایی و امانده رلبر تصاند؟
ژنو ۱۹۲۰

دویش آمد راجع به خارج شدن حس و حرکت که شخصا شاهد آنها بوده ام

۱ - Extériorisation de la sensibilité

۲ - Extériorisation de la motricité

در اینجا آورده و مبحث رابطه را خاتمه میدهم.

پیش آمد اول - روزی (در حدود ۱۸ سالگی) با چند نفر رفیق هم سن گردش رفتیم، یکمرتبه، بین راه یکی از رفقا ایستاد و گفت: برگردیم. من حس خطر می کنم ... از ما اعتراض و از او ایستادگی! اعلام خطر باندازه ای موثر بود که راه را عوض کردیم و گویا از خطر حتمی خلاص شدیم، زیرا در چند دقیقه بعد در همان خیابان دیواری خراب شد و احتمال میرفت که با آوار تصادف کنیم!

چند سال پیش نظیر قضیه بالا را شاهد بودم باین تفاوت که در این یکی

صبر آمد! «۱»

۱ - معمولاً، عوام و گاهی بعضی از خواص به صبر آمدن اعتقاد دارند و چون تك عطسه ای پیش آید از اقدام به هر کاری، اگر چه موقت هم باشد، خودداری میکنند! ... آیا حق دارند.

عموماً بحرانها و واکنش های طبیعی و مرضی در وجود ما با انعکاس های ویژه ای مثل خمیازه، دهان دره، عطسه و امثال اینها شروع میشود. پیش از خوابیدن و پس از بیدار شدن (حتی در جانوران) دهن درّه ظاهر میشود، میل تناسلی خمیازه و تند شدن اعصاب تولید میکند، گاهی گرسنگی با عصبانیت، و شوق و شادی مفرط با گریه همراه می باشند. سنگین شدن بیماری یا دهان دره، خمیازه، عطسه و یا با احساس معروف به چندهش توأم میشود، نیز در موقع سبک شدن بیماری و بحران و بهبودی از این بل واکنشها دیده میشوند.

پس حس داخلی معروف به گیاهی (Végétatif) که اعصاب بدن را (یعنی همانجایی که اراده و تقل در آن تسلطی ندارند) اداره میکند و هرگونه بحران و بیش آمدی را با واکنش مخصوص (بنفود) به سطح بدن میفاندد و با اصطلاح سوت خطر میکشد و ما را متوجه قضیه میسازد.

معروفست که جانوران بعضی از حوادث از قبیل زلزله، خطر، نزدیکی دشمن و غیره را قبلاً حس میکنند و فکر چاره میافندند و یا میگریزند.

حال ما میگوییم که همان حس گیاهی با وسائلی که بر ما مجهول است خطر را طبق پیش آمد اول (که در متن ذکر شد) حس کرده و این زنگ خطر را که عطسه باشد بعداً درمی آورد و ما را متوجه آن خطر میکند، آیا در فرض خود خطا رفته ایم؟

این توضیحات فرض معض هستند و نمی توان باتکاء آنها منتظر نتیجه شد ولی:

كَلَمًا قَرَعَ سَمْعَكَ مِنَ الْغَرَابِ قَذَرَهُ فِي بَقْعَةِ الْأَمْكَانِ مَا لَمْ يَذْذُكَ عَنْهُ قَائِمُ الْبِرْهَانِ (سبزواری - شرح منظومه)

پیش آمد دوم - موقع محاکمه سرتیب مختار هنگامیکه مرحوم کسروی با منطق مخصوص بخود به دادستان حمله میبرد و ا ز متهم دفاع میکرد . نگارنده و چند نفر دیگر با دقت گوش می دادیم ، در این بین شخصی وارد شد و آمد جلوی ما ایستاد و تسبیحی با دانه های درشت پشت سر بدست گرفته و با انداختن دانه ها ، آن صدای بانند و ستوه آوری در دهان آورد . یکی از حاضرین که از این صدای ناهنجار معذب بود دو انگشت دست راست خود را مانند قیچی باز کرده و بما گفت: « ایکش يك قیچی می داشتم و نخ آنرا (اشاره به تسبیح) اینطور (انگشتها را مثل قیچی بست) میبردیم ... » اشاره کردن با دو انگشت و باره شدن نخ تسبیح در يك آن انجام شد و دانه های تسبیح روی کف اطلاق غلطیدند .

یکی از پزشکان وزارت دادگستری (دکتر ب ...) گفت این دیگر معجزه است . گفتم نه ! یا تصادفی بیش نبود ؛ یا قوه ای در کار است که ما آنر نمی شناسیم ، شق ثالث بعد چهارم را فراموش نکن . دهر صورت چگونگی آن بر ما پوشیده است و از انجام آن عاجز هستیم ! نه تنها ما بلکه خود آن شخص از تکرارش عاجز است

۱ - Einstein - در ضمیمه ای که برای این کتاب در دست تهیه است سطری

چند راجع به بعد چهارم (البته خیلی ساده و مختصر) شده است

بخش چهارم

خوابانیدن - هیپنوتیزم

برای تولید خواب مصنوعی سه طریق معمول است که هر کدام مقبول جمعی از عاملین می باشد.

۱ - قوه یا جریان مخفی و مجهول از عامل به معمول نفوذ کرده و خواب مصنوعی یا هیپنوز را تولید میکند. طرفداران این طرز بامسح و غیره عمل میکنند

۲ - هیپنوز بواسطه عوامل طبیعی مثل نور، صدا و غیره

۳ - هیپنوز بوسیله تلقین و خیال خواب

روش نخستین را اگر دقت کنیم همان عمل مغناطیس حیوانی است که تغییر نام داده است و لذا از شرح آن صرف نظر میکنیم.

روش دوم که اختراع جیمس برد^۱ جراح انگلیسی است قابل ملاحظه میباشد و لذا تذکر آن ناگزیریم.

برد که چندین مرتبه به مجالس مغناطیسی شارل لافوتتن حاضر شد بطلان مغناطیس حیوانی را از اول درک نمود و روز بروز در این عقیده محکمتر گردید. در ضمن مطالعات موضوع خاصی جلب توجه برد را کرد و آن این بود که معمولین در موقع خواب مغناطیسی از باز کردن چشمهای خود عاجز بودند. برد برای ایجاد این حالت دانست که باید عضلات منبسط کننده پلکها را بادوختن چشم بیک نقطه خسته نمود لذا از یکی از رفقایش خواست که چشم خود را به گلولی تنگ آب که برق میزد دوخته و بی حرکت بماند. پس از سه دقیقه چشمها بسته شد و نامبرده دچار خواب سنگینی گردید. برد همین آزمایش را در همسر خود و بکنفر خدمتکار تکرار کرد و بهمان نتیجه قبلی رسید، سپس محض آزمایش

طبق اصول مقناطیسی نیز عمل کرد و دید که خواب مصنوعی (که با دوختن چشم چیزی بر اقی حاصل میشد) ایجاد کرد.

از این مقدمه برد نتیجه گرفت که آثار نامبرده نتیجه يك نوع اختلالات عصبی می باشد که بوسیله توجه نظر و استراحت کامل بدن و تمرکز دادن فکر بیک نقطه می توان آنرا ایجاد کرد. گذشته از این علت آثار نامبرده و منشأ و مواد خواب مصنوعی (و ضمایم آن) خود شخص معمولاً - اراده عامل و جربان سیاله مقناطیسی کاملاً بی اساس میباشند.

روش برد اگرچه خواب مصنوعی را ایجاد میکرد ولی معجزات و کراماتی را که مقناطیسون مدعی آن بودند (مثل شفا بخشی و غیب گوئی و غیره) تولید نمینمود دیدیم که به دماغ را بوسیله تمرکز توجه بیک نقطه خسته میکرد و بدینرا در استراحت کامل راز میداد و خواب را ایجاد میکرد. خستگی مغز لزوماً حواس پنجگانه یعنی بینائی، شنوائی، بساوائی (لامسه)، بویائی و چشائی انجام میگیرد. واضح است که به حس آخری دسترسی نداریم، زیرا هر چیزی که وارد دهان بشود فوراً بگلو منتقل می گردد و مجاورت اندام چشائی با مزه آن طولی نخواهد کشید. برای خوابانیدن با حواس چهارگانه دیگر، لازم نیست که تحریک هر کدام بپوسته و طولانی باشد. برای توضیح چند مثال ذکر میشود:

مثلاً - نمای از طالع بین های ما، در آئینه به آفتاب یا ماه نگاه میکنند، متدرجاً چشمه نور بزرگ کشته و از وسط شکافته میشود (در این موقع طالع بین در حال خواب گردش است) و بعضی عوالم به طالع بین کشف میگردد: گذشته، آینده، جن، پری، همه چیز و همه کس، نقاط دور دنیا، صندوقخانه ها، گاوصندوق ها، همه چیز را می بیند و همه چیز را می داند: فلان مسافر کجا است، زنده است یا مرده، اگر زنده باشد طالع بین رفت و آمد و کارگردن آن شخص را می بیند (عیناً مثل اینکه ما سینما تماشا می کنیم) و اگر مرده باشد تابوتی آورده و از

جلوی چشمش می گذرانند *

نگارنده یکی از این اشخاص را در حال عمل دیدم که براه نگاه می کرد و راجع به مسافری کنکاش مینمود ولی بدبختانه تابوتی از جلوی چشمش گذرانیدند مدتها خواهر بیچاره و بی کس مسافر، موهای سرمی کند و گریه می کرد تا آنجا که زمان « داروی آلام بشری » و فراموشی « پرده گذشته ها » داشتند جنازه برادر را ازدیده خواهر مستور می کردند و دارایی آن جوان مرك ناکام ملك طلق و حق صدق خواهر افسرده دل میگشت که ناگاه برادر از سفر رسید و رد میراث سخت تر از مرك خوشاوند شد *

در مقدمه کتاب ذکر شد که در مصر و هندوستان طالع بین ها با دوختن چشم بیک نقطه بحالت خواب گردش میافزادند *

شنوائی — اگر کسی نیم ساعتی در بازار مسکران بسر برده باشد می داند که در اثر شنیدن آن صدا های یکنواخت و طولانی چشمانش پر از اشك شده و خوابش می گیرد *

یکی از شوخی های معمول مجلات و محافل موضوع سخنرانی ناطق و خواب شنوندگان می باشد *

برای خوابانیدن بچه ها مادران با آواز ملایم و یکنواخت لالایی می گویند و اشعار بچه گانه می خوانند *

بساوایی (لامسه) - مادران برای خوابانیدن بچه ها گاهی پشت آنها را میمالند و یا میخوارانند * گاهی اشخاص بزرگ نیز کسانی را برای مالش دادن دست و پای خود اجیر میکنند . میگویند هر شب شش نفر دوشیزه قشنگ آن مبارك بکی از سلاطین گذشته را آنقدر میمالیدند تا خوابش میرود *

کیسه کشیدن و مشت مال در حمام اغلب خواب آوراست

بویائی (شامه) - در فصل بهار وقتی که درخت های عقاقیا گل میکنند اغلب

کسانی که دم درب خانه یا پای دیوارهای کوچه می نشینند خوابشان میبرد.
 سعدی گوید: بوی گلم چنان مست کرد که دامنم از دست برد.
 پس معلوم شد که مغز انسان از احساس تحریکات یکنواخت و طولانی خسته
 میگردد و نتیجه این خستگی یکنوع خواب مخصوصی می باشد که هر چند شبیه بخواب
 طبیعی است ولی در چندین صفت از آن متمایز است.

خواب مصنوعی ممکن است بدن را با اندازه بی حس نماید که شخص خوابیده
 از وارد شدن جراحی بیدار خود بی خبر باشد، چنانکه در سال های پیش مهاجرین
 قره باغ ساکن تبریز در روز عاشورا یکنوع تزییه داری مخصوصی میکردند، بدین
 ترتیب که بدن خود میخ و نعل اسب و قمه و آئینه و شاخه بید و غیره نصب میکردند
 و برای حاضر کردن این اشخاص باین عمل (باشکنبه) اشعار مخصوصی مشهور
 بعزائم می خواندند. پس از اندک زمانی شخص تزییه دار چشمانش پراز اشک شده
 و بحالت غشوه میافتاد. در این موقع اطرافیان شمشیر و سیخ و غیره را ببدن
 او نصب می کردند.

تجربیات شارکو ۱۰ در پاریس ثابت نمود که بجای تحریک یکنواخت و
 طولانی می توان تحریک قوی و کوتاه استعمال کرد مثلاً صدای يك طبل بزرگ یا نور
 پر قوه ای که معمولاً در فضا متأثر نماید تولید هیپنوز میکند. رئیس یکی از ایستگاه
 های راه آهن فرانسه وقتی که میخواست از ریل عبور کنند ناگهان چشمش بچراغ
 برنر لوکوموتیو افتاد و همانجا بی حس و حرکت میخ کوب شد، ترن رسید
 و او را خورد کرد.

در موقع جنگ اغلب اتفاق میافتد که خمپاره ای میترکد و در اثر صدای
 ناگهانی آن بعضی از سربازان بحالت بی حسی یا خواب میافتند.
 روش سوم - یعنی خوابانیدن با تلقین و خیال خواب - امروزه پس از تحقیق

زیاد ثابت شده، که ایجاد هیپنوز بسته به مخیله مد-ول است که اگر معمول خیال خوابیدن نداشته باشد خوابانیدنش غیر ممکن است. بنابراین عقیده وظیفه یا قوه عامل تقریباً بی اثر است.

بزرگترین طرفدار و ناشر این عقیده استاد برنهم^۱ فرانسوی است. طریقه خوابانیدن برنهم فرق الهاده سهل و ساده است و ما اگرچه در اوائل بدستور به عمل میکردیم ولی متدرجاً روش برنهم را پیش گرفتیم.

وقتی که می خواهیم شخصی را بخوابانیم اولاً به معمول می فحانیم که مقصود از این خواب معالجه است، تا موجب ترس و واژه او نشود و اضافه می کنیم که کلر فوق الهاده ای در میان نیست بلکه خواب سبک و راحت خواهد کرد که بیداری اش فرح آور و درد و خستگی را دفع میکند و تعداد ازدست رفته اعصاب را برقرار میسازد اگر ممکن باشد یکی دو نفر را در حضور معمول می بخوابانیم تا رفع وحشت و ترس او شود. بعد میگوئیم «بمن نگاه کنید، فکر تان متوجه خواب باشد» چند دقیقه اینطور حرف میزنیم تا حواس معمول همواره متوجه خواب باشد و به چیز دیگر فکر نکند، سپس میگوئیم «اعضاء شما در حال بی حس شدن است، سر تان سنگین است، باز کردن چشم مشکل است و غیره» در حین حرف زدن معمول را نگاه می کنیم، اگر نخواهید باشد این جمله ها را باز تکرار می کنیم و با صدای ملایم و تحکم آمیزی می گوئیم «بخوابید»

برای عده ای این پیش درآمد کمایت میکنند و میخوانند ولی برای برخی این مقدمات کافی نیست در این موقع بدستور برد عمل می کنیم، بدین ترتیب: يك انگشت را بالای پیشانی نگاه داشته و میگوئیم بنوك انگشت نگاه کرده و بخواب فکر کنید. مدام فکر معمول را بخواب متوجه می کنیم چشم هایتان بسته شده، دست و پایتان سنگین است، چشمها بسته شده، بدن تان بی حس میگردد و غیره. گاهی با

لعن تحکم و مشفقانه میگوئیم «بخوابید» رفته رفته چشمهای معمول پرازاشك شده و متدرجاً مردمك آن متسع گردیده و بخواب میرود. اگر چشمها بسته نمیشوند با دوانگشت پلكها را پایین آورده و میگوئیم پلكهایتان بهم چسبیده و باز کردن چشمها دشوار و محال است، بخوابید!

قابلیت خوابیدن تمام افراد بیک اندازه نیست. بعضی ها بسهوات و برخی بدشواری میخوابند. سن و جنس معمول (مرد یا زن) حرفه، ملیت، هوش، تمایل و تربیت مدخلیت تام دارد مثلاً بچه های کوچکتر از ۱۲ سال دیر میخوابند در صورتی که از این سن بالاتر ها زود بخواب میروند. برای بچه های ۱۳ - ۱۴ ساله فقط بستن چشم و گفتن «بخواب» کفایت میکند.

زنها زودتر از مرد ها می خوابند، ملل اروپائی از آسیائی ها دیرتر میخوابند دکتر اسدایل «۱» جراح بیمارستان های کلکته در عرض ۶ سال ۶۰۰ نفر را در حال خواب مصنوعی عمل نمود در صورتی که این طریقه را نزد اروپائی ها نمی توان بکار برد.

عده ای از اشخاص پریشان حواس هستند و تمرکز فکر بیک نقطه از قدرشان خارج می باشد. در این گونه اشخاص دیر خواب باید روش برد بکار برد و معمولاً بهتر این است که ۳-۴ جلسه تحمل داشت و باین قییل اشخاص اطاعت و دقت و خوابیدن را عادت داد.

مردمان عوام، سربازها، خدمتکاران و اشخاص مطیع معمولاً زود خواب هستند. برعکس، خوابانیدن اشخاص تحصیل کرده و تربیت شده تا اندازه دشوار است. خوابانیدن مجانین، مالیخولیائی ها و غیره از محالات است.

خواب هیپنوزی در جاتی دارد که هر کدام از آنها بسته بظرفیت معمول می باشد درجه اول - معمول داخل خواب سبکی میشود و احساس سنگینی در اعضا و

پلکهای میکند، بهسوالات جواب میدهولی باز کردن چشمها دشوار است و همینکه عامل معمول را بحال خود بگذارد فوراً بیدار میگردد.

درجه دوم - چشمها بسته، اعضایی حرکت، هر صحبتی که شود معمول آنرا می شنود ولی این مرتبه سخت تحت تاثیر عامل قرار نمیگیرد، هر وضعی که یکی از اعضایش بدهند تغییر نمیکند. این حالت را جمود یا خشکی^{۱۰} نامند. گاهی برای تولید جمود لازم است به معمول تلقین جمود را کرد، مثلاً گفت «دستان را بلند میکنم، در همان وضع خشک میشود در هوا خواهد ماند و شما نمی توانید آنرا پایین آورید» جمود ممکن است تمام بدن را فراگیرد مثلاً برای تجربه کافی است که سرمعمول را روی يك صندلی و پاهایش را روی صندلی دیگر قرار داده و شخصی با وزن متوسط روی شکمش نشاند در این حال معمول مثل چوب خشک يك وزن ۶۵ کیلوگی را در آن وضع عجیب تحمل مینماید.

درجه سوم - حس سنگینی بدن زیاد تر و قوه لامسه (بساوایی) تا اندازه ای کند تر میگردد، علاوه بر حالت جمود، معمول مطیع حرکات غیر ارادی می شود بطوری که اگر هر دو دست معمول را دور هم بچرخانیم و باو بگوئیم «دست های شما خود بخود نیز می چرخند و شما نمی توانید مانع این حرکت شوید» دستها دور هم خواهند چرخید.

درجه چهارم - در درجات سابق، معمول صدای دیگران را می شنید ولی در این مرحله فقط با عامل مربوط است و از دیگران سلب توجه میکند بطوریکه غیر از صدای عامل صدای دیگران را نمی شنود و بآنها جواب نمیدهد.

درجه پنجم - در این مرحله خواب گردش سبکی عارض معمول میشود و تمام فعالیت حواس پنجگانه از بین میرود، حالت جمود و حرکات غیر ارادی را میتوان تولید کرد ولی موقع بیدار شدن کلماتی را که در موقع خواب شنیده یا کارهایی را که

انجام داده است اغلب فراموش کرده و چیزی در خاطرش نمی ماند

درجه ششم - در این هنگام خواب گردش سنگینی ایجاد می شود که در آن حافظه بکلی از بین میرود بطوریکه معمول هر نوع کار ، حرف و حتی زخم و هر گونه عمل جراحی که کرده باشند فراموش میکنند.

در درجات پنجم و ششم ممکن است بر حسب ظرفیت معمول بعضی اعمال فوق العاده را تلقین نمود مثلاً می گوئیم « شما گنجشک شده اید » در اینجا معمول دست خود را مثل بال مرغ حرکت میدهد و مثل گنجشک صدا میکند . می گوئیم شما در کشتی نشسته اید ! در این حال معمول باین طرف و آن طرف حرکت میکنند و حالت تهوع عارضش میشود . می گوئیم « شما هفت سال دارید ! » در اینجا معمول مثل بچه بازی و یا گریه میکند و غیره

بعداً خواهیم دید که تقسیم خواب هینوزی بدرجات فوق الذکر مصنوعی است و با حقیقت چندان وفق نمی دهد و بسا ممکن است که معمول بدون اینکه از درجات سوم و چهارم بگذرد یکمرتبه از درجه اول یا دوم وارد درجه ششم گردد یا بالعکس بیدار نمودن معمول در هر کدام از این درجات اشکالی ندارد و برای این کار باید گفت: « خوابتان تمام شده ، بیدار شوید ، اگر بیدار شدن بطول انجامد یکی دومرتبه روی چشمها فوت میکنند (یا هوای سرد میدهند) تا معمول بیدار شود

برای توضیح ، مطالباتی که روی یکی از معمولین خود کرده ایم ذیلاً درج می نمائیم :

ماری... ت ... زنی است ۲۷ ساله که در سن ۱۹ سالگی عروسی کرده و در ۲۰ سالگی صاحب اولاد شده است . در ماه اول حمل چندین حمله شبیه به هیستری داشته که بعد ها با ترقی حمل رفع میگردد . در سال ۱۹۱۷ که بیمار ۲۳ سال داشت از اتساع معده و درد شقیقه (نیم سر) و وجع تخمدان ها شکایت میکرد و ما برای معالجه این حالات که اصولاً عصبی بود و هیچ نوع علامت عضوی نداشت هینوز را

تجویز کردیم و پس از رضایت بیمار و کسائش بترتیب زیر مشغول عمل شدیم

مجلس اول - خوابانیدن بیمار کمی اشکال داشت لذا انگشت را بالای پیشانی برده و از ملری... خواهش کردیم که چشمها را بنوک انگشت دوخته و بخواب فکر کند. دو دقیقه بعد چشم ها پرازاشك و مردمك ها متسع گردیدند. پلك های بالا را با انگشت پائین آورده و بمریضه گفتیم «بخوابید»، بیمار وارد خواب سبکی شد و حرکت باع برای پائین بردن بزاق از بین رفت. پس از اطمینان بخواب، تلقین را شروع کردیم «حالتان خوبست، هیچ دردی ندارید پس از بیدار شدن حالتان بهتر و تمام اعضای بدن سبکتر خواهد شد...» پس از ربع ساعت خواب گفتیم «حالا دیگر خوابتان تمام شده و موقع بیداری است. چشمهایتان را باز کنید!» بیمار چپه ها را باز کرد و باطراف خود نگاهی نمود، از مادرش پرسید «چرا می خندید؟» معلوم شد که در حال خواب حرف زدن رخنه بدن مادرش را شنیده است. پس از این سؤال دوباره چشمها را بسته و خوابید. بهاضربین اشاره کردم ساکت باشند که پس از پنج دقیقه بیدار می شود، درست پس از تجدیدقیقه بیدار شد و نشست

مجلس دوم - چشمهای بیمار را با دو انگشت بسته و میگوییم «بخوابید» فوراً در خواب سنگینی فرو میرود. «چشمهایتان را نمیتوانید باز کنید» بیمار زور می زند که چشم ها را باز کند ولی عوض باز شدن چشمها ابروها بالا کشیده میشوند. دستش را بلند میکنم در هوا میماند. دستش را مشت کرده و میگویم (۱) اگر می توانید زور تن میرسد دستتان را باز کنید. هر چه زور میزند موفق به باز کردن دست نمی شود. بیمار را بحال جمود کامل انداخته سرش را روی پلك صندلی و باهانش را روی صندلی دیگر میگذارم. بدنش مثل پلی بین دو صندلی در هوا معلق می ماند. دستش را بیچ و راست حرکت داده و رها میکنم مشاهده میشود که خود بخود حرکات نوسانی میکند. سرش را حرکت تعظیم میدهم بعدا خودش همان

حرکت را تکرار میکند.

جلسات سوم و چهارم و پنجم فقط مخصوص معالجه بود. در جلسات ششم و هفتم نیز تجربیات مختصری انجام داده و بیمار را بحال خود گذاشتیم. مجلس هشتم - مریض خوابیده است میخواهم او را بحالت خواب گردش بیاندازم: با دو انگشت چشمهایش را فشرده و میگویم: «با این فشار خواب شما سنگین میشود، بدن شما بکلی بی حس است» سوزن بر پوستش فرو میبرم ابداً حس نمیکند. سپس تصورات «۱» و توهمات «۲» باو تلقین میکنم: «چائی سرد می شود بردارید بخورید» بیمار دستش را دراز کرده قاشق موهومی را برداشته و چائی غیر موجودی را بهم زده و دسته فنجان را که روی میز نیست گرفته به لب برده و می نوشد.

میگویم: «چرا گدائی میکنی؟» جواب می دهد: «چکنم فقیرم» دستش را دراز کرده پول موهوم را در جیبش می گذارد. سپس می گویم: «رای مسیو کلما نسو» (خطاب به بیمار) در خصوص جنگ چیست؟ فوراً سرش را بلند می کند و سیل های موهوم خود را تلب داده با صدای مردانه می گوید: «هموطنان وطن در خطر است... تا آخرین قطره خون... الخ»

به مریض تلقین صحت و شفا نموده بیدارش میکنیم. هر چه در باره این تلقینات می پرسیم اظهار بی اطلاعی میکند همه را فراهوش کرده است! گفتیم که درجات شش گانه مطابق با واقع نیست، برای اثبات این مدعا از مثال زیر ناگزیریم:

ماری... ت... را می خوابانیم و پس از بسته شدن چشمها فوراً حالت خواب گردش را تلقین می کنیم، بیمار اطاعت میکند سپس بی حسی و تصورات و توهمات را تولید می کنیم، پس از آن خواب سبک درجه اول یا دوم را تلقین

می‌کنیم ، خوابش سبکتر میشود و بخودی خود بیدار میگردد
 بهمین مناسبت است که استاد برنهم خوابانیدن و درجات آنرا منوط بتلقین دانسته و می‌گوید « خوابانیدن با مقناطیس حیوانی حرف هفت بوده و دو عامل عمده در کار است : اولاً خود معمول یعنی خوابنده و ثانیاً تلقین که از طرف شخص مورد اطمینان معمول وارد میشود »

تلقین ۹۱ - چون در این بخش کلمه تلقین را مکرراً ذکر کرده و در آخر مقل اهمیت زیادی برای آن قائل شدیم لذا لازم است شرح مختصری در باره آن داده شود . بهقیده استاد برنهم کلمه تلقین باید جانشین کلمات مقناطیس حیوانی و هینوتیسم بشود ، چه ، این دو عمل چیز دیگری نیستند مگر خود تلقین ، بطوری که اگر به معمولی تلقین خواب نکنند مقناطیس حیوانی و خوابانیدن بی اثر خواهد بود . پس باید دید تلقین چیست ؟

تلقین عبارتست از خیال صحیح یا ناصحیحی که شخصی بشخص دیگری القا میکند و شخص ثانی آنرا بدون تنقید می‌پذیرد و مطابق آن رفتار میکند .

چنانکه ذکر شد قابلیت تلقین پذیری اشخاص بیک اندازه نیست ، اشخاص صاحب تمیز و تقاد و تحصیل کرده هرگونه تلقین را قبول نمیکنند . بعضی اقلیت ها (کلیمی ها ، ارامنه و غیره) که شرایط اجتماعی آنها را به تلاش و مبارزه و نیرنگ (با اشکال مختلف) در مقابل اکثریتها واداشته است اغلب دیر باور و کند تلقین می‌باشند . اغلب اکثریتها (هندی ، ایرانی و غیره) زود باوراند

زنو - ۱۹۲۰

بخش پنجم

فروید «۱» و روان شناسی او

اصول ابداعی فروید در روانشناسی (بحث و تحقیق در حقایق و اسرار روان که نتیجه آن پی بردن بکنه ضمیر و آثار روحی انسانست) چنانکه رسم بشر بوده و خواهد بود در ابتدا به تمسخر، تحقیر، بدگویی و حتی به ناسزا برخورد، چنانکه یکی از مجلات کانولیک و خیلی مؤدب آلمانی آنرا روان شناسی مستراح^{۲۰} نامید^{۳۰} گرچه در بادی امر مخالفین زیادی در برابر فروید صف آرائی میکردند

Freud - ۱

Klosetpsychologie -- ۲

۳- مرفوست که در قرن هفدهم گالیکه مجبور شد در حضور دادگاه مذهبی از کفر بیکه گفته بود «حرکت زمین» توبه و تبری کند
در اواخر قرن هیجدهم ژوفروا Joffroy نامی در فرانسه کشتی آتشی اختراع کرد و از دانشمندان و بزرگان قوم خواستار شد که از کشتی او دین کنند
کوش ها کر شدند • مردم اسم بیچاره مخترع را «ژوفروا قلمبه» گذاشته مسخره اش کردند •

در اوایل قرن نوزدهم فولتون Fulton نامی یک کشتی بخاری ساخت
هیئت دولت و فرهنگستان سرعت سیر آن را در رودخانه سن تماشا نمودند و فردای همان روز وجود چنین کشتی را فراموش کردند فقط در جزیره سنت هلن کشتی نامبرده اسباب تاسف نابلتون بود و می گفت اگر به اختراع فولتون اهمیت می دادم حالا اینجا نبودم •

گالوانی معروف روزی قورباغه های کشته و پوست کنده را بسیمی کشیده و از پنجره آویزان کرده بود (می بایست از آنها برای زنتی که بیمار بود آتش بیزد)
تصادفا پس از ۲۴ ساعت کار دیگر که در دست داشت به سیم نامبرده خورد قورباغه ها منبج شدند •

پس از تجربه های متعدد و مطالعه فلزات مختلف و اطمینان از نتیجه گالوانی گزارش مبسوطی راجع باین موضوع بفرهنگستان تقدیم کرد • رئیس فرهنگستان از علم و بشتکار گالوانی ستایش کرد و راجع باین موضوع گفت: (مسیو گالوانی

ولی از آنجائی که حقایق، هر چند در روزی در پس پرده ابرام مخفی بماند، بالاخره بصورت بارزتری، روزی، جلوه خواهد کرد *

پس از چندی یکمده دانشمندان عاری از حس تقلید، بکنه روانشناسی جدید پی بردند و در مقابل مخالفین فروبد که او را مردی سبک مغز معرفی میکردند ایستادگی نمودند و مبانی فلسفه فروید را هم وزن وهم پایه فلسفه داروین تشخیص داده و میگفتند: روزی میرسد که روان شناسی مانند تاریخ که بدو دوره قبل از

بیماری خانه‌تان اسباب خستگی شما شده بهتر است کمی استراحت کنید) * یعنی دیوانه شده اید. مردم ایتالیا و دگران اسم بیچاره کاشف الکتریسته را «معلم رقص قورباغه‌ها» گذاشتند.

رئیس فرهنگستان فرانسه، مخترع چراغ گاز را گفت: «شخصی هستید فمال و در علم شما گفتگویی نیست ولی بدانید و فراموش نکنید که چراغ بی‌قیله روشن نمی‌شود

رئیس فرهنگستان با دلائل هندسی به مخترع راه آهن ثابت کرد که يك چرخ آهنین روی يك خط آهنی لازم می‌خورد. دوپیش نمی‌رود

نماینده ادیسون که گرامافون را در حضور فرهنگستان فرانسه نمایش داد رئیس فرهنگستان بعه اش را گرفته گفت فرهنگستان مسخره يك حقه باز (شکم کوی) Ventriloque نمی‌شود.

در ایران نیز گفتند که صدا عرض است چگونه ممکن است که عرض به جوهر علاقه پیدا بکند .

موضوع پاستور از همه اینها شرم آور تر بود. در مقابل کشف بآن عظمت دانشمندان روی خوشی نشان نمی‌دادند، روزنامه‌ها رقص میکروب‌ها را کاریکاتور می‌کردند. مردم عوام نیز تصنیف‌های هجوآمیز ساخته بودند و بجه هایشان در کوچه و بازار می‌خواندند. اما پاستور و شاگردانش برای همین مردم ناسپاس‌واکن ضهار می‌و. اکسی سیاه زخم، سرم دیفتری، سرم سیاه زخم سرم ضد سم مار و غیره می‌ساختند. فریبده یکی از متفکرین و مبتکرین بزرگ نیز نبایستی از این پذیرائی‌هایی بهره‌مندان

مسیح و بعد از آن تقسیم شده بدو دوره پیش از فروید و بعده از فروید تقسیم شود
 اکنون دیگر ورق برگشته و شوخی و تحقیر ازین رفته و عموم دانشمندان
 اعتراف دارند که تنها اصولی که بتوان بوسیله آن کاوشهایی در عملیات روحیه و
 اختلال آن انجام داد همانا فلسفه فروید است و بس و با اصول قدیم نمی شود
 در این راه قدمی برداشت و به کینه قضایای پیچیده و مبهم روحی بی برد. مثلاً برای چه
 فلان مادر مهربان که زن شریف و پاکی است از ترس اینکه ممکن است بچه های
 خود را مسموم و یا با دست خود خفه کند در وحشت و اضطراب دلم بسر میبرد؟
 آن میل قوی که فلان بیمار روانی را وادار دارد که خانه خود یا دیگران را آتش
 بزند چیست؟ چرا فلان شخص فهمیده کامل العیار همینکه دستش عرق میکند حس
 نجاست در او پیدا می شود و با علم به پاکی آن مجبوراً آن عضو را تطهیر میکند؟
 دلیل اینکه اغلب زنها وسواس دارند چیست؟ اینهمه علامت جور و اجور و گوناگون
 هستری از کجاریشه می گیرند؟ سبب دروغگویی بی فایده و بی جهت و دزدبهای
 مرضی چه می باشد؟ فراموشکاری ها و تسلط بعضی افکار از چه بابت است؟ جناس باقی
 لطیفه گوئی، معما، لغز، سجع و بازی با کلمات «۱» چه معنی دارد؟

تصوف درویش سلکی، کیشها، مسلک های سیاسی و یا مذهبی دوتیرگی و غیره
 از کجای پیدا می شوند؟

کدام مرضی يك شخص کم سواد را که از فارسی نوشتن عاجز است وادار
 میکند که به عربی مفلوک کی کتاب بی معنی بنویسد و ادعای بزرگی داشته باشد، زن
 نکیرد و مجرد زندگی نماید *

چرا يك جوان کردن ستبر و کامل الخلقه از زن ها روگردان و حتی
 متنفر است؟ از چه جهت علی اصغر قاتل طالب مرد ها بود و برای چه آنها را
 میکشت؟ کدام احساسی سبب شده که یکی از شاگردان از فلان استاد بدش می آید

و غیره و غیره

گفتیم روان شناسی معمولی جوابی در مقابل این سئوالات ندارد و بکلی ساکت میماند در صورتی که اصول فروید مخصوصاً متوجه این گونه مطالب بفرنج می باشد اینست که پزشکان ، بزه شناسان و مخصوصاً مورخین این اصول روانشناسی را وسیله تحقیق و بررسی نکات دقیق و حساس رشته تخصصی خود قرار داده اند

باید اقرار کرد که فروید برای رسیدن بمقصود در این جنگل انبوه احساسات و جنجال افکار، جاده ای کوبیده و راهی باز کرده است ، شاهراهی که جوینبه را تا اندازه ای بمقصد نزدیک میکند و مخصوصاً فرضیه ای آورده که بوسیله آن میتوان مشخصات هر يك از سئوالات و افکار نامبرده بالا را یادداشت نمود و بجهت دیگر نزدیک کرد و بلکه باهم تلفیق نمود و سپس آنها را مرتب کرد و بالاخره علت اصلی و عامل قطعی آن را معین و روشن ساخت . با این مقدمه میتوان برای اینگونه عوارض فکری قواعد و قوانین ثابتی قائل شد . قواعد و قوانینی که از مشاهدات بالینی بدست می آید نه از روی تصورات و خیال

در مرحله اول هر کسی (عجول یا صبور- تندرو یا محافظه کار) از مطالعه فرضیه های فروید تکانی میخورد و نمی تواند از تبسم خرد داری کند . علی الخصوص که این فرضیه ها اساسی عمده بیماری یا عوارض عصبی و حتی تمایلات زندگی ما را در انحراف و اختلال غریزه تناسلی میجوید ولی اهمیت این فرضیه ها در این است که فرمید مطالعات بالینی دقیق و واریسی کامل بیمار قلم بدنیای علم گذاشته است . با وجود این، نخستین سخنرانی فروید در انجمن پزشکی وین با سردی و بی اعتنائی تلقی شد و متدرجاً همه از او روگردان شدند و هیچکس بشنیدن حرف های حسابی و اساسی این متفکر بزرگ حاضر نگردید .

طبیعت بشر این است که چون محفوظاتی از دانش و افکار در گوشه و کنار گنجینه مغز خود گردآورد و انبار نمود تا ممکن است حاضر نمیشود اندوخته های

ارزشی دار خود را با جنس مشکوک دیگر معاوضه نماید . بنابراین روان شناسان و جنون شناسان معاصر فروید عملیات روانی را همانطوری که از قدیم یادگار مانده بود مطالعه و توجیه کرده و برای پیشینیان حاشیه می نوشتند و هرگز بفکر شان خطور نمیکرد که در فعالیت (یعنی جنبش یا دینامیک) روانی تعمقی نمایند . چنانکه گفتیم علماء اطریشی (هموطنان فروید) سردی و بی اعتنائی توهین آمیزی در باره افکار فروید از خود نشان دادند . در آلمان نیز فرضیه هایش را روان شناسی مستراح نامیدند. در مقابل این شکست های پیاپی تمام امید فروید متوجه فرانسه بود و فروید که مشاگرد شارکو «۱» فرانسوی (۱۸۸۵ - ۱۸۸۶) و برنیه «۲» (اهل نانی) میبود بایستی این توقع را داشته باشد ولی از فرانسه هم خبری نشد و فقط معدودی از قبیل دکتر رژیس «۳» و دکتر هنارد «۴» در ۱۹۱۴ و مخصوصاً روان شناس معروف

ریبو «۵» با وجود کیرسن در پذیرفتن اصول فروید بر شاگردانش سبقت جست نویسنده مشهور پل بورژه «۶» در ۱۹۱۸ از ابتکارات عمیق جنون شناس جدید و نبوغ آن ستایش نموده و میگوید «روح ما بمجموع الجزایری ماند که تارک آنها در سطح آب دیده میشود در صورتی که در زیر این تپه های کوچک ظاهری ، درمها و کوههایی وجود دارد که جوینده باهوش از مطالعه سنک و خاک این تپه ها به ساختمان آن قسمت هایکه در زیر امواج نهان است پی میبرد همینطور هم افکار و احساسات ما روی زمینه و اساس روحی ای قرار گرفته که ساختمان و طبقات آن برای دیگران و حتی برای خود ما از اسرار محسوب میشود .

عقاید فروید در سوس به ویژه در زنو طرفداران زیادی پیدا کرد و اشخاصی که ابتدا سر تسلیم فرود آوردند فلورنوا «۷» و کلاپارد «۸» بودند زیرا عقاید این دو مؤلف با عقاید فروید مطابقت میکرد ، مخصوصاً کلاپارد که کتاب معروفش

Dr. Hesnard - ۴ Dr. Regis - ۳ Bernheim - ۲ Charcot - ۱
Claparède - ۸ Flournoy - ۷ Paul Bourget - ۶ Ribot - ۵

موسوم به « از هندوستان بستاره » ریخ «۱» در سال ۱۹۰۰ ششماه پیش از کتاب فروید راجع به تعبیر خوابها «۲» منتشر گردید.

پس از آن عده دیگری از قبیل فورل «۳» و بودوون «۴» و دوسوسور «۵» و غیره اصول فروید را تعقیب کرده و با نشر کتب و مقالات آنرا تبلیغ نمودند. در زوریخ بلویلر «۶» زیونک «۷» عقاید استاد وینه را با طرز دیگری (یعنی با اختلاف مختصر) پیروی کرده به وسعت آن افزودند.

در سال ۱۹۲۰ که نگارند، افتخار معاونت پرفسور «وبر» «۱۰» استاد بیماری های روانی دانشگاه ژنو را داشتم شاهد جریان ترقی اصول فروید بودم و این موضوع را زیر نظر استاد نامبرده تلمذ و تعقیب میکردم. در آن موقع فلسفه فروید نه تنها در مجامع علمی دنیا انتشار داشت بلکه بمالان های ادبی و هنرهای زیبا هم رسوخ یافته بود و هر طبقه از اشخاص میل داشتند از فلسفه جدید که شکل معما بخود گرفته بود سردر بیاورند.

مقصود ما از این بخش جلب نظر پزشکان و روان شناسان نیست بلکه قصد داریم باین ساده ای علاقه مندان را با عقاید فروید آشنا بسازیم.

پیش از شروع باصل موضوع لازم است توضیحاتی درباره اصطلاحاتی که انتخاب نموده ایم داده شود.

۱ - خواستی - در مقابل کلمه آلمانی Bewusst که خود فروید آنرا استعمال کرده، عبارت است از عملیات روانی که معمولاً آنرا وجدان، قوه همیزه یا ارادی و غیره گویند و به فرانسه (با کلمه مبهم) Conscience (هشیاری) مینامند. واژه خواستی که در فرهنگ های فارسی موجود است کلمه روشنتر و مطابق با اصطلاح خود استاد است.

۱- Des Indes à la planète Mars - ۲ Traumdeutungen - ۳ Forel
 ۴- Baudouin - ۵ R. de Saussure - ۶ Yung - ۷ Bleuler - ۸ Weber

- ۲ - نخواستی - در مقابل کلمه آلمانی Unbewusst و کلمه فرانسه Inconscient عبارتست از عملیات روحی بصورت بیخبری و بیخودی
- ۳ - پیش‌خواستی - در مقابل کلمه آلمانی Vorbewusst و کلمه فرانسه Préconscient
- ۴ - روان‌شکافی - در مقابل کلمه Psychanalyse که معنای لذتی آن تجزیه و تحلیل روان میباشد • این اصطلاح را از موشکافی استفاده کردیم
- ۵ - جنبش روان - در مقابل کلمه Psychodynamisme که عبارتست از حال حرکت روان و انجام وظیفه آن
- ۶ - مشکل - در مقابل کلمه Complexus به معنی پیچیده - معما - مفلوک - درهم گره - عقده دل و غیره انتخاب کردیم این کلمه در مقابل کمپلکس ناسی بخواجه حافظ است:
- مشکل خویش بر پیر معیان بردم دوش
کو بتاید ازل حل معما می کرد
مشکلی دارم ز دانشمند مجلس بلز پرس
توبه فرمایان چرا خود توبه کمتر می کنند
مشکل عشق نه دز حوصله دانش ماست
حل این نکته بدین فکر خطا توان کرد
در مجلات و روزنامه‌ها می نویسند : مشکل سیاسی یا مشکل جدیدی در فلان مملکت پیش آمده است الخ
- ۷ - دانش - بروزن دانش بمعنی راندن است (رجوع شود بفرهنگهای فارسی)
- دروزیان فرانسه Refoulement و بآلمانی Verdrangungen (جابجا کردن) که استاد آنرا بکار برده است
- ۸ - تجلی یا برافراشتگی - در مقابل Sublimation انتخاب شده است،

درشیمی آنرا بکلمه تصعید ترجمه میکنند، کلمه سوبلیمه Sublimé نیز بهین مناسبت است که بوسیله عمل تصعید یعنی بحالت بخار درآوردن و بعدا بحال گرد فرونشستن بدست می آید.

تقریف روان شکافی — روان شکافی عبارتست از معاینه روان زیرین بوسیله تجزیه و تحلیل با روش خاصی و معالجه بیماران روانی با اصول نامبرده (یعنی اصول روان شکافی)

اصول فروید عملیات روانی را نتیجه علل ثابت و قاطعی دانسته و میخواهد علت پاره ای از آنها را مانند خواب دیدن، فراموشی، هذیان و غیره بوسیله تجزیه و تحلیل مخصوص (روان شکافی) پیدا نماید. در صورتی که قبل از فروید اعمال نامبرده را بی علت و بی دلیل دانسته و تصادفی فرض میکردند.

روان شکافی میکوشد که اغلب مصنوعات فکر انسانی از قبیل صنایع، علم، فلسفه، کیش، مسلک و غیره و حتی تمایلات روزانه و آرزوها و اعمال انسانی را توجیه بکند و سبب اصلی آنها را کشف نماید.

پس از این تعریف نارسا از روان شکافی توضیحاتی چند راجع به نظریه فروید در خصوص ماشین روانی و طرز کار آن میدهم.

جنبش روانی - فروید اصول روان شناسی را که عبارت از مطالعه روحی از قبیل احساسات، ملکه، تداعی معانی، حافظه و غیره می باشد کنار میگذازد و کیفیات روانی را مثل يك موضوع مادی تلقی میکند. در نظر فروید موضوع نامبرده يك منظومه یا دستگاهی (سیستم) است که از قوای اولیه (موافق و مخالف) و از اجزاء همین و حاصل ترکیب آنها تشکیل شده است.

تمام استعارات و اصطلاحاتی را که فروید برای بیان روان شناسی خود بکار میبرد از اصطلاحات علوم طبیعی و مکانیکی گرفته است و بدین مناسبت شاگردان فروید کلمه جنبش روانی را انتخاب و معمول کرده اند.

فروید میگوید (هرچند که پیش از فروید عده ای نیز عقیده داشته اند) که محرك اغلب اعمال روحی، نخواستنی میباشد و اعمال و افکار روشن ما را همین قوا و محركین غیر ارادی یعنی نخواستنی اداره میکنند (هرچند که آنها را با دقت و اراده و از روی تفکر انجام داده باشیم) اما چه اراده، کردنی؟ پوشیده! پیچیده! پنهانی!... که از وجودش روح ما بی خبر است بعینه مثل نوشته بی اعضایی که نویسنده اش ناشناس است ولی اثرش آشکار!

بعقیده استاد وینه ای جنبش روان نخواستنی مقدمه تهیه و تعبیه روان نخواستنی میباشد حال باید فهمید که این جنب و جوش چگونه انجام میگیرد که خود شخص از وجود چنین عاملی بی خبر است ولی يك چیز را می داند که بارها اتفاق افتاده و تجربه ثابت کرده است: بسا کارها که مخالف طبعش بوده و نمی خواسته انجام دهد باوجود این برخلاف میل خودش انجام داده است، تا جایی که میگوید: دنده ام نرم شود من که نمیخواستم این کار را بکنم ولی يك روز بیدار شدم دیدم سندی بدبختی خود را را با دست خودم امضاء کرده ام • برعکس وقتی که حکم خوشبختی خود را امضاء کرده باشد از شانس خود شکر گزار است • حال اگر طبق این قضیه يك موضوع بیماری پیش آید خود بیمار از وجود عامل آن بی اطلاع است، پزشك هم از خود بیمار بی اطلاع تر میباشد •

بس چاره چیست؟ و چگونه میتوان این عامل را شناخت؟ نبوغ فروید به کمینگاه آن بی برده و میگوید • تنها موقمی که میتوان بوجود آن بی برد وقتی است که نخواستنی، آشکارا، نفوذ خود را روی خواستی اعمال می کند یعنی در حال رؤیا و وجود اختلال مشاعر

در این مورد فروید غلو کرده و فکر میکند که قسمت عمده اعمال دقیق فکر بشر (اراده، تصمیم، اقدام و غیره) پیش از رسیدن باستانه خواستی انجام میگیرد و در ایجاد اعمال نام برده صور مختلف یادگار های احساسات، تجربیات

روزانه ، حافظه ، تأثرات روحی و قرای محرکه (از هر قبیل که باشند) دخیل هستند. تمام این محتویات روحی که از گهواره تا امروز در قسمت نخواستی مغز ما متدرجاً انبار شده اند نیروی تأثیر خود را از دست نداده و دائماً با تمام قدرت قسمت خواستی روان ما را اداره میکنند.

۵) مراحل روانی و بازرسی (سانسور)۵

قسمت نخواستی روان را می توان بدوسیستم تقسیم کرد .
 ۱ - عناصر پیشماری که طبعاً تبدیل بخواستی نمیکردند مانند تمام عواملی که از قدیم در روان جایگیر شد، اند از قبیل قوایی که اندیشه و اعمال ما را اداره میکنند. ارتهای روحی ، کارهایی که بفطرت و غریزه و جبلت (با فراست حیوانی) نسبت داده میشود و بالاخره تعلیم و تربیت

۲ - عناصر معدودی که می توانند آثار و اعمال خواستی را زیر نفوذ خود قرار بدهند.

این قسمت که میان سیستم نخستین و مرحله خواستی قرار دارد از عناصری تشکیل شده که برای روان شناس ارزش زیادی دارند و مورد استفاده قرار میگیرند و میتوان آنرا مرز بین نخواستی و خواستی دانست و فروید آنرا پیشخواستی نامیده است. از این قبیل هستند: خیالات واهی، پریشان حواسی، الهام، رویا، و غیره که، در نظر فروید وسیله افشاء محفوظات ذهنی، یا یکنوع قاصد ضمیر و یا انعکاسات و تراوشات نخواستی بخارج میباشد؛ این همان حالت بخودی حافظ است که در آن راز نتوان نفوذ .

باید دانست که عناصر نامبرده بر دو نوعند: قسمتی متروک و طبق تعلیم و تربیت و اخلاق جاری جامعه است. قسمت دیگر، برعکس، افکاری هستند که طبق تعلیم و تربیت و اخلاق جاری جامعه، نه تنها بموقع اجرا گذاشتن آنها شایسته نیست بلکه

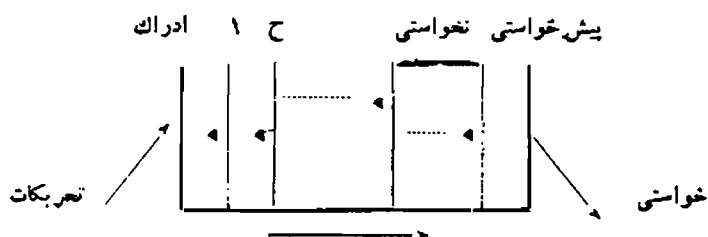
تصورشان هم در نظر ما زشت و نا پسند است • عناصر دسته دوم به آسانی ویی
ممانعت نمی توانند وارد مرحله خواستی گردند زیرا که عناصر تعلیم و تربیت مانع
ورادع آنها هستند و مانند يك بازرس وظیفه شناس آنها را عقب میزنند و از مقام
خواستی میرانند و دور میکنند • این است که این عناصر برای رسیدن به مرحله
خواستی شکل خود را عوض میکنند و قیافه دیگری بخود میگیرند، قیافه ای
که شناختن آن آسان نیست و در نتیجه همین تغییر قیافه بحرانی در روحیه
تولید می گردد •

• نظر بمراتب فوق، در موقع خواب، بین خواستی و نخواستی میتوان فاصله
ای قائل شد که در آن فاصله عناصر روانی نمی توانند بی تغییر قیافه خود را
به مرحله خواستی برسانند •

در حال بیداری نیز فاصله نام رده وجود دارد و مخصوصاً در اثر تعلیم و
تربیت دقیق تر و قوی تر می شود و عناصر روانی را طوری زیر بررسی و بازرسی
قرار می دهند که تغییر قیافه غیر ممکن با عده این مرحله تغییر را سانسور یا بازرسی
نم داده اند •

• (طرح روانی فروید) •

پس از این مقدمه های توانیم نقش روانی فروید را مجسم سازیم • گفتیم
که عناصر مختل رانی در نظر فروید از دستگاههای (سیستم های) مخصوص تشکیل
شده اند که اگر بخواهند به مرحله اصلی (خواستی) برسند باید مراحل را در
جهت معینی طی نمایند • تحریکات وارده باین دستگاه (که می توان آنرا به قوس
انعکاس عصبی تشبیه کرد) ابتدا بمرکز ادراک میرسند و سپس از آنجا بمرکز محرك
روحي (۱) (روان تکان) میروند

مقصود از علامت ه (همداد - سیستم) در طرح فرورد دستگاههای نیوخواستی می باشند که قسمت عمده نقشه را در بخش نیوخواستی اشغال میکنند و بالاخره منتهی به پیشخواستی میگردند .

مرحله پیشخواستی (که می تواند تبدیل بخوآستی گردد) تحت اداره و رسیدگی سانسور (بازرسی) کار میکند بطوری که مرحله سانسور مثل پرده ای در سر راه بین پیشخواستی و خواستی قرار دارد

هر يك از تحريكات وارده بر قسمت حساس (ادراك) نشانه هایی (ه) در حافظه می گذارد . سیستم های حافظه نامبرده بر دو نوعند . بعضی نزديك به مرحله ادراك اند مثل ه ا که تاثيرات و تحريكات وارده را ثبت نمیکند و ه دام حاضر بدریافت تاثيرات دیگر میباشد . برخی که در ردیف ه ح (همداد حافظه) اند و دور تر قرار دارند و نقوش تاثيرات و تحريكات را تعبیه و به محفوظات تبدیل مینمایند .

سیستم های ادراك و حافظه نسبت به تاریخ ورودشان نظم ثابت و مشخصی با هم دارند .

تمام سیستم ها مشترکاً در نیوخواستی محفوظ می باشند وقتی که تاثير یا تحریکی وارد ادراك شد باید از همان راهی که سیستم های سابق پیموده اند طی طریق بنمایند و اگر با سیستم های سر راه که عبارت از محفوظات (یا هائی) میباشد تماس حاصل

کنند قضیه روانی معروف به تداعی معانی ایجاد میگردد . حال اگر این تحريك بخواستی پایان یابد طبعاً درطول راه تحت تأثیر سیستم هارار می گیرد وبخصوصاً اثر آنهایی که قدیمتر ثبت شده اند (یعنی آنهایی از سیستم های نخواستی که به مرحله پیش خواستی نزدیک تر هستند) و عبارتند از یادگاری های طفولیت مونترتر می باشند .

درحدود سی سال داشتم که شبی خواب دیدم پدرم دراطاق مجلور خوابیده و دری که اطاق مرا باطاق او وصل میکرد بازمانده ومنکه سیزده یا چهارده ساله هستم با ساعت شماطه داری و میروم . کلید زنگ آنرا آهسته کوك میکنم و ازترس اینکه زنگ صدا درآید گیره آنرا محکم روی چکش زنگ فشار میدهم . در اثر زیادی فشار ، ساعت از دستم دررفت ویزه بین خوردگیره هم دررفت چکش آزاد شد وصدای زنگ بلندگردید با وحشت بیدار شدم دیدم ساعت شش است نتیجه . صدای زنگ بوسیله شنوایی بدرکز ادراك رسیده و با سرعت فوق العاده ای از وسط سیستم ها بطرف خواستی راه میافتد درین راه به سیستم هایی که اززمان کودکی حاکی ازسبکی خواب پدر و بیل بست زدن ساعت ، احترام باستراحت پدر در اثر تعلیم و تربیت ویا ازترس تنبیه وغیره تصادف میکند . صدای نامبرده همراه سیستم های محفوظات زمان کودکی وارد درمرحله خواستی میشود و بیدارم می کند و درفاصله تقریباً يك عشر ثانیه رویای بالابندی برایم نمایش میدهد سیستم هایی که نزدیک پیش خواستی قراردارند دراثراراده ازتیرگی هواجس و تخیلات در بیداری ، و رویاء در موقع خواب با وجود سانسور ، بیرون می آیند و بمقام خواستی وارد میگرددن همین سیستم ها با شرایط مخصوصی می توانند در رفتار و گفتار ما مونتر باشند .

مشکل ۱۰

قوای روانی که با اسم مشکل مینامیم عموماً نخواستی هستند و جریان روحی ما را اداره میکنند.

هر مشکلی از سه عنصر تشکیل شده است.

۱ - از مانی یا صوری که مولود حواس می باشند ، یعنی از عناصر تصویری و یا تفکری که بوسیله حواس پیدا شده اند.

۲ - از نیرو و عناصری که آن صورت و مانیرا بطرف عمل سوق میدهد.

۳ - از عناصر نمایی (احساساتی) که زور و شدت آنها بتواند عناصر اول و

دوم را بکریاندازند .

مثال ۱

۱ - حافظ ، در اوان کودکی ، شنیده بود که توبه فرمایان درستکارند

۲ - اگر بعداً هم میدید که آنها درستکارند مشکلی تولید نمیشد

۳ - حافظ از جان و دل توبه میکرد

ولی :

۱ - حافظ دید ، یا فهمید که توبه فرمایان چون بخلوت میروند آن کار دیگر می کنند .

۲ - آیا آنچه شنیده بود صحیح است یا اینکه می بیند ؟ و لذا مشکلی پیش

آمده آیا ساکت بنشیند و یا مشکل خود را حل نماید ؟

۳ - حافظ حقیقت پرست است و لذا حل مشکلی را از دانشمند مجلس میخواهد

مثال ۲

۱ - فرهاد پنج ساله با شیرین هفت ساله همبازی هستند . بزرگترها فرهاد گفته اند

وقتی که بزرگ شدی شیرین زن تو خواهد شد . فرهاد از این حرف خوشش آمده است

۲ - شیرین در شانزده سالگی زن یک نفر تاجر شد و از این عروسی برای فرهاد مشکلی ایجاد گردید .

۳ - فرهاد بسن کمال رسید با وجود ثروت و املاک زیاد داخل حزب دست چپ

شد و دشمن سر سخت سرمایه دار مخصوصاً تاجر گردید

این عناصر در اداره کردن زندگی روحی ما اثرات قوی دارند زیرا نیروی روحی ما از احساسات و تمایلات سرچشمه میگیرند.

انرژیرو نامبرده مثل تمام قوا (خواه راكد و خواه در حرکت) بسته بكمی وزیادی آن می باشد. نزد اشخاصی كه روحیه موزون دارند مشكلها اثر آشكای ندارند ولی اگر يك عامل موثر خارجی به آنها كمك نماید مشكلها بحرکت می آیند و امواج عملیات روانی را زیر اداره خود قرار میدهند. حال اگر عامل خارجی نامبرده خیلی قوی باشد ممكن است چنان ضربه ای بالاحساسات وارد كند كه نتیجه آن انواع بیماریهای روحی و گاهی جسمی بشود.

روان شكفی بیماران ثابت كرده است كه حوادث مهمی كه موجب تولید مشكل های قوی شده اند آنها می هستند كه در اوان كودكی و زمان نمو بدن و روحیه پیش آمده اند و مكتب فروید این حوادث را یادگار های علایق و یا تمایلات طفولیت نامیده و میگوید: همین خاطرات است كه احساسات و هیجانات و ذوق و اخلاق و شخصیت را در بچه تولید می كند و گاهی نیز سبب بیماری های عصبی در هنگام بلوغ می گردند

پس مهمترین وظیفه روان شكفی عبارتست از جستن مشكلهای اساسی كه منبع و موجب حركت روانی هستند.

گرچه مشكلها ییشمارند ولی شناختن باره ای از آنها، كه بآسانی وارد مرحله خواستی می شوند، اشكالی ندارند و بوسیله همین مشكلها می توان بچگونگی و شخصیت مردم پی برد.

از این قبیل هستند: عشق تناسلی، محبت مادری، علاقه اولاد، حفظ وجود، جاه طلبی، ثروت طلبی، حرص، خست، مشكل های مذهبی و سیاسی و غیره كه همه از تمایلات و شهبوات معمولی و فعالیت های عادی سرچشمه میگیرند بعضی از این مشكلها جسته گریخته در لابلای هذیان دیوانگان و پرت گوئی

اشخاص عصبانی آشکار میشوند مثل تمایلات مرضی ۱۰ و چیرگی افکار ۲۰ و هذیان های بینائی، شنوائی، چشائی و غیره، مانیای بزرگی (برای خود شخصیت بزرگی قائل شدن) ۳۰، هذیان شکنجه ۴۰، تصوف، خودکشی، وسواس ها، وشک ها از هر قبیل، هالیخولیا و غیره

اگر در مشکلها تحقیق و تأمل کنیم همواره منتهی به حس تناسلی میگردند ولی چنان قیافه های حق بهجانبی دارند که جرأت سوء ظن را از جوینده دقیق سلب میکنند. مانند تمایلات گوناگون (به اسب، گل و غیره)، آرزوهای دیرین، انحراف های تناسلی، حتی قصه های گل و بلبل و پروانه و شمع که انحراف های عشق طبیعی را چنان زیر ماسک قشنگی در می آورند که نه تنها سانسور را فریفته بلکه دنیائی را مسخره کرده است و تاکنون کسی جرأت نکرده یا اینکه اصلاً به فکرش نرسیده است. سؤال کند :

باباجان، بابل چرا مادموازل بلبل را گذاشته و عاشق گل گشته است؟ اگر چنین مسئله ای حقیقت داشت بلبل بابل از بین میرفت. قصه پروانه و شمع و شمع و انگبین بارزترین نمونه تغییر قیافه بصورت شکنجه میباشد.

در نظریه فروید مشکل تناسلی انگیزه اساسی فعالیت روحی می باشد و گاهی نیز قدم فرا تر نهاده و غریزه تناسلی را محور تمام فعالیت های عشقی و علاقه میداند. بعضی از شاگردان فروید غلو کرده حس تناسلی را اولین حرکت روحی و یا عبارت دیگر سرچشمه تمام نیروهای روانی میدانند

رانش «۵»

و قتیکه فکر یا خاطره ای مزاحم ما است و مذهبمان میدارد سعی میکنیم

۱ - Inclinations morbides ۲ - Idées obsédantes

۳ - Manie de grandeur ۴ - Délire de persécution

۵ - Refoulement بالسانی Verdrangungen جابجا نمودن

آنها را از خیال خود دور کنیم یعنی آنها را برانیم و آرزو مندیم که هرگز آنها را در میدان افکار خود نیایم این قضیه خیلی ساده و بیش با افتاده است، چه هر کسی دچار آن شده و در زندگی خود افکار نامطبوع، مناظر زننده و تنفر آور، یادگارهای حزن آور و غم انگیز، تا بیانات خلاف اخلاق و افکار کفر آمیز را بارها از مخیله خود رانده و بر شیطان لعنت کرده است، ولی بیش از فریاد هیچک از روانشناسان متوجه این مسئله ساده نشده اند و ترتیب بکارافتادن بر وظیفه آنها مطالعه نکرده و عواقبش را در نظر نگرفته اند *

تأثیر افکار رانده شده

افکار رانده شده همینکه وارد مرحله نخیل آسانی گشته و در آنجا زندانی شدند، تحت فشار قرار میگیرند ولی با وجود همه اینها افکار مزبور در رفتار و گفتار و تصمیم ما موثر می باشند *

ژان ژاک روسو^۱ در گردش ششم مینویسد که بعات عجیبی مبتلا شده بود یعنی هروقت سرخیابان مهودی میرسیدی اراده راه خود را کج میکرد و راه دیگری پیش میگرفت تا اینکه از این حرکت بی موضوع در شکفت شد و خواست سبب آنرا پیدا کند و میگوید: فهمیدم! بالاخره با تفکر کشف کردم! زیرا تا آن وقت هیچک از این عوالم بدین روشنی در فکر من پیدا نشده بود! گویا گدای مفلوکی در آن خیابان با صدای جانگذاری گوش عابرین را رنجه میداشته است و این صدا روسو را از آن راه فراری ساخته بود *

پس از کشف این موضوع میگوید: «ما هرگز حرکت بیخودی که نتوانیم علت آنها را در دل خود بیایم نداریم ولی راه جستن آنها را باید دانست. حال اگر بجای دل مرحله نخواستی بگذاریم از گردشگاه روسو خارج شده و قدم در

حریم روان شکافی نهاده ایم *

مثل معروف فرانسه (یادگار پاسکال ۱۶۰۰) یادم آمد: * دل برای خودتقلاتی دارد که عقل از آن خبر ندارد *

حریم عشق را در که بسی بالاتر از عقل است *

فکر رانده شده همواره مایل به خلاصی از زندان نخواستی و رسیدن به مرحله خواستی میبایند در صورت عدم موفقیت به فرار به شکل بیماری متظاهر خواهد گشت. ولی این بیماری که همان فکر رانده میباشد چنان تغییر قیافه پیدا کرده که شناختن آن برای خواستی از محالات گردیده است *

هر کس دزدانگی خود مرتکب اعمالی گشته که محکمه و جدان برخلاف آنها رای داده است *

خاطره این گذشته های جبران ناپذیر ، وجدانمانرا معذب میدارد و لذا آنها را دائما از ضمیر خود با زور اراده و فشار روحی پس میزنیم و میرانیم ولی آنها دست بردار نیستند . حال اگر این اعمال خلاف خود را نزد کسی اقرار نکرده و به اصطلاح عقده از دل نگشاییم ناراحت و معذب خواهیم بود ولی پس از افشاء آن یکنوع سبکی و راحتی در خود حس خواهیم کرد. و از این رو است که بعضی از قاتل ها اقرار کردن و اعدام شدن را بر کتمان جنایت و عذاب روحی ترجیح میدهند *

مرا درد بیست اندر دل اگر گویم زبان سوزد

اگر بنهان کنم ترسم که مغز استخوان سوزد

اغلب اوقات درد دل خود را به مردمی گفتن باری از دوی دل برمیدارد *

چنانکه شاعر بیچاره هم از بسکه اهل دودی در روزگار پیدا نمیکرد تا عقده دلش را بگشاید ، لذا دود دل خویش را پدیدوار میکند:

ح ... میگوید وقتی که شش ساله بود بشقاییرا شکست و پیش مادر ربابه

Le coeur a ses raisons que la raison ne connaît point - ۱

کوچولو و خواهر سه ساله اش را متهم کرد • از استنطاق بچه چیزی دستگیر نشد
مادر بر بابه گفت : بچه خوب به مادرش دروغ نمی گوید • قضیه همین جا ختم گردید
و در ظاهر امر فکر ح... راحت شد •

ح . . . دنبال بازی می رود ولی از بازی خوشش نمی آید • دلش پر است •
صدای مادر، که گفت : بچه خوب به مادرش دروغ نمی گوید، در گوشش طنین انداز است
رفته رفته بیتاب شده بغض کلوش را میگیرد لذا نزد مادرش می آید گریه را سر
میدهد و بکنانه خود اعتراف میکند •

مادر او را می بخشد و روانه بازی میکند • آنوقت حس میکند که دوباره
از بازی خوشش می آید •

دردمندی که کند درد نهان پیش طیب

درد او بی سببی قابل درمان نشود

تجربه چندین ساله برنگارنده ثابت کرده است که وسواس يك فکر رانده
میباشد • در روان شکاف، یکی از بیماران معلوم شد که در موقع استمنا با رفیقش
آلودگی و تماس با مایع لزج و نجس باندازه ای روان او را تکان داده که تا مدتها
(بقول خودش) نمیتوانسته است این فکر را از سر خود خارج کند تا اینکه در
بیست سالگی ازدواج مینماید و از گناهان توبه میکند ولی فکر فراموش شده در ۲۱
سالگی تفسیر قیافه داده بشکل وسواس در می آید ، بطوری که هروقت دستهایش عرق
میکند حس نجاست در او تولید می شود و بایستی تطهیر نماید

علت عمده وسواس زنها اضطراب و تکانی است که در اولین قاعدگی برای
دختران پیش می آید چه ، گمان میکنند که کار فوق العاده بدی انجام یافته است
(در این جا مادر بایستی دختر خود را از این پیش آمد غیر مترقبه آگاه کند)
صدمات روحی که يك ملت از طرف هیئت حاکمه وارد میشود و افراد صبور
با بی حالی و گذشتی نکرده و تکان های روحی مزبور را که از ترس فرو میدهند

پس از چندی تبدیل به يك هذیان و جنون اجتماعی میشود که شورش نام دارد.
 نه تنها راندن خاطرات انسان را رنجور میکند بلکه عدم موفقیت و ناخوردن
 در اقدامات مهم فرو بردن خشم (کظم غیظ) و حتی حرف حق خود را نزدن موجب ناراحتی
 و عذاب روحی میگردد که در انexas ضعیف النفس کشنده و گاهی منتهی بخودکشی
 میشود، کار عده دیگر به بحران میکشد بطوری که دیوانه وار فریاد می کنند
 و داد میزنند. سینه میگوید که من تنك آمده ام فریاد کن.

شد آنکه اهل نظر بر کناره میرفتند

هزار گونه سخن در دهان و لب خاموش

به بانك جنك بگوئیم آن حکایت ها

که از نهفتن آن ديك سینه میزد جوش

(حافظ)

برای توضیح بیشتر ملخص شرح حال يك بیمار و مثالی را که خود استاد
 بمناسبت یاد بود بیستمین سال تاسیس دانشگاه کلارك ۱۰ در ورسترماس ۲۰
 (سپتامبر ۱۹۰۹) ضمن سخنرانی های پنجگانه درخصوص روان شکافی ایراد کرده
 است ذکر می کنیم.

بیمار دختر جوانی است که پدر عزیزش در گذشته و خواهر بزرگش شوهر
 کرده است. بیمار شوهر خواهر خود را خیلی دوست میداشت و اینکه میگویند
 گاهی از محبت مرض بیرون می آید به حقیقت پیوست یعنی محبت از حدود
 عادی خود تجاوز کرد و بصورت بیماری درآمد. چطور؟

خواهر بزرگ درغیاب بیمار و مادرش بمرض مهلك گرفتار شده فوت میکند
 خویشاوندان، بی اطلاع قلبی، بیمار و مادرش را بر سر نعش خواهر بزرگ حاضر میکنند
 بیمار همینکه چشمش بجنازه خواهر میافتد دفعة فکری چون برق از خاطرش میگردد

• حال که او آزاد است میتواند با من ازدواج بکند • ولی فوراً این فکر را (که بمناسبت موقع سوگواری شیشه به کفر بود) از مخيله خود میراند ولی در اثر این تکان روحی علامت شدید هیستری در دختر جوان بروز میکنند • هنگامی که بیمار تحت درمان استاد قرار میگيرد معلوم میشود که نه تنها آن فکر شوم را از مخيله خود رانده ، بلکه منظره نعل خواهر را نیز فراموش کرده است • در موقع معالجه صحنه مرك خواهریاد بیمار آورده شد و بدین ترتیب عقده دلش خالی گشت و بهبود حاصل گردید»^{۱۰}

استاد به مثلی متشبت میشود و میگوید : فرض کنید در این سالن که من حرف میزنم و شما با دقت سخنانم را گوش میکنید یک نفر با شوخی و صحبت بلند مانع از سخنرانی شده و مورد اعتراض من واقع شود در نتیجه جمعی از آقایان زورمند پس از زد و خورد شخص مزاحم را از سالن بیرون میکنند (یعنی او را میرانند) و محض اطمینان صندلی های خود را پشت در میگذارند و مانع از برگشت او بداخل سالن می شوند و بدین ترتیب يك نیروی مقاومت در مقابل شخص مزاحم رانده شده تشکیل می دهند •

حال اگر این مثال را با خواستی و نخواستی تطبیق نمایم یعنی سالن را مرحله روحی خواستی و زندان شخص مزاحم را مرحله روحی نخواستی فرض کنیم مسئله رانش را بطور مجمل درك خواهیم کرد»^{۲۰}

تغییر قیافه»^{۳۰}

احساسات و تمایلات رانده شده برای اینکه قراول کشيك (سانسور) ر فریب داده و راه خلاصی پیدا کنند تغییر قیافه میدهد تا شناخته نشوند •
تغییر قیافه (که بزرگترین دست آویز مخالفین فروید است) تازگی ندارد

۱ - صفحه ۲۱ از کتاب Über Psychoanalyse فروید چاپ ششم سال ۱۹۲۲

۲ - صفحه ۲۲ از کتاب نامبرده بالا ۳ - Déguisement

و از قدیم شناخته شده است و تمام رباب ها پراز امله ، اصطلاحات ، استعاره ها و کنایات می باشد .

اشخاص تربیت شده اعمال زشت را بالفاظ مؤدب ادا میکنند . اسم جاهائی را که مجسم شدن آنها در نظر زنده است با کلمات خوش آیند ذکر مینمایند . اشخاص ترسو در تاریکی آواز میخوانند و با سوت میزنند تا بخود جرأت بدهند و بخود و بدیگران چنین واژه ها بگویند که ترسو نیستند .

غالب مردم چون با عدم موقعیتی روبرو شوند عیوب موقعیت را يك يك می شمردند و دل خود را تسلی میدهند . آنوقت است که اطرافیان میگویند . بلی این انگور ها ترش و نارس هستند

وقتی که طفلی کار زشتی میکند مادرش برای تسلی خود و تنبیه فرزندش می گوید : آفرین !

کلفت خانه ظرفی را میشکند خانم میگوید : دست شما درد نکند ! شخص سیلی خورده ای که از بینی و دهانش خون میریخت خم بایرو نیاورده و میگفت : خوب شده خودم میخواستم رک بزنم

در اینجا نیز مثالی از سخنرانی های استاد نقل می کنیم . دو نفر تاجر که با تالیف و احتکار (چنانکه در زمان ما نیز معمول و قبحش از بین رفته است) ثروت هنگفتی گرد آورده بودند ، برای بدست آوردن دل مردم شب نشینی بزرگی ترتیب داده و دعوت مفصلی نمودند و برای جلب انظار و محبوب کردن خود دو تابلوی نقاشی از خودشان (که کاریکی از نقاشان مشهور بود) بفاصله معینی از یکدیگر بدیوار نصب کردند . خبره نقاشی را نیز دعوت کردند که بلکه تابلوها جلب نظرش را بکنند تا از آنها تعریف نماید و در انظار سهمی از تعریف نصیب ایشان گردد . کارشناس نامبرده که صراحت سخن و نقادی حقیقت گو بود همینکه جلوی تابلو ها رسید مدتی دقیق شد سپس گفت : Aud where is the Sawiour?

یعنی پس کو شفیع روز قیامت؟

(مقصود حضرت مسیح میباشد که میان دو نفر دزد مصلوب شد) و بدین ترتیب کار شناس زیرك بآن دو نفر تاجر فہماند کہ شما ہم دست کمی از آن دو سارق ندارید .

چنانکہ ذکر شد موضوع تغییر قیافہ بیش از فروید نیز شناخته شدہ بود منتہی ہنر و مزیت استاد وینہ ای در این است کہ عمل روانشناسی آنرا مطالعه نمودہ و در مفہوم آن تعمق کردہ و از این موضوع کوچک بہ موارد مشابہ آن از قبیل تجلیات روحی، کیفیات و حوادث اجتماعی پی بردہ و برای ساختن علائم و آثار و علل بیماری های روحی راہی باز کردہ است

در اغلب اشعار فارسی مخصوصا آنہائی کہ شیبہ بسبک ہندی میباشند ہمین رویہ بکار رفتہ است :

حجاب چہرہ جان میشود غبار تنم

خوشا دمیکہ از این چہرہ پردہ برفکنم

مقصود این است کہ کاش بمیرم تا روحم آزاد شود . ولی نظر بہ تجلی صفات و تراکت یسانی کہ خواجہ دارد نمیخواہد با کلمہ موحش مرک روح خوانندہ را رنجہ بدارد و از تجسم لاشۂ گندیدہ ای منظرہ اورا جبرکین نماید اینست کہ مقصود خود را با تغییر قیافہ بیان میکند .

کارهای اشتباهی (سہوی-خطبی و ناقصی) «۹»

کارهای نامبردہ عبارت از جوادث کوچکی هستند کہ معمولاً در مدت کوتاہی گرفتارشان شدہ و بآنها توجہی نداریم . فقط گاہگاهی (مثل گم شدن دستہ کلید یا سندیکہ در محل مخصوصی چنان خوب پنهان کردہ ایم کہ خودمان نیز نمیتوانیم

۱ - بفراہنہ Actes manqués - ratés - meprises
بآلسانی Fehlleistungen

آنرا پیدا کنیم) اهمیتی برای آنها قائل می‌شویم چون این قضایای کوچک از مهمی در روحیه ما ایجاد نمیکنند از اینرو متوجه شان نشده آنها را به بی‌دقتی، کم‌هوشی، بی‌مهارتی و یا اینکه به تصادف و اتفاق حمل میکنیم در صورتی که این اعمال اغلب منطقی اند و معنای خاص و روشنی دارند از این قبیل اند: اشتباهات در خواندن کلمه ای، ادای کلمه ای که با اصطلاح عامه نواک زبانمان است ولی نمی‌توانیم بگوئیم، حرکات سهوی، سکندری خوردن، عوضی شنیدن، لغزش قلم «۱» لغزش زبان «۲»، اشتباه کلام، عوضی گفتن نام اشخاص، شکستن ظرف، ضدیت بی دلیل و غیره فراموش نشود که حوادث و قضایای نامبرده علامت بیماری نیستند و معمولاً در اشخاص سالم دیده میشوند و توجه آنها اغلب سهل و آسانست، چه این اعمال مثل رؤیا و شوخی و علائم بیماری از افکار و مشکلات رانده شده سرچشمه میگیرند و مقصود معینی دارند. اینک چند مثال:

۱ - ک کاغذی نوشته و خواهش کرده بود که او را بشخص محترمی توصیه نمایم (بر خلاف معمول) نمیدانم چه شد که کاغذ را گم کردم. آیا دلیل گم شدن کاغذ چه بود؟ آن شخص (محترم!) در نظر من لایق هیچ احترام نیست و این توصیه برایم تکلیف شاق بود و لذا دست من طبق دستور نخواستی نامه که «۰۰» را پاره و مجاله کرده و با نجافری ستاده بود که برگشت ندارد.

۲ - در جلسه نوامبر ۱۹۰۸ پارلمان آلمان یکی از نمایندگان که میخواست بگوید: «باید حقایق را رك «۳» و پوست کنده با مبرا طور گفت» در موقع نطق میگوید «در حال ركوع «۴»

انگیزه این سهو زبانی آشکار است. روحیه خواستی قصد رك گفتن داشت ولی نخواستی که گفتار و رفتار ما را اداره میکند از عواقب حرفش ترسیده و رك را

تبدیل برکوع مینماید .

۳ - H ۰۰۰ با عنوان (دروغی) میکرب شناس توانسته بود از آزمایشگاه های علمی کشت میکرب های خطرناک را بدست آورد و بدینوسیله اشخاص مخصوصی را میخواست ازین ببرد روزی به یکی از این موسسات کاغذی نوشته و از کمی سمیت کشت های میکربی شکایت میکند و عوض اینکه بنویسد « در امتحان روی موشها و خوکچه ها » مینویسد « در امتحان روی انسان » البته پزشکان بنگاه از این لغزش قلم متعجب گردیدند ولی اهمیتی بآن ندادند . اگر پزشکان ناهم برده متوجه انگیزه روانی این سهو قلم میشدند میتوانستند يك جائز را به پنجه عدالت بپارند

رؤیا

در سال ۱۹۰۰ فروید رؤیا را چنین تعریف کرد :

رؤیا عبارت از تجسم یا حقیقت پیدا کردن يك آرزوی رانده شده است که اغلب تغییر قیافه پیدا میکند ، این تعریف نیز در معرض سخریه عیب جویمان واقع شد ، چه روان شناسان وقت رؤیا را يك تداعی معانی سرخود و نامفهوم فرض می کردند . اما این جوانک (فروید) برای خواب معنی و مفهوم عمیقی قائل میشد و مدعی بود که رویا شخصیت حقیقی و ضمیرها را ظاهر میسازد و چیزی که ماجرأت رو برو دیدنش را نداشته باشیم و سانسور هانغ بیرون رفتن و ابرازش باشد آنرا در خواب می بینیم . اما عیب جویمان فروید غافل از این بودند که قرنهای پیش پارسی زبانان با مثل و کنایه و شعر همین معنی را گفته و سروده اند :

شتر در خواب بیند پنبه دانه	گهی لب لب خورد که دانه دانه
من گدا و تمنای وصل او هیبت	مگر بخواب بینم جمال منظر دوست
مرغ گرسنه که چون خواب بیند	ارزن دوش کاسه پر آب بیند

در سوره یوسف حضرت یعقوب میگوید : خواب را به برادرانت مگوی تا

بر علیه توحیله ای نیاز داشتند * شیطان دشمن آشکار انسان است *

در سال ۱۸۷۸ فرد موری^۱ مینویسد «در اروپا غرایز انسان قدیم ظاهر میشود»
 بعضی از عیب جوانان فروید پس از شوخی های بی موضوع عقیده او را بدون
 توجه تأملی کنند در حقیقت بنام خود ثبت میدهند یکی از آنها^۲ میگوید: خواب مفهوم
 مخدوسی دارد و مثل جاسوسی شیطان صفت سرپوش جمجمه را بر میدارد آنگاه
 تمام چین و شکنج های مغز را میگردد تا با فکر پنهانی پی برد و آنها را آشکار
 سازد، در صورتی که با تفکر و تعمق نمیتوان به کنه آنها دست یافت. نیز گاهی ممکن
 است این انکار تغییر قیافه بدهند و برای خود شخص خواب دیده مجهول الهویه
 باشند یعنی نتواند آنها را بشناسد *

در ۱۹۱۸ دکتر دید^۳ اصول فروید را سفسطه مینامد ولی تعجب در اینجا
 است که دوسه سطر بعدتر چنین مینویسد «تار و پود رؤیا از تمایلات و وحشت هائی
 تشکیل یافته که از خواستی رانده شده و بمورد اجرا نرسیده اند»
 موضوع رؤیا از نظر زیان شناسی پزشکی پس مهم است و برای آن کتاب
 علی حده ای بنام خوابیدن و خواب دیدن تهیه شده و امیدواریم که پس از این کتاب
 آنرا بطبع برسانیم و لذا در اینجا باین مختصر قناعت میکنیم

تلافی حقیقت «۴»

هر فردی در زندگی از خود راضی است و خویشتن را لا یتغر از دیگران میداند
 و هر اندازه هم که به بی عرضه گی خود معتقد باشد باز مزایائی برای وجودش قائل
 است و بخطاها و بی لیاقتی هائی که از او سر میزند با نظر اغماض مینگرد و چون

Dr. Dide - ۳ Yves Delage - ۲ Alfred Maury - ۱

Compensation de la réalité - ۴

زندگی عادی با آرمانهایش رفت نهد عوض آن خیالی می‌کند: اگر اصل موجود نیست اهمیتی ندارد بدل مصرف می‌کنیم • بدبخت هستیم چه عیبی دارد • زیر لحاف می‌رویم و مناظر خوشبختی را در نظر خود مجسم می‌کنیم و با وصف عیش نه اینکه نصف آن بلکه سه برابر نصف آنرا صاحب می‌شویم • در بعضی ها این حس باندازه ای قوت می‌گیرد که حتی در کوی و بازار هم با صدای بلند با خود صحبت میکنند و راجع به مناظر نامبرده اظهار عقیده مینمایند • یا با اشخاصی که در آن مناظر نقش ایفاء میکنند مباحثه یا مشاجره ای راه می‌اندازند •

الفنس دوده ۱۰ • در کتاب نواب ۲:۳ • شرح حال یک نفر مستخدم جزء (مسیو ژواپوز ۳۰) را میدهد: • باز، در اداره، ارقام، فکرش را مشغول میداشتند، ولی همینکه قدم بخارج از اداره میگذاشت روح او انتقام خود را از شغل محنت بلرش میگرفت... آنوقت پیش آمده‌های عجیبی اختراع می‌کرد که هر کدامش ممکن بود موضوع یک رمان گردد • بالاخره چنین نتیجه می‌گیرد: • از این خوابیده‌های بیدار شماره‌های زیادی در نسل بشر وجود دارند که بخت نامساعد نیرو و شهامت آنها را بهم فشرده وقوا و افکار غریبه دهم پیچیده و عاقل و باطل گذاشته است •

تلافی حقیقت در اغلب تجلیات و تظاهرات روحی مشاهده • میشود و این کیفیت علت اصلی آنها محسوب میگردد • قضیه تلافی حقیقت خوشاوندی بر رویا را با صنایع افسانه‌ها، قصه‌ها، فلسفه، اختلال اعصاب و جنون آشکار می‌کند و همه این تظاهرات روحی یک جنبه عمومی دارند یعنی در موقع یأس و ناامیدی تمایلات و آرمان‌ها را با خیال محض بموقع عمل می‌گذارند و چون حافظ در خیال این همه لغبت به هوس • می‌یابند •

پیچ ۴۰ • میگوید که اگر در تالیفات ظاهراً ساده و کلاسیک فلسفه دقیق

شویم خواهیم دید که آرمان مؤلف در آن مستتر است .
 اناتول فرانس «۱» در جنایت سیلوستر بونارد «۲» (۱۸۸۱) مینویسد :
 «تمام صنایع روح صنعتگران را نشان میدهند در مجسمه هایی که میکل انژ
 تراشیده خود صنعتکار را می بینیم همه صنعتگران زندگی خود را در شاهکار
 های خود نشان میدهند »

امروز می گفت که میان نبوغ و جنون خویشاوندی است . ابن سینا پزشکی
 ایرانی با جمله « آخر الدعا اول الجنون » پیش از امبروزو همین مطلب را ابتکار
 کرده است . هر چند که نبوغ جنون شناس بزرگ ایتالیا این رابطه و خویشاوندی
 را حس کرده بود ولی چگونگی این ارتباط را تاکنون کسی غیر از فروید بیان و
 تشریح نکرده است .

پیش از فروید علماء جنون شناس اغلب نویسندگان و نقاشان و ارباب صنایع
 و حتی نوابغ را از نظر جنون شناسی با تشخیص های پوچ و بی اساسی جریحه دار
 می ساختند . مثلاً دکتر ماکس نوردو «۳» (از سر سبزه های امبروزو) در کتاب
 فساد نژاد «۴» راجع به مترلینک «۵» نویسنده مشهور بلژیکی میگوید که «مترلینک
 با آخرین درجه حماقت رسیده است . در خصوص ورلن «۶» مینویسد « نژاد دارنده این
 جنجمله ناهموار و فاسد مردی است و لگزدوتند مزاج و ضعیف العقل . ایسن «۷»
 نویسنده معروف نروژی را کم شعور و بدجنس و دشمن جامعه معرفی میکند . البته
 اگر گلستان سعدی را خوانده بود حکما نویسنده و شاعر زبردست ما را و لگزد،
 بی عاطفه ، فاسد نژاد، یاوه گو و دچار انحراف تناسلی و غیره تشخیص میداد

باید دانست که احمق ، و لگزد ، کم شعور ، و غیره از نظر پزشکی تشخیص
 های قاطعی نیستند تازه فرض کنیم که تشخیص صحیح و نام بیماری هم مطابق با

۱- Anatole France ۲- Sylvestre Bonard ۳- Max Nordeau
 ۴- Dégénérescence ۵- Maeterlinck ۶- Verlaine ۷- Ibsen

اصل باشد • علت بیماری چیست ؟ تنها فروید است که می تواند جواب این سؤال را بدهد •

فکر مجسم «۱»

مکتب فروید تفکر را بدو نوع تقسیم میکند :

تفکر منطقی و تفکر با نشانه ها یا تفکر مجسم

مکتب نامه برده میگوید که رؤیا و جنون نوعی برگشت بتفکر انسان اولیه است

نیچه نیز همین عقیده را داشت: « انسان در عالم خواب نیز فکر می کند •

انسان امروزی در حال رؤیا مانند انسان چندین هزار سال پیش در بیداری فکر میکند»

از این تطبیق رؤیا و باره ای از جنونها اشکالات زیادی حل گردید • ولی این فکر در قرن هیجدهم نیز وجود داشت :

سواژ «۲» میگفت « جنون در حقیقت رؤیای انسان بیدار است»

موردو تور «۳» در ۱۸۵۵ فکری را که بشکل رؤیا در میآید با فکری که بصورت هذیان نمودار میشود مطابق و شبیه میدانست •

ژراردو نروال «۴» معتقد بود که هذیان عبارت از رخنه کردن رؤیا به زندگی حقیقی می باشد •

بدین ترتیب متقدمین نزدیکی رؤیا و هذیان را حس کرده ولی نتوانسته بودند که مثل استاد اتریشی حس مزبور را در سایه مطالعات عمیق بسط دهند و از آن استفاده نمایند •

فرار از حقیقت و پناه بر بیماری «۱»

پی سام یا نوروز «۲» بیماری میکربی نیست ولی علام آن نشانه مقاومت بدن است و نوعی از تظاهرات دفاعی وجود میباشد . اشخاصی که در مبارزه زندگی عاجز می شوند و تحمل تصادم و آلام روحی را ندارند به بیماری پناهنده میگردند دست بیچاره چون بجان نرسد

چاره جز پیراهن دریدن (یا دیوانه شدن) نیست
 بعضی ها در مقابل يك پيش آمد ناگوار از خدا مرك میخوانند . خدا مرگم بدهد!
 ولی از بدی بخت اغلب مرك هم ناز میکند . پس ای بیماری ییاکه بیچاره شدم .
 نظریه فروید موضوع تاريك و مبهم روان سام ها را روشن ساخت و همانطوری که مچنيكوف «۳» نشان داد : تب ، تورم ، التهاب و غيره علام دفاع بدن هستند ، فروید هم ثابت کرد که پی سامها و روان سامها «۴» در مقابل ناملايمات ، عدم موفقیت ها ، مغلوبیت ها ، و مظلومیت ها یکنوع دفاع و مقاومت روح محسوب میشود . معروفه است که فلان کس خودش را بدیوانگی زده تا حرفش را بگوید .
 همچنین جئون خمري را میتوان در این فصل گنجانید . زیرا اشخاص کم اراده چون در مبارزه زندگی عاجز شدند به الکل وادويه مخدره پناه میبرند .

پول بورژه «۵» میگوید پناه بر بیماری Flucht in die Krankheit
 نظریه عمیقی میباشد که توانسته است بخش بیماری های روانی را مشمول فرضیه دفاعی بیماری شناسی عمومی نماید . پیش از فروید شوپنهاور «۶» مینوشت :
 وقتی که اراده از نفوذ افکار زشت و نا مطلوب بمحض عقل جلوگیری کند نتیجه آن جنون خواهد بود .

۱ - Le refuge dans la maladie - ۲ - پی - عصب . سام - اختلال Nevrose
 ۳ - Mechnikoff - ۴ - Psychose - ۵ - Paul Bourget

کلاپارد میگوید که قویترین دلیل برای اثبات نظریه فروید آنستکه پاره ای از بیماران با وجود رنج و زحمتی که از بیماری میکشند باز از مرض خود راضی هستند • یکی از بیماران که از تسلط خیال ستوه آوری «۱» معذب بود به کلاپارد میگفت : من مرضم را واقعا دوست میدارم و از بهبود میترسم .

روی زرد است و آه درد آلود عاشقان را دوائی رنجبوری (حافظ)
مجنون عامری دست بدامن کمبه زده و بجای شفا خواستن با ناله وزاری میگفت:
یارب که زیاد باد هرروز عشق من و حسن آن دل افروز
بمعالجت چه حاجت دل درد ما را

که مریض درد عشقت نکند طلب دوا را
(عماد فقیه)

مرا دردی است کز دابروی راحت بیش میگرد
فلک بیهوده برگرد دکان خویش می گردد
(عرفی)

عشاق از وادی جنون حکایت ها دارند و در مسافرت آن وادی مجنون عامری را همسفر عاقل خویش می شمارند •

دختر جوانی مبتلا به هیستری در خصوص بیماری خود بدکتر شنیدر «۲» برن (۱۹۱۹) چنین می گفت : برای اشخاص ضعیف و عاجز و بی مقدار که از حقارت خود مطلع هستند و خود را مغلوب حس میکنند آیا بیماری بهترین پناه گاه نیست ؟ در صورتیکه چنین ملجائی وجود دارد چرا با آغوشش نشتابم ؟

لیبدو «۳»

فرضیه بزرگ و مشهور فروید که باعث غوغا و جنجال بزرگی شد اینستکه : غریزه تناسلی محرك اصلی و اساسی تمام تجلیات و تظاهرات و فعالیت های روحی ما میباشد :

۱ - Obsession pénible - ۲ Dr Schneider - ۳ Libido

صاف - ساده:

ولی اینرا هم باید در نظر داشت که برای فروید معنای عشق بالیهو خیلی بزرگتر و وسیعتر از غریزه تناسلی میباشد، چه عشق در مکتب فروید عبارتست از يك هوس و اشتیاق تند و زورمند که حس تناسلی نمونه ای از آن میباشد :

حافظ لیبیدورا خیلی بیشتر از فروید درك نموده و چنین تعریف میکند :

لطیفه ایست نهانی که عشق از او خیزد

لیبدو ، این هوس زورمند ، ما را به هر گونه فعالیت و میدارد : رفع احتیاجات ضروری ، تهیه وسایل خوشوقتی (خوشگذرانی) و دوندگی برای نیل به خوشبختی! اگرچه تاکنون معلوم نشده که سعادت چیست!

باکمال در این معنی گفته است که مردم مایلند خوشبخت باشند و هر نوع وسیله و راهیکه انتخاب کنند معیذا هدف یکی است . رسیدن به سعادت علت العلل تمام اعمال بشر است اگرچه آدم کشی و حنی خودکشی باشد. هرچه در عالم می بینیم شهوت است : شهوت تناسلی ، شهوت محسوسات (که با حواس پنجگانه درك میشود) و با شهوت تملک

لئون دوده ۱۰ در کتاب هرود ۱۹۱۶-۲۵ چنین شرح میدهد که شهوات از هر نوع که باشند از حس تناسلی سرچشمه میگیرند

حس تناسلی ممکن است آشکار باشد و یا اینکه قیافه دیگری بخود بگیرد . مؤلف نامبرده تصور میکند که میان مرکز نیروی تناسلی و مراکز دیگر روحی ارتباط عصبی وجود دارد . بطوریکه هرگاه نیروی نامبرده در دستگاه اصلی بکار نرود به عرف مراکز دیگر خواهد رسید . حس توالد وسیله ابتکار است. بنابراین اگر آن نیرو در راه عشق و توالد خرج شود البته به حل دیگر نمیرسد و برعکس آن اندازه که برای ایجاد ادیان ، صنایع ، علم و سیاست بکار میرود از

از سرمایه عشق و توالد برداشته شده است .
 دکتر دید می گوید: « غریزه تناسلی (عمداً یا ندانسته) صدر اعمال زندگی ما را اداره میکند و قتی که میگوئیم جنک آوران در معاشقه نیز دلاور می شوند مطالعات روانشناسان را تکرار میکنیم . اساساً از جان گذشتگی و فداکاری های بزرگ ناشی از عشق می شود :
 هرآنکس عاشق است از جان نترسد .
 نباید فراموش کرد که دکتر دید همانست که عقاید فروید را صوفسطائی میداند .

طفل معصوم

یکی از اصول مسلم اینست که مهمترین سهم فکر بشر (زن و مرد ، پیر و برنا ، کوچک و بزرگ) پس از رفع احتیاجات ضروری انگشت شمار (از قبیل گرسنگی ، تشنگی ، سرما ، حفظ جان و مال) متوجه عشق (از هر نوع که فرض شود) میباشد علی الخصوص عشق تناسلی

بشر در این باره چنان خودپسند است که از منطق خارج میشود و حتی بکلی کور میگردد و هر فردی گمان میکند که تنها او است و بس هیچکس غیر از او و اقلاً مثل او از این وادی خبر ندارد ، و هر کس در این جاده مسلک و قوانینی برای خود دارد « ۱ » و باورش شده که این در بهشتی تنها بروی او باز شده است و اگر باو بگویند که پسر یا دختر بیست ساله جنابعالی نیز در این فکر غوطه میخورد انکار میکند . هرچند که با اکراه و زحمت ممکن است موضوع پسرش را قبولانید ولی بهیچ عنوانی حاضر نیست تصور کند که بهریم قدس دختر او چنین فکری قدم بگذارد

۱ -- درره عشق نشد کس به یقین محرم راز

هر کسی بر حسب فهم گمانی دارد
 (حافظ)

واللناس فیما یعشقون مذاهب

و اگر بابشان بگویند که حتی پسر و دختر پنجساله شما نیز در همین دریا شناورند عصبانی شده و میگوید: این مزخرفات چیه؟ ولی از ایشان پیرسید که خود حضرتعالی در شش یا هفت سالگی چطور؛ میگوید منرا کنار بگذارید من خیلی شیطان بودم؛ حاجی آقا کمان میکند که تنها او در این قمار عقل و صبر و قرار را باخته است غافل از اینکه متجدد، آزادی خواه، مرجع، اعیان، غنی، فقیر، دهاتی، شهری بالاخره همه مردم در این باره خود را گول میزنند، حتی اغلب مرد ها باور دارند که زنشن ابداً در این فکر نیست و محض خاطر این نیمه خدا بچنین جور و جفائی حاضر میشود.

یکی از رفقا چهار شب زجر میکشید و يك چنین توهین و اذیت را به نو عروس روا نمیداشت.

زن ۲۵ ساله تاجر ۲۲ ساله ای به بی سام ۹۱ هجستری مانند مبتلا شده و در حال اضطراب و وحشت روزگار را برنجوری میگذرانید. به حاجی آقا گفتم که احتمال دارد بیماری خانم ناشی از ضعف ایشان باشد. با اطمینان کامل میگفت: او ابداً در این خیال نیست و مخصوصاً از اینکار ها متنفر است. گاهی محض خاطر من ... چند ماهی طول نکشید که حاجی آقا برحمت ایزدی پیوست و خانم با مرد جوانی زناشوئی کرد بیماری هم بدون دوا و درمان بهبود یافت.

در زمان تحصیل از دوشیزه دانشجوئی (که خیلی تظاهر به بی پروائی میکرد و اصرار داشت که برابری خود را با مرد ها بشود برساند) راجع با حساس تناسلی دختر ها سؤال کردم.

او میگفت شما مردها از احساس عشقی زنها بکلی بی خبر هستید. بدانید که یکدختر شش هفته ساله از تمام اعمال تناسلی اطلاع کافی دارد. سؤال کردم از کجا این اطلاعات را بدست میآورد؟ گفت شما خوردتان در همان سن از کجا و از چه کسی

و بجه ترتیب آنها را یاد گرفته بودید؟

سالها پیش شاهد فاجعه ای بودم: پسر بجه پنج شش ساله آقای ب که با هزار زحمت پنجشاهی پول کرد آورده بود کلامت خانه را به تنه باغ صدا کرده و در مقابل آن وجه معامله ساده ای را پیشنهاد میکند. من بنو پنجشاهی میدهم و توهم خودت را بمن نشان بده. پدرش قضیه را بدکتر جوانی رجوع مینماید سپس رو بآسمان کرده و دستهایش را بهم میمالد و میگوید که آبروی من رفت. دنیا خراب شده. در زمان ما..... الخ

پس از این او را دو اذکار معمولی علاج این بجه دیوانه و سبک مز را از پزشک میخواهد. پزشک جوان (که خیلی رک و راست و قاطع حرف میزد) جواب ساده ای می دهد که پدر تیره بخت (بقول خودش) خشکش میزند. پزشک میگوید: شما که متمول هستید عوض پنجشاهی پنج تومان بطرز مشروعی بدهید تا کفایت راضی شود و خود را نشان بدهد و بجه ات آقای ب از فهم و شعور پزشک متعجب شده و بدون خدا حافظی تشریف میبرد و خودش بطرز ساده ای به معالجه میپردازد یعنی پس از کنگ مفصلی با ملامت و ملامت، خدا، پیغمبر، بهشت، جهنم، شیطان و... این بجه ناهموار را معالجه میکند. ولی در سن ۸۷ سالگی علامت بی بانی و سپس تشویش و اضطراب عارضش میشود و بالاخره در حدود ده سالگی استمناهم اضافه می گردد.

یومار روز بروز ضعیف تر و رنجور تر، شبها خواب ندارد و علامت دیوانگی (بقول خردشان) روز می کند

پدرش بمن رجوع کرد و در ضمن صحبت می گفت: آخر پس چرا در زمان ما اینطور نبود؟ طفل معصوم و اینکارها؟ اینجمله طفل معصوم را چنان ادا کرد که بی اختیار خنده ام گرفت. گفتم آقای محترم آن طفل معصوم اولی هم برای همین حرکت بی قاعده و ناهنجارش از بهشت عدن رانده شد و باین دیر خراب

آباد نمی آمد و گریه می کرد و مادر خود حضرتعالی در زمان کودکی از این کارها نمی کرد و از آنها اطلاع نداشتید؟ چرا خجالت میکشید؟ کل من فی الوجود بهمین درد گرفتارند. حتی درمواد بی روح این جذب و دفع که مقدمه حیات است وجود دارد. این حس لازمه فطرت است. با شیر (یا اینکه پیش از شیر) اندرون شد و با جان بدر رود.

باید دانست که حاجی آقا سه زن عقدی داشت و چند نفر صیغه. در اواخر فروردین سال ۱۳۱۵ خانم حسنی با عروس جوانش که پسر بیچه هشت یا نه ماهه خود را در بغل داشت بمن رجوع کردند عروس لباس قرمز خوش رنگی بتن داشت. تصادفاً متوجه شدم که کودک شیر خوار بطرز مخصوصی بملدش خیره شده است. ناگهان دست چپ خود را بگلوی مادر برد و شروع به نوازش کرد در این موقع تنفسش تند تر شد و متعاقب آن تشنجاتی (شیهه بلکه عین تشنجات تناسلی) در تمام بدنش بروز کرد سپس سرش را بسینه مادر تکیه داد و يك حال رخوت و سستی در سیمایش پدید آمد. راجع باین حرکت عجیب از مادرش پرسشهایی کردم. گفت یکی دو ماه است این حال برایش دست میدهد. بی اختیار گفتم طفل معصوم!

فرمود با مطالعه هزاران کودک در سنین مختلف بدین نتیجه میرسد که برخلاف آنچه تاکنون بگوش ما خوانده اند و در نظر ما اصل مسلمی وانمود شده است طفل معصوم (اگر عصبیت حذر کردن از غریزه طبیعی باشد) آن اندازه ها معصوم نیست زیرا از همان روزی که قدم بعالم شهود یا شہوات میگذارد این حس را با خود همراه دارد و از همان اوان علامت كوچك غریزه تناسلی در بیجه بروز میکند روز پنجم مرداد امسال (۱۳۲۶) در اطراف قصبه دعاوند برمه بره ها برخوردیم دیدم یکی از این حیواناتی زبان بسته شیر خوار دوماهه معصوم تر از طفل معصوم ناگهان بروی بره دیگری جست. گفتم: راستی دنیا عوض شده است.

باید متوجه بود که تظاهرات غریزه تناسلی در کودکی زیاد صاف و ساده و مشهود خاص و عام نیست بلکه راه پر پیچ و خمی را می پیماید * چه، حس نامبرده در این سن اگر چه با اندام و عمل تناسلی سروکاری ندارد (اما بالاخره دوزی در آن قسمت تمرکز پیدا خواهد کرد) ولی تحریک آن اثرات و احساسات خوش آیندی در کودک تولید میکند

فروید این مرحله را (که بی شباهت بالتذاذ تناسلی نیست) عشق تناسلی کودک می نامند و ثابت کرده است که تحریک مناطقی از بدن مانند دهان، مقعد، مجرای ادرار، پوست زیر بغل و پشت و سینه و غیره احساس خوشی در کودک تولید میکند * این است که نواحی نامبرده را مناطق شهوت زا^{۱۰} و این مرحله عشق شهوت بنفس^{۱۲}، بنامد و بهترین مثالی که فروید برای اثبات، تصود خویش می آورد موضوع بستانک میباشد که از مکیدن آن يك نوع حس خوشی و راحتی در کودک ایجاد می شود که اغلب مانع از احساس درد میگردد * معمولاً بچه ها و نیز اشخاص بزرگ از مالیدن و خاراندن پشت لذت میبرند *

لیندر^{۳۰} در ۱۷۸۹ یعنی يك قرن پیش از فروید همین عقیده داشت و میگفت که علامت مزبور شهوانی است و در موقع معین به فعالیت تناسلی با اشکال عالیشان (مانند صنعت، ادبیات و غیره) تحول پیدا میکنند.

گاهی همین احساسات بجای تمرکز در دستگاه ویژه خود در یکی از مناطق نامبرده بالا (مناطق شهوت زا) مستقر شده و موجب انحراف های عشقی میگردد مثل تمایل مرد به رد و زن به زن و میل به مکیدن درزنها و مزد ها و غیره

گاهی با وجود اینکه تمرکز در دستگاه تناسلی است ولی در عین حال یکی از مناطق شهوت زا تمایلات زمان کودکی را از دست نمیدهد مثل لبها که در بعضی اشخاص بوسیله بوسیدن منفرط و یا مکیدن لب و زبان و غیره خود نمائی میکنند.

با تغییرات بدن کودک و تکامل جسمی آن غریزه تناسلی نیز تغییر شکل پیدا میکند و تکمیل میگردد و اگر مراحلی برای این غریزه قائل شویم (صرفنظر از مولود استثنائی) در مرحله اول بوجه کودک باندام تناسلی جلب میشود. در مرحله دوم با اندام نامبرده بازی میکند و همین بازی معصومانه در مرحله سوم منتهی به استمناء میگردد. در مرحله بعدی شهوت بنفس جای خود را بشهوت به غیر واگذار میکند. برای این مرحله آخر فروید اسم لیبو و یا عشق را برگزیده است در همین مرحله لیبو ممکن است بچندین شکل درآید :

۱- آزارگش «۱» - معروفست که بچه‌ها پس از رگرمی مختصری اسباب بازی خود را با عصبانیت میشکنند و پاره پاره میکنند. و یا دو بچه باهم بازی میکنند طولی نمیکشد که بازی شیرین بدعوا و کتک کاری منجر می شود. پسر بچه ها که هیچگونه خصومت و اختلافی باهم ندارند ترکه و جوب تهیه میکنند و بدو بخش مساوی تقسیم میشوند سپس دوده ته بجان همدیگر می افندند و تامیخورند یکدیگر را میزنند. دختر ها با ناخن و نشکنج یا با گاز گرفتن همدیگر را اذیت میکنند اشخاص بی اطلاع با تعجب میگویند. باباجان آن بازی و دوستی چه و این کتک کاری و نزاع چه ؟ آخر این آشتی و سازش مجدد چیست ؟ من که نمی فهم البته نمی فهمد و خبر ندارد که این دعوا و کتک کاری بهترین و لذیذ ترین بازی ها و سازش ها می باشد و اگر بهافظه خود رجوع بکند و خاطرات گذشته را یاد آورد از این قهر و آشتی ها زیاد پیدا می کنند و خورده گیری را ترك خواهد گفت: اگر این عارضه تا مرحله بلوغ و سن عقل پایدار ماند ممکن است به دو شکل درآید اولی سادهمثل گاز گرفتن و نشکنج و غیره که به فلفله و نمک عشق معروفست دوم مرضی که شکل مخصوص بخود میگیرد و یکفرد انسانی را آفت جامعه مینماید مثل علی اصغر بروجردی و بچه کش دوسلاروف و غیره. و اگر يك چنین

شخصی قدرت و آزادی عمل هم داشته باشد دیگر دامنه جنایاتش حدی ندارد مثل شاه صفی و شاهزاده ساد^{۱۰} که نام او با این نوع جنون مترادف شده و کلمه سادیم را ایجاد کرده است.

۲ - آزار دوستی^{۲۰} - هر کدام از ما ها می توانیم عده ای را نام ببریم که کم و بیش آزار و اذیت را تحمل کرده و با طالب آن می باشند مثل مبادله آزار های عاشقانه، نیز از این قبیل است جور جفا دوستی شعرا که شمشیر و خنجر و تیر و تبر و زنجیر را از طرف دلدار با خوشروئی قبول می کنند^{۳۰} گاهی این حس شدت پیدا میکند و بدرجه افراط میرسد مثل قبول شکنجه های خلاف شرع که بحسب مذهب وارد میکنند مثلاً زاهدی با غل و زنجیر میان سنگهای ناهموار زیر آفتاب سوزان تذکیه نفس میکند. دیگری روی بستر میخ میخوابد. سومی بعنوان عزاداری شاخه بید به بدن خود میکارد و غیره و غیره.

در زمان تحصیل، استاد جنون شناسی یملری را بما (دانشجویان) نشان داد که بخانه های بد نام میرفت و هر قدر پول که همراه داشت به معروفه ها میداد. زن های مزبور هر کدام يك چوب بر میداشتند و تا لذت مشتری کامل نشده بود بقوت تمام او را میزدند.

محاكمه دارو ساز محله كاروژ شهر زنو نا مدتی ضرب المثل اروپا بلکه تمام جهان شد، دادستان چندین سال حبس برای این شوهر ظالم تقاضا میکرد. خانم دارو ساز بدادستان اعتراض کرد که اگر او بحبس برود شبها چه کسی مرا كتك خواهد زد تا راحت بخوابم، بروم؟ آزار دوستی خانم دارو ساز از طرف پزشك تصدیق شد و شوهرش مرخص گردید.

۱. Prince de sade - ۲. Masochisme

۳ - بردل خیال خنجرت چون بگنجد از شوق او
خمیازه بگشاید زهم لبهای زخم کاری ام
(عاشق اصفهانی)

چشم چرانی و خودنمایی. اغلب بچه هامیل دارند که بدن لخت دیگر آنرا تماشا کنند و یا اینکه تن عریان خود را بدیگران نشان بدهند. همین حس در اشخاص بزرگ نیز وجود دارد :

زن‌ها در مجرای شب نشینی و بادر هر موقع مناسی که پیدا کنند دکلمه می‌پوشند و تن خود را بمعرض تماشا میگذارند و از چشم چرانی تماشا کنندگان محظوظ و سرور میگردند.

مرد ها نیز اگر بهانه‌ای بدست آورند (ورزش - شنا - کنار دریا و غیره) دست کمی از زن‌ها ندارند.

وقتی که این کیفیت شدت یابد و بدرجه جنون برسد بیمار ممکن است آلات تناسلی خود را باین و آن وحتى به بچه‌های کوچک نیز نشان بدهد.^{۱۰} گفتیم که در آخرین مرحله تکامل غریزه تناسلی شهوت بنفس تبدیل بشهوت بغیر می‌گردد . این شهوت بغیر نیز در اوایل بصورت تمایل به هم جنس خود (هم جنس طلبی) ^{۲۰} ظاهر میگردد. ولی در موقع تکامل غریزه تناسلی ، طرف تمایل کسی خواهد بود که خاصیت تولید مثل را داشته باشد از این بعد تمام تمایلات نامبرده در بالا از بین میرود و یا اینکه در مقابل حس تناسلی طبیعی تحت الشعاع قرار میگیرد ، بویژه اینکه تعلیم و تربیت و شرم و حیا آنها را از صحنه خواستی میراندند . ولی این رانش ممکن است مثل رانش های دیگر مشکل هائی را تولید نماید .

مشکل اودیپ <۳>

در افسانه های یونان آورده اند که در شهر تیس ^۴ ، یکی از شهر های باستانی مصر پادشاهی بود بنام لایوس ^۵ زنی داشت موسوم به ژکاست ^۶

Oeudipe - ۳ Homosexualisme - ۲ Exhibitionnisme - ۱
Jocaste - ۶ Thebes - ۵ Laius - ۴

زن و شوهر صاحب تخت و تاج بودند ولی بدبختانه صاحب پسری شدند که او را اودپ نام نهادند. البته داشتن پسر بدبختی نیست ولی غیب گوینان چنین پیشگویی کرده بودند که این پسر بالاخره پدرش را خواهد کشت. چاره نبود! هر طور هست باید از شر این قاتل پدرکش خلاص شد. لذا از همان روز اول بچه خود را روی کوه سیترون^{۱۰} در اختیار جانوران درنده رها کردند. ولی بهوض کرک و لاشخوار چوپانها سراغش رفتند و او را برداشته به پادشاه کورنت^{۱۱} تقدیم کردند. شاه دستور داد که اودپ را مانند شاهزادگان تعلیم و تربیت نمایند. هر چند که غیب گوینان آتیه اودپ را برایش پیشگویی نموده و توصیه کرده بودند که به وطنش بازنگردد (چه اگر به تیس برود پدرش را میکشد و مطابق رسم آن زمان شوهر مادرش خواهد شد) با وجود این پنجه آهنین تقدیر از را بطرف سرنوشت مهبود کشانید. اودپ رهسپار مین خود میشد و در راه با پدرش (لاپوس) تصادف میکند و در اثر سوء تفاهمی منازعه ای بمیان می آید که منجر بقتل پدر میگردد.

اودپ در ضمن مراجعت ب وطن خود با حیوانی بنام ابوالهول^{۱۲} روبرو شده اسرار او را کشف میکند و با نتیجه حیوان نامبرده از آزار مردم آن سامان دست برمی دارد. مردم هم در مقابل این خدمت اودپ را بیادشاهی تیس بر میگزینند. اودپ با مادر خود (که او را نمیشناخت) زناشویی میکند و چون مادر و پسر بحقیقت آفتیه پی میبرند اولی با طناب انتحار و دومی چشمهای خود را کور کرده از تیس فرار میکند. فرود از این افسانه که با نظریات خودش مطابقت میکرد (دشمنی پسر با پدر و عشق پسر نسبت بمادر خود) استفاده نموده و نام اودپ را باین مشکل اضافه میکند در صورتی که اسم اودپ مترادف با حل اسرار میباشد.

باید دانست که در مرحله اول زندگی که کودکی مطیع آداب و رسوم نیست و تعلیم و تربیت دستگاه بازرسی او را بکار نیانداخته و این مشکل رانده نشده است

وچه مثل ابوالبشر زندگی میکنند، مهم‌ترین قسمت افکارش متوجه این موضوع می‌باشد. زن همسایه که آبستن است و نزدیک است فارغ شود، طفل معصوم می‌خواهد برود به بیند و بداند که طفل از کجای بدن او بیرون می‌آید؟ راستی راستی بنا برمایش عمه خانم به‌لوی زن شکافته شده و نوزاد بیرون می‌آید؟ همسایه عروسی میکند، شب زفاف طفل معصوم میل دارد به‌لوی عروس رد ماد بخوابد. اطرافیان می‌خندند و می‌گویند شاگرد لازم ندارند. در هر محلی که از اینگونه صحبت‌ها باشد با ولع و دقت تمام به سخنان اطرافیان گوش می‌دهد و از گفته‌های آنها (اگر چه زیر پرده باشد) آنچه را که باید بفهمد می‌فهمد. کودک خیلی زودتر از آنچه که اطرافیان تصور میکنند از تمام عملیات و نتایج غریزه تناسلی آگاه می‌گردد و از همان اوان راجع باین قبیل موضوعات با حيله و تزویر، مانند جاسوس زبردستی پیش می‌آید و خود را چنان معصوم وانمود میکند که زرنکترین پدرها و مادرها از این بك و جی گول می‌خورند. متدرجاً که بسن عقل قدم می‌گذارد تمام این تمایلات را از محضر عقل میراند و آنها را بجای می‌فرستد که راه برگشت مشروعی ندارد مشهور است که چه در مقابل اشخاص بیگانه و ناآشنای غریبی میکند. برعکس با اشخاصی که در اطرافش هستند توجه و علاقه پیدا می‌کند و یکسانی که آنها را بیشتر می‌بیند تمایزش زیاد تر است و از این جهت است که عمده توجه این آدمک بطرف پدر و مادر میرود. بررسی دقیق کودکان و تطبیق نتایج حاصله با اشخاص بزرگ باین نتیجه رسیده که در روابط کودک با پدر و مادرش آثاری از لیبیدو به مفهوم اخس آن آشکار است.

همه کودکان پدر و مادر خود را دوست می‌دارند و گاهی یکی را بر دیگری ترجیح میدهند اما این محبت از طرف پدر و مادر به کودک تلقیح و با تلقین شده است. چه طور؟ آری هر چند که مهر و محبت و نوازشهای ابوبن بظاهر معصومانه است (مخصوصاً در نظر خودشان) ولی فی‌الحقیقه به کردار مقدماتی عمل تناسلی بی‌شبهات

نیست. بویژه علاقه پدر بدختر و تمایل مادر به پسر و واکنش آنها یعنی محبت دختر به پدر و دلبستگی پسر به مادر هوید این نظریه میباشد. حسادت مادر شوهر به عروس و عدم صمیمیت پدر زن بدادامش دواگواه صادق براین مدعا میباشد.

میگویند که از چرچیل (نخست وزیر سابق انگلستان) سؤال کردند، سیاستر از خودت که را میشناسی؟ گفت موسولینی! که امر کرد دامادش را تیرباران کنند. اگر این حرف صحت داشته باشد يك پرسش پیش میآید. آیا طرز قضاوت چرچیل و عمل موسولینی از مشکل ادیب سرچشمه نگرفته است؟ هیچ میدانست! نظیر همین احساسات بین برادر و خواهر دیده میشود. در زندگی روزانه امثال زیادی درخصوص به مرحله عمل رسیدن این عشقها موجود است.

این تمایلات معمولا در اثر تعلیم و تربیت و حیا و غیره از خواستی رانده شده و بشکل مشکلی دو میآید و موجب بی مهری و بدخواهی و حسادت و حتی دشمنی بین پدر و پسر، مادر و دختر و برادر و یا دو خواهر میگردد و گاهی هم بیماریهای روحی مختلف را بوجود میآورد.

حال باید دید که این دشمنی از کجا شروع شده است؟

برای بچه كوچك خوشترین ایام ساعتی است که در بغل مادر لمیده است، چه در این بستر نرم و گرم حرارت مخصوصی باو میرسد. بازوان مادر او را از زمین بلند میکند و كودك از دیدن منظره یكنواخت و بی روح سقف اطلاق رهایی مییابد و به تماشای اطراف خود میردازد.

کیست که باین آدمك اهمیت میدهد و ساعتها با او مشغول صحبت و بازی است؟ البته مادرا پدر چه میکنند؟ سر هر چند دقیقه میآید و بمادر میگوید نه از. شام بد، چایی، حاضر کن، لباس مرا اطلو بزن و غیره. شبهای تاریك و سرد هم پناه برخدا. این عاشق تیره روز مجبور است تنها بخوابد در صورتیکه رقیب بیرحم حق او را پایمال میکند و حیبه انرا در بغل میگیرد و غرق در گرمای لطیف و شیرین

او میشود و در نوازشهایی که حق او است غوطه میخورد. انتقام؟ . . . باید انتقام گرفت؟ . . . اما از این غول بی شاخ و دم (پدر) میترسم، عجب همه اهل خانه حتی مادرم احترام او را دارند. این برادر بزرگ دیگر کی است؟ او از کجا آمده است؟ اینهم دست کمی از آن غول ندارد. بنظرم که مادرم اورا بیشتر از من دوست دارد. راستی عقل من که بجائی نرسد. در هر صورت باید کلك اینها را کند تا مادر تنها از آن خودم باشد. اما کی و چگونه؟ در این موقع رختی تمام بدنرا فرامیگیرد و خواب نیز فرامیرسد ولی جنبش افکار و عملیات روحی متوقف نمیشوند بلکه با تفاوت مختصری مجدداً عرض اندام میکنند و آن عبارتست از ملغی شدن سانسور و رسیدن به مقصود به کمک رؤیا. همانطور که کودک در خردسالی از مرگ و کشتن اطلاعی ندارد ما هم از رؤیا های اوی خبریم و فقط در سن تمیز و ارتباط فکری می فهمیم که اگر آرزوی پدر اینست که پسر در روزهای پیری عصای دستش باشد برعکس پسر از روزاول میخواهد که پای او را بگیرد و سر این رقیب را چنان به سنگ بکوبد که غیر از سنگ لحد از او نشانه ای بروی خاک نماند. البته در موقع بیداری با وجود سانسور این قصاص عملی نیست لذا در موقع خواب (یعنی هنگامیکه سانسور از بین میرود) انتقام خود را بوسیله رؤیا بموقع اجرا میگذارد. مشکلی که از این رانش ها بوجود می آید معمولاً بشکل رؤیا ظاهر میشود منتهی با تغییر قیافه .

چند مثال :

۱- بچه چهارده ساله ای خواب میبیند که پدرش مرده گریه کنان از خواب بیدار میشود.

۲- برادری در خواب میبیند که برادر خود را کشته است. با استاد و بر «۱» مراجعه کرد. استاد توصیه کرد که چند روزی در بیمارستان استراحت نماید. چهار روز بعد دچار هذیان شدیدی شد که منظور از آن دشمنی با برادر و قصد کشتن او بود.

۳- دو خواهر که هردو عزیز پدر بودند و روی زانوهای او پرورش یافته بودند پس از مرگ پدر هر کدام در يك گوشه خانه اطاقی برای خود انتخاب کردند (بشکلی که همدیگر را نه بینند) و صبح تا شام یکدیگر را می گفتند و مورد معامله آنها کیسوی سفید مادرشان بود ولی با قبر پدر با مدارا رفتار میکردند. حسادت رائه شده بوسیله واکنشی (مرگ پدر) تحریک شد و تبدیل به جنون هردو گردید.

معمولا احتلام های اولین جوانان در عالم رؤیا در نتیجه معاشقه با زنیکه او را بزرگ کرده و پرورش داده است صورت وقوع میابد این معاشقه گاهی آشکار و زمانی با تفسیر قیافه انجام میگيرد: از رفیقی خواهش کردم که اولین خواب احتلامی اش را برایم تعریف کند. عوض جواب خنده شدید و تمام نشدنی سر داد. و قتیکه کلاما خسته شد گفت دو ساله بودم مادرم فوت کرد پدرم خانم پیری از خویشاوندان را برای سرپرستی ما بغانه آورد. این خانم صورتش فالج شده چشم چپش همیشه باز و دهنش بطرف راست کج بود. آب چشم و دهنش اغلب بصورتش میریخت و من از دیدن او بیزار بودم پنجسال داشتم که او مرد و ما خلاص شدیم. بلی اولین معاشقه احتلامی بنده با ایشان بود!

گاهی این مشکل از سانسور میگیریزد و صورت عمل بنحود میگیرد. در ۱۳۱۴-۱۳۱۵. در یکی از استانها شاهد محاکمه ای بین پدر و دختر (راجع بازاله بکارت) بودم نیز یکسال پیشتر دو محاکمه مشابه در همان محکمه و در محضر قاضی طرح شده بود.

دو سال پیش در یکی از روزنامه ها رابطه خواهر و برادری بقلم شوهر درج همان شده بود. (یعنی سال ۱۳۲۵)

این مشکل تا اندازه ای در انتخاب همسر مؤثر است بدین معنی که پسردختری را میپسندد که به مادرش شباهت داشته باشد و دختر نیز شوهری را که به پدرش شبیه باشد بیشتر محترم میدانند و زیادتر دوست دارد.

سیل یا فواره

اگر مقداری آب پشت سدی در ارتفاع زیاد و زیر فشار قوی قرار گیرد، بسته به شرایط و ساختمان مجرا ممکن است سیلابی بشود و باعث خرابی گردد، یا اینکه میان باغی فواره زده بر منظره گل و گیاه و طراوت باغ بیافزاید.

مشکلهای روانی نیز مانند مخزن آب ممکن است تولید بیماریهای روحی نمایند و یا اینکه کیفیت عملیات روانی را از وضع معمولی بمقامات عالیهتری راهنمایی کنند. این پدیده ۹۰ را برافراشتگی (۴) یا تجلی مینامند.

برافراشتگی در اشخاص یکسان نیست و در اثر تعلیم و تربیت و محیط زندگانی و زمان و ساختمان مزاجی و اعتیادات و غیره تفاوت میکند.

در پاره اشخاص برافراشتگی بشکل جنگجویی و دفاع از وطن (یا عقیده مذهبی و حزبی و غیره) درمیآید بطوریکه اگر وطن خودش در صلح باشد داوطلبانه بهر جاکه نزاعی باشد روانه میگردد، بعضیها نیز به شکار میپردازند.

طبقه دیگر (که از جنگ و آزار جانوران بیزارند) ورزشکار میشوند و در مسابقههای ورزشی شرکت میکنند.

چهارمی که دارای علو همت و فکر بلند و قلبی رؤف و مهربان و یکوکار است به هنرهای زیبا و ادبیات میپردازد.

اینهمه تابلوهای نفیس، مجسمههای شکیل، اشعار ناز، موسیقیهای روح پرور زاده مشکلهای عشقی میباشد که تغییر قیافه میدهند و باین اشکال جان فزا و روح نواز جلوه میکنند باره ای از اینگونه اشخاص عمر خود را صرف خدمت بمردم میکنند.

باید دانست که، اغلب، جنون یا تجلی ارئی میباشد : خانوادههای نقاش،

موسیقی‌دان، شاعر، نویسنده و غیره، نیز فامیل‌های عصبانی با افراد دیوانه معروف عامه هستند

عیم مکن بر نندی و بد نامی ای حکیم

کاین بود سرنوشت ز دیوان قسمتم

می‌خور، که عاشقی نه بکسب است و اختیار

این موهبت رسید ز میزاث فطرتم

حافظ

خلاصه عقاید راجع به فرضیه لیبدو (خارج از برنامه ما)

بعضی از شاگردان فروید تغییرات یا اضافاتی بفرضیه استاد راجع به لیبدو آورده اند و میگویند دوجود بشر نیروهای دیگری وجود دارند که به تنهایی و بی مداخله لیبدو می توانند عواطف ما را تحریک نمایند، مثلاً:

ادلر «۱» حس تشخص (منیت یا خودخواهی «۲») حمله و تملک را از منابع عمده تولید نیرو میداند *

یونگ «۳» میگوید: یکی از نیروهای بزرگ در تحریک عواطف ما، خواستی جامعه «۴» و نخواستی ابا و اجدادی میباشد *

میدر «۵» عقیده مند است که روان انسانی سرچشمه نیروهای بیشمار می باشد که یکی از آنها حس دفاع است

انتقال «۶»

در موقع روان شکافی معمولاً هیجان مخصوصی در بیمار پدید میآید که با نزدیک شدن به مشکل رانده شده رو بتزاید میرود و همینکه بزنگ انگشت خود را روی علت اصلی بیماری گذاشت هیجان مزبور بعد اعلی میرسد. در این هنگام

۱ - Adler - ۲ Jchtrieb - ۳ Sensatoin de Moi - Yung

۴ - L' inconscient Collectif - Maeder

۶ - Report - Transfert - Uebrtragung

واقعۀ شگفتی اتفاق می‌افتد و آن این است: عواطف بیمار که بوسیله سانسور به مرحله نخواستنی رانده شده بود در اثر روان شکافی وارد مرحله خواستی می‌گردد و با بدست آوردن این آزادی موقتی، برای خود تمایلاتی (عشق یا تنفر) می‌تراشد و طبیعی است اولین کسی که در دست‌رشی واقع شود مورد لطف و با (ندرتاً) بغض قرار می‌گیرد و این قرعۀ هم ابتداء بنام کسی که عمل روان شکافی را انجام می‌دهد اصابت می‌کند. این عمل را انتقال (یا جابجا شدن) عواطف ۱۰ می‌نامند، باید دانست که افراد بشر در حال طبیعی نیز به کیفیت انتقال دچارند. مثلاً امروز (تحت اداره نخواستنی) زید محبوب‌ترین و عزیزترین رفیق ما محبوب می‌شود. فردا عمر جای زید را می‌گیرد و حتی ممکن است بی جهت از زید متنفر شویم.

موضوع انتقال در مبتلایان به بیماری های عصبی يك کیفیت اجاری محسوب می‌شود زیرا بجای اینکه عواطف خود را دوراه امور تناسلی بکار برند در اثر تغییر قیافه و رانش آنها بشکل توجه (حب یا بغض) نسبت باشخاصی که با آنها در تماس اند ظاهر می‌سازند.

از اینرو این قبیل اشخاص، بی دلیل موجه و بی هیچ سابقه‌ای، بشخصی حب و یا بغض می‌ورزند و یا برخی اشخاص را پسندیده و از آنها در امور مختلفه تقلید می‌کنند. همین قبیل اشخاص هستند که در ابداع و انتشار عقاید (تصوف، مذهب، سیاست و غیره) دل بزرگی را بازی می‌کنند و باز اینان هستند که گاهی اعمال نیک انجام می‌دهند و زمانی دزدی می‌نمایند و یا مرتکب جنایت می‌شوند.

همانطور که گفتیم مسئله انتقال عواطف بین بیمار و پزشک روان شکاف آشکار تر است و حتی پاره ای از مؤلفین آنها رابطه عواطف نامیده اند. در موقع روان شکافی، بیمار بغاظرات دوران طفولیت خود، یعنی همان زمانی که در آن رانشهای مولد بیماری صورت گرفته اند برگشت می‌کند و چون این برگشت با

حضور ذهن از حقیقت حاضر انجام میگیرد، لذا ابن عمل با بروز تأثراتی همراه میباشد. طبعی است که جریان این تأثرات در وحله اول بطرف پزشك متوجه می شود تا بعد راه طبعی خود را بیابد. در چنین موقع است که گاهی پزشك در نظر بیمار بدرجه مافوق بشر ارتقاء پیدا میکند. در اینجا پزشك با اصطلاح فروید و نظریه محلل^{۱۰} را انجام می دهد و در این مرحله است که لیبیدیوی بیمار بیش از یافتن مجرای طبعی و پیدا کردن شفا بخش حقیقی متوجه پزشك خود میگردد و همین واکنش است که مشکل بیمار را میگشاید.

بدین ترتیب ممکن است بیمار عاشق و یا دست کم دلباخته پزشك شود و عشق خود را با تظاهرات و یا ارسال نامه های عاشقانه ابراز نماید. در این موقع فکر و ذکر بیمار پزشك است و حتی نسبت به بیماران دیگر حسادت می ورزد و گاهی هم طیب خود را در خواب می بیند (این رؤیا معمولاً علامت بهبود او می باشد)

گاهی بیمار از پزشك خود (اگرچه ندرتاً) متنفر میشود ولی با وجود این بهبود پیدا میکند. مثلاً خانم ن. . . که مبتلا باضطراب بود مدام شوهرش را اذیت می کرد باین خیال که با زن دیگر روابط محرمانه ای دارد. در روان شکافی معلوم شد که در سن نه سالگی تصادفاً شاهد معاشقه پدر خود با زن ییگانه ای بوده و از آن روز به بعد این حال مرضی در او بروز میکند و پس از اختیار شوهر، پدر جای خود را (یعنی عم اطمینان بمرد ها و حس انزجار و غیره) در دل دختر بدامادش واگذار میکند. در موقع رزان شکافی احکامات نامبرده به پزشك انتقال خوشی در خانه حکمفرما گردید

بخش ششم

مشکل اودپ و ارونه (مشکلی است یا انتقال؟)

در حدود ۲۴ سال پیش بیماری که مبتلا به سرگیجه و خستگی زیاد و بی خوابی بود به نگارنده مراجعه کرد و شکایتش این بود که به محض خواب رفتن دچار کابوس میشود. منجمله چندین بار جنازه مادر برش را در خواب دیده بود. این قضیه که تازگی داشت، بنظر مشکفت آمد. چه معمولا این قیل و زیباها، چنانکه دیدیم، از مشکل اودپ ناشی میشود آنهم نسبت به پدر (در صورتیکه بیننده خواب پسر باشد) از مطالعه کتاب های روان شکافی چیزی دست گیرم نشد و هر قدر هم که فکر کردم بجای نرسید لذا خسته شده و از دنبال کردن قضیه منصرف شدم تا آنکه در بهار سال ۱۳۱۳ روزی یکی از همکارها بدیدم آمد و در ضمن صحبت حرفهایی میزد که بوی آرزوی مرگ مادر از آنها میآمد. با کمال تعجب و بطور صریح باو گفتم مثل این است که شما انتظار مرگ مادر را نمیکشید تا صاحب مال و منال شوید؟ با خونسردی و منازات جواب داد. همه پسرهای این آرزو را دارند گفتم بلی تحت تلقین زنشان. گفت من که زن ندارم!!

باسخ همکار محترم اشکال ۱۲ سال پیش ما را حل کرد. آقای ج. . . . بیمار گفته شده در بالا که مردی متدین بود و احترام آمیخته به پرستشی نسبت به مادر خویش ابراز میداشت. فکر کفر آمیزی بنظرش میرسد؛ پس این مادر کی میخواهد رفع زحمت کند؟! ولی سانسور يك چنین فکر غیر اخلاقی و دور از ادب را از ساحت خواستی بزندان نخواستی میافکند. اما در موقع خواب که سانسور از بین میرود مشکل نامبرده خود را خلاص می کند و بصورت رزوی ناهنجاری بیمار را آزلو می رساند.

پس از روشن شدن این همه موضوع را تحت مطالعه قرار دادم و پس از بررسی زیاد معلوم شد که ۷۰ تا ۸۰ درصد پسرانیکه زن دارند مادر را زیاد می‌دانند. بویژه اگر بانتظار او نشسته باشند و در حدود ۲۰ درصد بی طرف هستند (البته اگر مادر مزاحم نباشد) و عقیده دارند که اگر مادر زنده ماند خدا سلامتی بدارد و اگر مرد خدا رحمتش کند.

تعجب در این است که در این موقع فرزند عاطفه مخصوصی نسبت پدر حس می‌کند. در حقیقت مشکل اودیپ وارونه می‌شود. بطور خلاصه از مطالعه اشخاصی که خود را در اختیار گذاشتند چنین بدست آمده است که:

۱. مشکل اودیپ در اغلب جوانان پس از زناشویی، مخصوصا اگر زن موافق دلخواه (یا طبق دستور مشکل اودیپ) باشد مشمول کیفیت انتقال عواطف می‌گردد بدین معنی که روابط عاشقانه با زن خود (که بی شباهت بمادر نیست) مشکل نامبرده را وارد مرحله خواستی می‌کند و بالتبجه رانش از بین می‌رود. عبارت آخری عواطف عشقی که متوجه مادر بودند از این بی‌بعد بزن منتقل می‌شوند و لذا مشکل نیز حل شده و معدوم می‌گردد.

۲. چنانکه در مشکل اودیپ تذکر دادیم تمایل مادر به پسر دارای جنبه عشقی می‌باشد و رفته رفته این حس قوی تر هم می‌گردد و همین حس است که بعد از زناشویی پسر باعث کنورت میان عروس و مادر شوهر (نسبت بر قیاب جدید خود) می‌گردد حال اگر مادر شوهر زیاد مزاحم عروس (که در خواستی شوهر، جای مادر را اشغال کرده است) گردد فرزند خواستار از بین رفتن مادر می‌شود. درخواستی پسر می‌گوید: از تو که خیری ندیدیم مناع للخیر بودن چرا؟ بهر تا نه نیست!

۳. اگر زن موافق میل نبود و نتوانست مشکل اودیپ را حل نماید مشکل نامبرده از بین نمی‌رود و بر حسب نوع سازمان بدنی و روحی ممکن است به یکی از اشکال زیر درآید:

- ۱ - زن را رها میکند و همسر دیگری مطابق میل خود انتخاب مینماید
 - ب - با زن خود متارکه میکند و از ازدواج متنفر می شود و دیگر کرد
زنشومی نمیگردد *
 - ج - زن را طلاق می دهد و یا نگاه میدارد ولی بدنبال گمشده خود در راه
هرزگی قدم می گذارد *
- باید دانست که در هر يك از شقوق سه گانه بالا اگرچه تا اندازه ای از مقام
مادر کاسته شده است ولی جای خود را در دشکن اودیپ بکلی از دست نداده است
- ۴ - پدر که در مراحل اولیه رقیب پسر بود پس از زنشومی پسر، بمناسبت
انجام گرفتن عمل انتقال، از مقام رقیبی تنزل میکند * باضافه پدر بمناسبت شباهت
پسر طرف محبت عروس واقع میگردد * محبت عروس پدر شوهر (بوسیله تلقین)
باعث محبت پسر پدر میشود بدین ترتیب رقیب دپروزی محبوب امروزی میگردد

بخش هفتم

عشق عرفا

عشق عرفا عبارت از عشقی است که در آن عمل تناسلی (حتی بشکل منحرف هم شده) مورد نظر نباشد چنین عشقی مخلوق طبع لطیف و ذوق رفیق شعرا است از قبیل عشق بلبل و گل، پروانه و شمع و غیره. در این باره شعرای ایرانی چنان داد سخن داده اند که موضوعی که فقط جنبه شعری دارد در نظر عموم (خاص و عام) بشکل حقیقت جلوه کرده است. اغلبی بینیم که مردم بلیلی را محبوس میسازند و در اطراف قفس گل‌های رنگارنگ آویزان میکنند تا عاشق دلسوخته بمعشوق خود برسد. از شخص فهمیده ای شنیدم که بلبل روی درخت گل می نشیند و آنقدر میخواند تا از کثرت شوق میخود می شود و روی خال‌ها میافتد و قلبش مجروح گشته جان خود را در پای یار تقدیم مینماید.

معمولا بلبل بر درخت بلند مثل چنار یا بلوط جنگلی نزدیک لانه خود آنجائی که ماده روی تخمها خوابیده است می نشیند و برای مشغولیت و رفع خستگی ماده آواز میخواند و همینکه جوجه بلبلها از بیضه بیرون آمدند و پرواز گرفتند دیگر آواز نمیخواند.

تاکنون دیده نشده است که پروانه ای خود را بشمع نزدیک کند و بسوزد زیرا در آرامگاه خود آرامیده است ولی کیست که در شبهای تابستان پشه ها را بدور چشمه نور: شمع، چراغ نفتی و لامپ الکتریکی ندیده باشد

البته اهل معرفت همه می دانند که از نظر علمی این حرفها بوج و بی معنی است ولی همین استعارات مدتها اثر عجیبی در خود نگارنده داشته و باز هم دارند و بارها فکر میکردم در صورتی که این اشعار نه معنی مهمی دارند و نه مشکلدرو حی پس اینگونه اثرات از کجا سرچشمه می گیرند؟ بالاخره با اصول فروید این معما

تا اندازه ای حل شد و با اجازه اساتید ادبیات آنرا عشق عرفا نام دادیم • باید دانست که در پاره ای از مذاهب عشق بشکل ساده دیده می شود مثلاً راهبه ها که خود را به حضرت عیسی تقدیم کرده اند میگویند که با حضرت مسیح عروسی کرده اند «۱» در ادبیات عرب نیز باین قبیل عشق تصادف می کنیم • اسمعی میگوید در موقع گردشی دیدم که روی سنگی نوشته اند :

ایا معشر العشاق با الله خبروا اذا شتد عشق بالفتی کیف یصنع
زیرش نوشتیم : عشق خود را درمان کرده و از فاش شدنش جلوگیری کند و مخصوصاً
بردبار باشد چندی بعد دیدم نوشته است که اگر قادر بکتمان سر و درمان عشق
خود نباشد چکند ؟

نوشتیم : علاچی غیر از مرگ ندارد . فردای آن روز تصادفاً از آنجامی گذختم
دیدم جوان نیک منظری جلوی سنگ افتاده و مرده است و روی سنگ نوشته بود
سمعنا اطمنا ثم مشا فبلغوا . الخ

شاعر ایرانی عشق را دونوع فرض کرده است :

اولی زمینی که آنرا مجازی و حیوانی نیز میگویند •

دومی آسمانی که حقیقی و انسانی نیز نامیده میشود و ما اولی را طبیعی و
دومی را عرفانی مینامیم • عشق طبیعی همان است که تاکنون بطور تفصیل از آن
صحبت کرده ایم •

و اما عشق عرفانی یا حقیقی عبارت از حسی است که متوجه بحق (خدا) است
و در راه نیل بآن باید از تمام علایق دنیوی چشم پوشید . بهشت تقرب و جواراوست
جهنم دوری از او! می طمورن جمال حور و غیره و غیره دو مقابل جمال یار چه ارزشی دارند؟

۱ - مذهب اسلام بر ضد رهبانیت قیام کرده و استرشاء مشروع حس تناسلی را
توابع شناخته است حتی زناشویی را خیلی زودتر از آن موقعی که اطباء اجازه میدهند
شایسته می دانند • تا آنجائی که بسا تعریض و تشویق این امر را تقریباً بدرجه
واجب میرسانند.

در همین زمینه است که شعرای درجه اول ما به کنایه هائی متوسل شده اند که خارج از طبیعت و حتی خارج از تصور میباشد و باین ترتیب خواسته اند که عشق را از شکل ناسوتی بیرون بیاورند و آنرا با جامه لاهوتی نمایش دهند

برای توضیح متذکر می شویم که در علوم قدیمه که به عناصر چهارگانه معتقد بودند، میگفتند که: خاک عنصر سالی در پایین و آب عنصر زندگی و آبادانی، در بالای آن و هوا که عنصر لطیف تر و تنفس آن روح پرور و فرح انگیز است در طبقه سوم و آتش عنصر علوی و مافوق عناصر سه گانه نامبرده بالاتر از آنها قرار دارد. البته عنصر علوی از تمام عناصر پاک تر است و هر گونه پلیدی که داخل آن شود نیز پاک می گردد.

آتش پرستی ایرانیان قدیم، ممکن است از این عقیده ریشه گرفته باشد. هنوز اغلب ایرانیان مسلمان آتش را محترم میدارند. اغلب مردم بیش از خاموش کردن شمع با چراغ نفتی اسم خدا را یاد میکنند و روی شعله آنها فوت کردن را که شبیه به تف کردن است کار بد و آب روی آتش پاشیدن را شوم و بدیمن میدانند در موقع روشن شدن چراغ و آتش کردن تنور صلوات میفرستند^۱.

گفتیم که شعرای عرفان مسلک خواسته اند که عشق را پاک کیفیت روحانی وانمود کنند و بگویند که عشق خاکی نیست و لذا تظاهرات تناسلی نیز به عشق مربوط نمیشود. زیرا چیزی که خاکی است پاک (یعنی علوی) نیست و چیزی که پاک نباشد لیاقت مقام بالا را ندارد. در صورتی که عشق عبارت از یک علاقه آسمانی است که میان دو وجود پاک و منزله برقرار میشود.

۱ - در زبان فرانسه کلمه Feu دو معنی دارد اگر اسم باشد بمعنی آتش است اگر صفت باشد (دروغ با خرش اضافه می شود) بمعنی مرحوم و مرحومه استعمال می شود، نیز کلمه Cendre در فرد بمعنی خاکستر و در جمع بقایای متوفی (استخوان و غیره) را گویند.

مثلاً : بلبل يك مرغ نجيب وى آزارى است (صدای روحانی و جان پرورش
عالمی را مسحور میسازد و شوندهگان را لغت می بخشد) اگر راستی راستی عاشق
گل سرخ (که لطافت بی پایان و عطر روح نواز دارد) باشد ، البته چنین عشقی که
عاری از حس تناسلی و ، نمونه پاکترین احساسات محبوب میگردد . این است
عشقی که شعرای عرفان مسلك در وادی آن سرگشته و حیرانند .

برای رسیدن باین مقصد چه باید کرد ؟

شکی نیست که وجود ما از خاک سرشته شده ، ولی روح ما که از خاک نیست
بویژه که در روز الت شان ما خیلی بالا بود و بصورت اعلی خلق شده بودیم ،
بدبختانه جد بزرگوار برای خاطر زن ما را بدین دیر خراب آباد آورد .

طایر گلشن قدمم چه دهم شرح فراق

که در این دمیگه حادثه چون افتادم

من ملك بودم و فردوس برین جايم بود

آدم آورد در این دیر خراب آبادم

حال باید کفوی کرد که دوباره برگشت همانجا و مثل چه آدم (ولی نه مثل
خود آدم) راحت نشست ، ولی چه طور ؟ و از کدام راهی ؟ ... این راه را پروانه بما
نشان می دهد : راه مقصود را بیش می گیرد و بطرف مقصود می رود . در این نگاه
هیچگونه مانعی حتی مادموازل پروانه ها نمی توانند سد راهش بشوند . می رود
و می رود ، تا بمحض مشوق یعنی شمع میرسد و بمحض وصل میسوزد یعنی تبدیل
ماهیت داده و همین مشوق می گردد . پس ما هم اگر بخواهیم اصل بمشوق شویم
باید قالب خاکی را تهی بکنیم و این جلد پلید را بسوزانیم تا تبدیل بمنصر علوی
گشته و بعالم ملکوت راه پیدا کنیم :

-عجب چهره جان می شود غبار تنم
 خوشادمی که از آن چهره پرده برفکنم
 چنین قفس نه سرای چو من خوش الحان است
 روم بگلشن رضوان که مرغ آن چمنم
 چگونه طوف زخم در فضای عالم قدس
 که در سراجہ ترکیب تخته بند تنم
 «حافظ»

چگویمت که به میخانه دوش هست و خراب
 سروش عالم غیم چه مژده ها دادست
 که ای باند نظر شاهباز سد ده نشین
 نشیمن تو نه این کنج محبت آبادست
 ترا ز کنسکره عرش می زنند صغیر
 ندانمت که در این دامگه چه افتادست
 «حافظ»

دل که از عالم علویست بقین می دانم
 رخت خود باز برانم که همانجا فکنم
 مرغ باغ ملکوتیم نیم از عالم خاک
 دو سه روزی قفسی ساخته اند از بدنم
 ای خوش آنروز که پرواز کنم تا بر دوست
 به امید سر کوش پر و بالی بزنم
 «مولوی»

بخش هشتم

روان شکافی خواجه حافظ شیرازی

گر چه عنوان بالا بنظر شکفت انگیز میآید ولی این عمل بعد از فروید (مثل تشخیص علت مرگ اشخاص تاریخی صد ها سال بعد از مرگشان) امر جاری و عادی شده است . اگر تشخیص بیماری ها و سمومیت ها در تاریخ با اشکالاتی مواجه میشود ، روان شکافی با دردست داشتن نگارشات متوفی به مراتب آسانتر است .
 باید دانست که مقصود ما از روان شکافی حافظ فقط يك قسمت مختصر از آنست . زیرا چنین اقدام در باره شخصیتی مثل خواجه حافظ آنها در تمام قسمت های روانی این استاد سخن و فلسفه از عهده ما خارج است . بویژه که برنامه ما گنجایش چنین امر بزرگی را ندارد .

حافظ شعر میسروده است . شعر چیست؟

معمولا کلمات را چون با وزن و قافیه آرایش یافتند شعر نامند .

دزلفت شعر بمعنی دانستن و فهمیدن است ولی در این مورد شعر کلامی را گویند که از تخیل رقیق تراوید ، باشد و باین مناسبت گفته اند : احسن الشعر الكذب
 گمان می کنم بهتر بود کلمه نظم را (که در مقابل نثر معمول است) بجای شعر بکار میبردند و کلمه شعر را بمفهوم حقیقی خودش نگاه میداشتند .^{۱۰۰}

پس شعر به تمام معنی چیست؟

شعر يك نظم و یا نثری است که در آن نکته بدیعی (که در شئون انقلاب و و یا اقلا تعریك روحی تولید نماید) گنجد زیده شده باشد مثل کلمات قصار و بعضی مثل های دقیق و پاره ای شعر های دلنشین و بر معنی و گاهی نامفهوم

شعر را چگونه میسرایند ؟

۱ - در زبان فرانسه شعر را پوتزی Poésie و منظومه را Vers مینامند

گمان میکنم، یعنی از مطالعه روحیه خودم حس میکنم که ساختن نظم بر سه گونه است *

۱ - نظم اجباری که با فشار بخود و هزار زحمت میسازند چنانکه نگارنده محض مثال و برای نشان دادن مقصود با زحمت زیاد بیت زیر را ساخته ام :

امروز ز می عارض تو گلگون است

فردا ز رخ زرد دلت چون خونست

شاعر میگوید :

شراب از پی سرخ روئی خوردند

وز آن عاقبت زرد روئی برنند

حال این دویست را با هم مقایسه نمایید هر دو تحریر یکی در روحیه شمایید میکند * اولی خنده ! خواهید گفت : مگر مجبور بودی ؟ دومی ابهت حقیقت و لمحۀ ای تفکر که چرا باید شراب خورد ؟

چنین شاعر و ادیب بی قریحه را ادیب اجباری مینامند.

۲ - نظم اکتسابی که تحریک روحی ندارد و اگر هم داشته باشد خیلی جزئی است مثل اغلب دیوانهای ادبا. این نوع قریحه در نتیجه ممارست و خواندن دیوانهای شعرا و انباشتن روحیه زبرین (مرحله نخواستی) از معانی و قوافی دیگران و پشتکار زیاد در سرودن شعر بدست می آید * ولی در این اشعار دم خروس دهنده می شود *

باز مثلی از خود میآورم :

در حدود ۲۱ سال پیش روزی شعری بنظرم آمد ، فوراً یادداشت کردم

کل من فی الوجود ذات جنون انما الاختلاف فی الدرجات

سپس بفکر رسیدم که من حتماً شعر سرودن بلد نیستم آنهم بهر بی پس این بیت از کجا آمده است ؟ مدتی در این فکر بودم تا اینکه چندین سال بعد با یک نفر مصری

آشنا شدم و از او احوال یکی از همدرسهای (اهل قاهره) خود را که در اروپا با هم آشنا شده بودیم سؤال میکردم یکمرتبه موضوعی که مدتها گپیچ کرده بود روشن شد - باین ترتیب : روزی دکتر صقر (اسم رفیق مصری) يك مناسبی است زیر را برایم خواند *

كل من فى الوجود يطلب سیدا انما الا اختلاف فى الشبكات

یت مذکور در روحیه زیرین با خواستی من مانده و بمناسبت وقت (آنروزها برای موضوعی زیاد بکتاب های جنون شناسی مراجعه میکردم) تغییر شکل داده و وارد مرحله خواستی یا روحیه بالا گردیده است • اگر من هم شاعر بودم با دهان پراز عربی ایلت دیگری بآن اضافه میکردم و در نتیجه يك قصیده غرا بادیات اضافه میشد • خودم هم در اشتباه میماندم و گمان میکردم که ابتکاری شده است

در حدود چهارده یا پانزده سالگی که الفیه سیوطی را میخواندم و حفظ میکردم رباعی زیر را ساخته و به معلم عربی ام نشان دادم • راضی بوش برد و با تعجب تمام رباعی مرا باین و آن نشان میداد و فخر میکرد. اینست رباعی :

یا ایها النجم انظری بحالی من كثرت الهموم والملال

توقد الهجران فى فوادی لذا يصب النار من مقالی

البته در آن زمان این رباعی مایه افتخار من بود و خیلی میل داشتم که آنرا تبدیل به غزلی نمابم ، حالا که ستاره بعثت با ماسر سازی دلبود برای چه این گفت و شنود شیرین را ادامه ندهیم ؟ ولی متأسفانه هرچه بهر خود فشار آوردم حتی يك مصراع بعنوان نمونه بیرون نترانید • سالها گذشت و روزی که موضوع مثال اول حل شد خواستم قضیه رباعی را نیز حل کنم ولی بمناسبت بعد از زمان یا موانع روحی موفق نشدم •

اواخر مرداد ماه ۱۳۲۶ در قصبه دماوند با دو نفر عرب که از ادباء بودند و از ادبیات زبان فارسی نیز بهره کلامی داشتند آشنا شدم • روزی راجع باین دو

شعر خود (مخصوصاً) رباعی با ایشان مذاکره کردم و موضوع و مقصود را کاملاً بیان نمودم و سؤال کردم که آیا این رباعی عربی صحیح است یا نه؟ گفتند عربی محض است فقط در بیت اول اگر با ستاره بخت خود حرف میزید چون نجم مذکر است میبایستی انظر میگفتید. خواهش کردم دقت نمایند که آیا چنین شعری در ادبیات عرب موجود هست یا نه؟ و از کدام شاعر میباشد؟ پس از فکر زیاد جواب دادند که این رباعی حکماً از شما است گفتم اگر عربی محض نبود بار میگردم که از خودم است و لذا اطمینان دارم که آنهم مثل شعر اولی استفاده یا اقتباس از شعر دیگران میباشد زیرا برای سرودن آن بایستی طبع شعر داشته باشم و یا اینکه لااقل بزبان عربی مسلط میبودم در صورتیکه هرگز نه این بوده ام و نه آن!

اغلب شعرای ردیف دوم بدون اراده و سوء نیت (مثل نگارنده) از محفوظات خودشان استفاده میکنند. اگر تکفیرمان نکنند میگویم که نه تنها شعرای ردیف دوم بلکه درجه اول نیز همین روش را داشته اند. برای توضیح بیشتر خوانندگان محترم را بدوآن خواجه حافظ که باهتمام مرحوم سید عبد الرحیم خلخالی بطبع رسیده است راهنمایی کرده و خواهشمند است که در مقدمه آن از صفحه کج تا صفحه له را مطالعه فرمایند. در این صفحه ها مرحوم خلخالی پاره ای از اشعار چندین نفر از شعرای مقدم و معاصر و لاحق خواجه را تطبیق نموده و چنین فرض کرده است که مشابهت آن اشعار در اثر اقتباس و یا توارد است. ولی آنچه که خیلی احتمال دارد عملی است که روحیه زیرین انجام داده است.

در اثر این توارد، اقتباس یا تقلید! قوافی، معانی، استعارات و کنایه ها باندازه ای تکرار شده اند که بالاخره اشعارها مبتذل و بوی پوسیدگی گرفته اند و در نتیجه پیدا نکردن موضوع، اوای تانک و مسلسل در پرده عشاق پرده نشینان را بی حجاب از سراق حرم بیرون آورده، چشمهای لکوموتیو شهاب و دود آن زلف خم اندر خم شده، خال گوشه لب هوا پیمایندو صفت دل عشاق را پر از فلفل

کرده است! از آتم چه پرسی؟ ... دهانرا هیچ گویم یا میانرا؟ و از روزی که این جزء
لا یبجزی شکافته شد و اقوال حکیمان باطل گردید، شعر توانسته است بگوید که آن
موی میان بدهانی دارد!

۳- تعریف شعر بتمام معنی درمده این مبحث ذکر شد. شخصی که چنین
نظم و یا نثری را بسازد شاعر بتمام معنی میباشد. اگر چنین اشخاصی درمهد تعلیم
و تشویق مناسب چشم باز کنند از اول کودکی میتوانند شعر بسازند.
صابر (اهل ایران) که در باکو به زندگی میکرد از کودکی شعر میساخت
و ممانعت پدر جلو طبع سرشارش را نمی توانست بگیرد.

در تبریز یک فرولگردی بود یسواد معصی متخلص به رونق، بهر کس میرسید
با البدهای شعری میگفت و بولی میگرفت. شعر گفتن برای او مثل نفس کشیدن
بود، تا شنونده حوصله داشت رونق شعر میسرود. ناهبرده در مدح حضرت امیر (ع)
قصیده ای بخارسی سروده بود که خودش معنی اغلب مصرعها را نمیدانست:

شکراله شد مرا اقبال با اکرام رام

ساقیا برخیز و در ده ای نکو فرجام جام

طبع را مطبوع نوشد باده گلنار و نار

ده از آن می تازم در راه این هنگام گم

.

.

حشمة اله است از او گر شود مامور مور

در عبودیت شود او صاحب صمصام سام

.

.

رونقا سیمرغ طیمت داشت از اقبال پال

.

این اشخاص اغلب روحیه معمولی ندارند • بعضی بی نبات • پاره ای بولگرود
وسرگردان ، عده ای فاسد الاخلاق ، برخی هم صاحب اخلاق حمیده و دارای فضائل
ولی بی عرضه و بی اراده ، خیالباف و گاهی مردم گریز میباشند . جمعی نیز
به قلندری ، ملامتی و یا صوفی گری میگردانند ، هستند از این ساختمان مردمانی
که اغلب گفته هایشان مفهوم نیست ، و بنظر بی معنی می آید ولی از شنیدن آن
انسان مسحور و مبهور میگردد • راست گفته اند که شعر به سحر ماند زیرا حقیقت
ندارد ولی تماشا نیست •

مثل صدای ریزش آبست که معنی ندارد و مطابق با موسیقی نیست ولی
روحیوروراست • مثلاً حافظ میگوید:

ساکنان حرم سر و عفاف ملکوت

با من راه نشین ساغر مسانه زدند

من که از معنی این بیت سر در نیاوردم ولی خیلی لطیف ساخته است •

ایضاً

صبحگاهان که ز خلوت که کاخ ابداع

شمع خاور فکند بر همه آفاق شعاع

سخن سحر انگیز همین را گویند ولی معنی آن چیست ، نمیدانم • البته
خواهند گفت مقصود طلوع آفتابست • البته ، ما هم مقصود را میدانیم ولی معنای
بیت اول معلوم نیست •

الفرد دوموسه میگوید : شاعر اچنك بدست گیر ا امشب شراب جوانی در

رگهای خدایان می گردد ا

هیچ معلوم نیست چه میخواهد ولی باندازه قشنگ ساختند که هر چه تکرار

کنم بنظرم تازه می آید

این است شعر تمام معنی! هر دو گیرنده و هدیشه بهار گرچه هر دو سحر منشی

هستند ولی يك فرق در میان اشعار حافظ و موسه هست . از یکی عطر تجلی و بر
افراشتهگی ذات و صفات در تصاعد است در صورتیکه از دیگری بوی شراب و مستی
از آب انگور و یا يك اختلال روحی می‌تراود

پاره ای از غزلهای حافظ باندازه ای بدیع ، نفز ، روحپرور و شیرین است
که تنها از حفظ داشتن آنها کفایت نمیکند و خواندن از روی دیوان خلوت تازه ای
مییخشد و بیشتر مـحور میکند راست گفته است که :

منم آن شاعر ساحر که بافسون سخن

از نی کاک همه شهد و شکر میبارم
از تجربه و مطالعه راجع بار شعر در اشخاص بر نگارنده ثابت شده که آن
شعر نفز و دل نشین است که یکی از نکات فرویدی (بعنوان نمک) در آن داخل شده
باشد يك مصرع نیشدار غزلی و حتی دیوانی را نمکین میسازد
لطافت دیوان خواجه حافظ در بیت نخست آغ زگر دیده:
که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلیا ؛

فروید نیز همین را میگوید که مشکلهای روانی اغلب در نتیجه عشق میباشد
و عمده جذایت اشعار حافظ در همین نکته است که شاه غزلهایش مشکلیا در بر دارند
اگر در اشعار دیگران نیز باین قبیل دقیقه ها تصادف میکنیم ، اولاً نادر است ثانیاً
اقتباس است و اگر خواسته اند ابتکاری نمایند چون مثل حافظ روح شناسی
نمی دانسته اند و مشکلهای روحی نداشته اند اینست که نا بخته از آب در آورده اند
و نتوانسته اند نکته جذایی بسرایند از اینروست که اشعارشان بقول حافظ از دروازه
شیراز قدم بیرون نگذاشته و ارزش مطالعه مکرری را ندارند . در صورتیکه اشعار
خواجه همیشه تر و تازه و بکر و بدیع است و پاره از آنها برافراشته ۹۱۰ میباشد
حافظ با ما همدردی میکند و مشکلهای روحی ما را وارد مرحله خواستی

میسازد و گره از دل ما میگشاید. مثل يك پزشك روان شكاف آلام روحی ما را شفا می بخشد. آنانکه مشکل روانی ندارند و زندگی آنها عبارت از خوردن و خوابیدن و اطباء شهوات نفسانی بانحاء مختلف میباشد اشعار خواجه در نظر آنها جلوه ای ندارد بر عکس روانهاییکه سراپا از جراحات زندگی، زخمهای زبان، ظلم و تعدی چاك چاك شده اند، حافظ مثل دوستی مهربان و طیبی که طعم تلخ بیماری را کشیده باشد دزد های روحی آنها را شفا میبخشد.

در یکی از مسافرتها با یکنفر تمبیدی صحبت میکردم و دلداریش میدادم. گفت شما از درد ما جلای وطن کرده ها بی خبرید حافظ لازم است که و بگو شرح سوز دل ما بدهد و بیاد یار و دیار آنچنان بگرد زار. اشک بچشمش آمد گفتم از اینجا تا موطن شما دوساعت کمتر راه است باز شعری از حافظ خواند:

سرشکم آمد و عییم بگفت روی بروی
آقا جان پشت دیوار خانه هم غربت است، مگر قصر قجرتانم ران چه قدر راه است؟
گفتم تقصیر از کیست؟

گفت: مطلب طاعت و پیمان درست از من است. الخ
شخص محترمی که زندگیش بهم خورده و بیچاره شده بود و هیچ راه نجاتی
برایش متصور نبود بیت معروف خواجه را:
در این شب سیاهم کم گشت راه مقصود

از گوشه ای برون آی ای کوکب سعادت
میخواند و راستی آلام دلش ساکت میشد بالاخره پس از دو سال کوکب سعادتش
درخشید و کارهایش رو برآه شد.

از این مثالها زیاد است و معروف جامعه میباشد.
گفتم که در اشعار خواجه بعضی از عقاید فریاد و اغلب مشکلات روحی را
پیدا میکنیم و محض نمونه چند مثال میآوریم.

خواجه لییدور را مثل فروید (به بخشید فروید مثل حافظ) تعریف میکند :
 لطیفه ایست نهانی که عشق از او خیزد
 که نام آن نه لب لعل و خط زنگار است

مشکل عشق :

مشکل عشق نه در حوصله داش هاست
 حل این نکته بدین فکر خطا نتوان کرد

فکر مجسم در غزل :

زلف آشفته و خوی کرده و خندان لب و مست
 پیرهن چاک و غزلخوان و صراحی در دست الف

تلافی حقیقت در غزل :

بیا تا کل بر افشانیم و می در ساغر اندازیم
 فلک را سقف بشکافیم و طرح دیگر اندازیم

تلافی حقیقت با رؤیا :

من گدا و تمنای وصل او هیسات
 مگر بخواه به بینم خیال منظر دوست

پناه بر بیماری و انرسانسور:

سحر کرشمه وصلش به خواب می دیدم
 زهی مراتب خوابی که به ز بیدار است

عقل اگر داند که دل در بند زلفش چون خوشست

عاقلان دیوانه گردند از پی زنجیر ما

به درد خویش بساز و خموش کن حافظ

رموز عشق مکن فاش پیش اهل عقول

درد عشق ارچه ، دل ، از خلق پنهان می دارد
حافظ این دیده گریان تو بی چیزی نیست
روی زرد است و آم درد آلود
عاشقان را دوائ رنج ————— وری

رائفی و تولید مشکل :
آنکه چون غنچه دلش راز حقیقت بنهفت
ورق خاطر از این نکته محشی می کرد

مشکلهای روحی و سانسور :
دل میرود ز دستم صاحب دلان خدا را
دردا که راز پنهان خواهد شد آشکارا
اشك حافظ خرد و صبر بدرد انداخت

چکند سوز غم عشق نیارست نهفت
گرچه از آتش دل چون خم می درجوشم
مهر بر لب زده خون میخورم و خاموشم
شد آنکه اهل نظر بر کناره میرفتند
هزار گونه سخن بر زبان و لب خاموش
به بانك چنك بگویم آن حکایت ها

که از نهفتن آن ديك سینه میزد جوش
تراوش افکار پنهانی و رانده شده از نخواستی
بمرحله خواستی در اثر از بین
رفتن سانسور بوسیله مستی (از آب انگور یا از بادیه میکده عشق) :

بمستی توان در اسرار سفت که در بیخودی راز نتوان نهفت
از اشیاء فوق (و امثال آنها) چنین بر می آید که خواجه رانشا و در نتیجه
مشکلهایی داشته و تا اندازه ای اصول روان شکافی امروز را دانا بوده و بتحلیل و

تجزیه مشکلیها پرداخته است (یارب این قلب شناسی ز که آموخته بود) ولی در بعضی از آنها که با تعلیم و تربیت زمان خود سازش نمیکرد و امانده است مثلا:

مطلب طاعت و پیمان درست از من هست

که به پیمانه کشتی شهره شدم روز الست

من هماندم که وضو ساختم از چشمه عشق

چار تکبیر زدم یکسره بر هر چه که هست

می بده تا دهمت آگهی از سر قضا

که بروی که شدم عاشق و بر بوی که هست

کمر کوه که هست از کمر مور اینجا

نا امید از در رحمت مشو ای باده پرست

از این غزل چنین برمی آید که خواجه اولین رؤیای عشقی (رجوع شود به مشکل اودیپ صفحه ۹۰) خود را از نهاد رند منش و دل سرگشته اش می داند و از روز الست شهره به پیمانه کشتی شده و از چنین شخصی طاعت و پیمان درستی نباید طلبد . این عشق چنان گناه بزرگی است که کمر کوه در مقابل آن از کمر مور نازکتر است و لذا تنها امیدش بر رحمت پروردگار میباشد .

مشکل اودیپ درباره ای از اشعار خواجه ، گرچه بنوان های مختلفه دیده میشود ، چنین اشعار و کناپه ها ، مخصوصا در غزل های دوران اول زندگی حافظ بیشتر است ۱۹

مثلا :

۱ - مطالعه هر گونه مشکلی را لازمست پیش از حل شدن آن انجام داد . مشکل اودیپ ، معمولا در جوانی قویتر است . پیدا کردن اشعار دوران زندگی خواجه آسان نبود . آقای استاد سمید نقیسی ما را بکتاب حافظ از آقای محمود هومن (که در آن فهرستهای حافظ از روی اصول روان شناسی یعنی مقرون به حقیقت تدوین شده است) راهنمایی کردند . با مراجعه به کتاب نامه برده ، تصور خود را با آسانی بدست آوریم .

صنما با غم عشق تو چه تدبیر کنم
تا یکی از غم تو ناله شبگیر کنم

آنچه در مدت هجر تو کشیدم هیسات
در یکی نامه محالست که تحریر کنم

نیست امید خلاصی ز فساد حافظ
چونکه تقدیر چنین است چه تدبیر کنم

دیده دریا کنم و صبر به صحرا فکنم
واندرین کار دل خویش بدیا فکنم
از دل تنگ گنه کار بر آرم آهی
کانش اندر گنه آدم و حوا فکنم
-نورده ام تیر فلک باده بده تا سر هست

عقده در بند کمر ترکش جوزا فکنم
این شعر ها از کجا سرچشمه گرفته اند؟
با نخست ، یک خواب اودیسی خیلی ساده می آوریم سپس بخواب های
حافظ می پردازیم *

درس سال ۱۳۱۵ م . ع . . نقل میکرد که : آنشب منزل ما خیلی خوش گذشت ،
شام میخوردیم ، بچه ها می خندیدند ، پدرم با مادرم شوخی میکرد ، گوش خواهرم
را میکشید ولی من ، زیاد خوش نبودم ، رفتم خوابیدم ... در خواب پدرم را دیدم
میخندد ، از این خنده بدم آمد و بخود گفتم این مرد چرا اینقدر می خندد ؟ فوراً
صحنه عوض شد و بجای پدرم مشهدی کاظم خیاط را دیدم (مشهدی کاظم پدرم
شاهت داشت) و بی سبب و دلیل شروع کردم به بد گفتن و پر خاش کنان از
خانه بیرونش انداختم *

صبح بیدار شدم ، رفتم اطاق پدرم ، فهمیدم چطور شد ، دستم خورد به
 فنجان شیر که جلوی پدرم بود . فنجان افتاد و شیر ریخت . پدرم میگفت حرکت
 تو نشان میداد که تو مخصوصاً و از روی اراده این کار را کردی ، احترام پدر واجب
 است هر چه می گوید باید قبول کرد ولی من هم جنون پیدا نکرده ام و می بینم
 که دیوانه نیستم *

حال به بینیم خواب های اودیبی خواجه چگونه بوده اند و نتیجه آنها پس
 از بیداری چه میشد ؟

از اشعار خواجه چنین بر می آید که او خواب های اودیبی (البته با تفسیر قیافه
 و یا جانشین) میدیده است

سحر کرشمه چشمش به خواب می دیدم

زهی مراتب خوابی که به زیستار است

شاهد عهد شباب آمده بودش بخواب

باز به پیرانه سر عاشق و دیوانه شد

صبح که بیدار میشد نخواستی قلم را بدستی میداد (مانند دست م . ع
 که شیر پدر را میریخت و یا دست الیس ف ۰۰۰ حاشیه صفحه ۳۸) و فرمان نوشتن
 صادر میکرد ، دست بحرکت میآمد و خواب او را با تفسیر قیافه یا بشکل دیگر
 مینوشت و یا بعبارت بهتر یادداشت میکرد ؛ ولی چه یادداشتی که اغلب خود
 خواجه آنرا نمی فهمید و از این نوشته ملت و مبہوت میشد اینست که چنین بدیده
 را سحر فرض میکرد و خود را شاعر ساحر مینامید *

چنین بنظر میرسد که خواجه مدتها زجر کشیده و از فراق آن سفر کرده ،
 آهوی مشکین و غیره تسلی پیدا نکرده است . ولی با مرور زمان محبت مادر
 به مام وطن انتقال یافته و عشق دیار جانشین علاقه بمادر گشته است

پس از این انتقال قسمت زیادی از عشق و علاقه خواجه متوجه شیراز میشود
و تاب دوری از آنرا ندارد *

یاد یار و دیار آنچنان بگرم زار
که از جهان ره و رسم سفر بیاندازم
هوای منزل یار آب زندگانی ماست
صبا بیار نسیمی ز خاک شیرازم
و لذا از هر گونه سیر و سفر (در خشکی یا دریا با وجود سودفراوان) بیزار
است و تاب غربت را ندارد

چرا نه در پی عزم دیار خود باشم
چرا نه خاک سرکوی یار خود باشم
غم غربی و غربت چو بر نمی تابم
به شهر خود روم و شهریار خود باشم

گر از این منزل ویران بسوی خانه روم
دگر آنجا که روم عاقل و فرزانه روم
زین سفر گر به سلامت بوطن باز رسم

.

تا آخر غزل وحشت از غربت حس میشود

(تجلی یا برافراشتگی حافظ)

روزی که مطالعه روانی خواجه را تصمیم گرفتم می بایستی زندگی عشقی او را
کاملاً بررسی کرده باشم ولی با کمال تأسف اقرار میکنم که از معاشقات حافظ (مشروع
یا نامشروع) کمترین اطلاعی نتوانستم بدست آورم. کتاب های تذکره نویسندگان
و ابتکار حافظ شناسان نتوانستند با کوچکترین اطلاع قانع کننده ای در این باره

راهنمای ما باشند • این است که مجبور شدیم از روی اشعارش مرثی را فرض کنیم و با تطبیق مفاد آنها با افکار اشخاصی که میشناسیم، راجع بزندگی معمولی وعشتمی این مرد بزرگ فرضی نمائیم یا حدسی بزنیم ولذا پیش از هر اقدامی باید به بینیم چه چیز ها راجع باین موضوع میدانیم و نقاط تاریک آن کدامست؟

۱ - مرثی که از زندگی خواجه میدانیم - حافظ موسوم بشمس الدین محمد اهل شیراز نام پدرش خواجه بهاء الدین بوده وزادگاه خود را زیاد دوست میداشته است •

۲ - قاطبیکه مورد شك هستند - پدر حافظ تاجر بوده دو برادر بزرگتر داشته پس از مرگ پدر مدتی باهم بخوشی گذرانیده اند • برادر ها، دیر زمانی نکشیده، حافظ و مادر و دیار خود را ترک گفته و رفته اند • مدتی بعد مادرش (معلوم نیست برای چه) حافظ را باشخاصی سپرده که از او نگهداری کنند، خودش معلوم نیست کجا رفته و چه شده است • اشخاص نامبرده با این بچه بی کس خوش رفتار نبوده اند • حافظ آنها را ترک گفته و از راه خمیر گیری کسب معاش کرده و از عایدی دسترنج خود مبلغی برای تحصیل پیش یک آخوند مکنتی خرج کرده است پسری داشته بنام شاه نعمان که به هند مسافرت کرده و در آنجا در گذشته است • پسری دیگری نیز داشته که در اوایل کودکی فوت شده و خواجه دویست زیر را در این مورد سروده است •

دلا دیدی که آن فرزانه فرزند

چه دید اندر خم این طاق رنگین

بجای لوح سیمین در کنارش

فلک بر سر نهادش لوح سنگین

هیچ بعدی ندارد که بچه نامبرده پسریکی از دوستان حافظ بوده باشد

هیچ معلوم نیست که خواجه عاشق پیشه بوده باشد • اگر بود حتما دشمنانش

آنرا دست‌آویز میکردند و برخی میکشیدند، اصلاً معلوم نیست که حافظ زن گرفته باشد. در هر صورت از زندگی خواجه هیچ نوع اطلاع مثبتی در دست نیست و بآنچه که هست نمیتوان اعتماد نمود.

ما موقتاً منقولات تذکره نویسان را مطابق واقع می‌پنداریم و با استاد بآنها وبا اجازه خوانندگان محترم چند سؤال از خود مینماییم سعی می‌کنم برای سئوالات خود جوابی پیدا کنیم.

۱ - برادر های حافظ چرا شیراز را ترك گفته و رفته اند؟

۲ - چرا هر دو برادر رفته اند و اقلاً یکی از آنها برای پذیرائی از برادر و مادر مانده است؟

۳ - بچه مناسبت برادر ك و بچك و مادر خود را بی‌كس گذاشته و همراه خود نبرده اند؟

۴ - مادرش چرا خواجه را با شخص بیگانه سپرده و رفته است و چرا برنکشته است؟

عین این سرگذشت را (ولی با کمی تفاوت) شخصاً مشاهده کرده ام. حاجی حسین نامی دارای زن و سه پسر و يك دختر بود. زن حاجی حسین آدم و لخرج و با زنهای دوپسر بزرگش رفتار بدی داشت. با مرك شوهر بد رفتاری او نسبت به پسر ها و عرو-هایش فزونی یافت. پسر بزرگ زن و بچه را برداشت و بطرف رضایه رهسپار شد. پسر دوم نیز پس از مدتی عازم مراغه گردید. داماد نیز میخواست زنش را طلاق داده از دست مادر زن خلاص شود ولی علاقه بزن و فرزند مانع از این کار بود.

زن حاجی که علاقه مغرطی به پسر كوچكش داشت پس از مرك شوهر معشیش باضعا- زیادتر شد و منتظر بود كه دیگران نیز همان اهمیت را به نورچشمی خانم مراعات نمایند. غافل از اینکه چه عزیز بیشتر مغضوب اطرافیان میکردد

پس از رفتن پسر ها زن حاجی در مدت کمی، مختصر دارائی خود و پسر را تمام کرد و در گذارش فروماند لایعلاج پسر (۱۴ ساله) را بداماد سپرد و رفت بلکه مسالحدنی از پسر هایش بخواهد، ولی در راه (یا در مقصد؟) بیمار شد و فوت کرد. پس از مرگ مادر پسر با مساعدت داماد شاگرد خیاط شد و در مدت کمی توانست خود را اداره کند و بجه مبغوض دیروزی عزیز برادران و شوهر خواهر گردید

از گفته تذکره نویسان چنین بر می آید که خواجه خیلی عزیز بلر آمده بود، نه عقب تحصیل رفته و نه در فکر کلاهی بوده است.

اول ز نعت و فوق وجودم خبر نبود در مکتب غم تو چنین نکته دان شدم يك چنین جوانی، پسر تاجر، خوب خورده، خوش خوابیده و با عزت زندگی کرده یکمرتبه مثل کسی که هرگز شنا نیاموخته است بدو افتد، بویژه که نه باری دارد و نه راهمائی؟ چنین شخصی چه روحیه باید داشته باشد و چه انقلابی در این روحیه آرام تولید میگردد؟

از مادر (مونس شبهای تار و عروس خواب های اودیسی) خبری نیست رفقا و دوستان که همواره تظاهر بمحبت داشتند و نوازشش میکردند حالا جوابی بسلامتی نمی دهند. صاحب بانوا هیچ فکر نمیکند که این خمیر گیر مثل بنه از زمین سبز نشده، این آقا محمد پسر آقا بهاء الدین! یحیی همان تاجر محترم و مشهور! می باشد و غیره و غیره... البته تمام این نا ملایمات تکلان هائی بر روحیه این جوان داده و ایجاد مشکلهائی بر علیه زمین، زمان، جامعه، طبیعت و حتی مافوق طبیعت میکند.

بالاخر از همه فراق مادر: کجا رفت؟ کجا ماند؟ نکند برادرها تصاحبش کرده باشند؟! چه میتوان کرد؟ چاره ای نیست آن سفر کرده که صد قطعه دل همراه اوست هر کجا هست خدا یا سلامت دارش. یارب آن آهوی مشکین بغض باز رسلان میگوید و از دست روزگار، سپهر، فلک و بشر مینالد.

اگر در روحیه حافظ يك چنین انقلابی تولید نشده بود حكما يك غافل و غوغای بزرگتر از آن ، ضمیر این جوان حساس را چنان لرزانیده که اثر آن تا آخر عمر باقی مانده است . این است که میگوید :

در اندرون من خسته دل ندانم چیست ؟

که من خموشم و او در رفان و در غوغاست
 بالاترین مصیبت ها غوغای شکم است . گرسنگی شوخی نیست باید نان خورد
 ولی از کجا و بچه وسیله نانرا بدست میآورند ؟ آقا محمد همیشه نانرا در سفره و
 آب را در کوزه دیده است حالا نه سرمایه ای دارد و نه صنعتی بلد است . ساده
 ترین صنعتها برايش پیش میآید : خمیر گیری ! در چه سنی ؟ حتما بیش از پانزده
 سال . اگر اشتغال بخمیر گیری صحیح باشد باید گفت آقا شمس الدین قدوی بنیه
 صحیح و سالم بوده است :

بطرب حمل مکن سرخی رویم چون جام

خون دل عکس برون می دهد از رخسارم
 در اثر این پیش آمد های ستوه آور شخصیت حقیقی و بزرگ حافظ چکش
 می خورد ، زنك از او زدوده میشود و از همین مرحله بزرگی او آغاز میگردد . مثل
 فرانسوی است که « تنها يك مصیبت بزرگ میتواند ما را به بزرگی برساند » ۱۵
 رودکی میگوید :

اندر بلای سخت پدید آید فر بزرگواری و سالاری ۲۵

۱- Rien ne nous rend plus grand qu' une grande douleur

۲ - این ابی الحدید رسیدن بمقامات بلند را به آستانه مرك و جان بازی
 حواله میکند :

ذق الموت ان شئت العلی و اطعم الرئی

فنیل الامانی بالنیته مکتوب

عروسی ملک کسی تنگ در بشل گیرد

که بوسه بربل شد شیر آبده از نهد

اولین قدم بزرگی او این شد که مبلغی از عایدات خود را خرج تحصیل سواد بکند . مقدمه پیش يك آخوند مکتبی خواندن و نوشتن یاد میگردد .

جوانیکه از دسترنج خود خرج تحصیل میکند آشکار است چه شوری در دل و کدام سودائی در سردارد و با چه سرعتی این آتش مقدس زبانه میکشد ! این است که در مدت کم پیشرفت زیاد میکند تا میرسد به قسمت های علمی ...

زبان علمی زمان حافظ عربی بود ، او قرآن را از حفظ داشت و از اشعار عربی اش معلوم است که بزبان نامبرده تسلط کاملی داشته است

دایره علم در آثرمان خیلی تنگ تر از حالا بوده و برای جوینده فعال و با هوشی فرا گرفتن آن بمراتب کمتر از عصر حاضر وقت لازم داشت و با دانستن کامل زبان علمی تحصیل علوم نیز بمراتب آسانتر میگردد .

از این مقدمه چنین بر میآید که : حافظ شایق علم بوده و زبان علمی آن زمان را بنحو اکمل میدانسته است و لذا در تحصیل سرعت پیشرفت کرد و در مدت کمی در تمام شعب علوم و فلسفه و شرعیات از علماء عصر پیش افتاده . علماء عصر نیز (که آقا زاده بودند و سالها از عمر خود را برای فرا گرفتن يك قسمت ساده ای از علم صرف کرده بودند «۱») برتری این جوان خمیر گیر را حس کردند و در مدح بل علم و مخصوصا قدرت قلمش و عاجز بودند دفاعی غیر از خرده گیری و تکمیل نداشتند . خواجه نیز از بی سوادی و زبونی این قبیل اشخاص که از علم غیر زا عباه و سبجه و سجادۀ نشانی ای دیگر نداشتند کاملاً مطلع شده بود :

۱ - ناز پرورد تنم نبرد راه به دوست

عاشقی شیوه رندان بلاکش باشد

حافظ با مشکلهای روانی بی شمارش در مراحل اول تحصیل گمان داشت
آخوند ها میتوانند آنها را حل و عقده های دلش را بکشایند ولی چون به پشت
پرده راه یافت دید که آنجا بجز شکم جراحی و شهوت رانی هیچ نبود و عملیات آقایان
روحانیون غیر عوام فربیی و تزویر نیست :

می خورد، که شیخ و حافظ و مفتی و معتب

چون نیک بنگری همه تزویر می کنند
نماز شان مثل نماز گربه عابد برای گول زدن موشها میباشد این است که
برصف رندان زده و میگوید :

ما را خدا ز زهد و ریا بی نیاز کرد .

بلا شك حافظ مداح نموده چه ، در مقابل اشخاصی که مدیحه سرایان باتملق
رفتار میکردند خواجه سرسختی و بی اعتنائی نشان میداد .

من اگر نیکم و گر بد تو برو خود را باش

هر کسی آن درود عاقبت کار که کشت

سر تسلیم من و خشت در میکند ها

مدعی گر نکند فهم سخن کو سر و خشت

در میخانه به بستند خدایا پسند

که در خانه تزویر و ریا بکشایند

واعظان کاین جلوه در معراب و منبر میکنند

چون بخلوت میرسند ان کار دیگر میکنند

و اگر مدحی کرده از روی عقیده بوده و اغراقی مثل دیگران بکار نبرده است

شعر اینکه برای صلح گرفتن مدح میگویند ، اگر نگرند هجو میکنند . در

شعر های خواجه هجو دیده نمیشود . اگر هم بدی گفته توجیهش باشخصی بوده

که بایستی از شر آنها بترسد پس این مرد بزرگ صاحب صراحت لہجہ بوده و از

ابراز حقیقت پروایی نداشته است *

مثلا: همه از وجود عالم نمایان و تقدس ما بان پیزارند و همه طالبند که این لباس دزد ها را پای امتحان بکشند ولی: ... یا اظهار آنرا بلد نیستند و یا اینکه یارای گفتن ندارند خواجه با شهادت وی پروایی دق دل هر متفکری را معالجه و مشکل خود را نیز آشکار نموده است *

خوش بود گر محک تجربه آید بمیان

تا سیه روی شود هر که در او غش باشد
این بیت یکی از معروفترین اشعار حافظ است ولی نظر بر اینکه بمشکل
همیشگی و معمولی بشر * که همه ناقصند، من کامل، اینرا امتحان باید نشان بدهد
جواب می دهد و مشکل نامبرده را حل می کند این است که همیشه نفز و بکر و
بدیع است *

تحصیل علم بجای اینکه مشکلات خواجه را حل کند بر شماره آنها
افزود، بویژه که در مشکلات بعدی باضافه سانسور روانی سانسور زبان هم موجود
بود * بایستی فهمید و لال شد، دید و هیچ نگفت، ترهات شنید و خفه شد، حرف
حق را بایستی نگاهداشت *^۱ مسلمانی آقایان را از قول ترسانی (آنها با تفسیر قیافه
یعنی خود را هدف قرار دادن) تنقید کرد:

گر مسلمانی از اینست که حافظ دارد آه اگر از پی امروز بود فردایی
مشکل مهم تر و دقی که دل را سوراخ میکند این است که واعظ بی سوادی
(که در خلوت آن کار دیگر را میکند) با کمال وقاحت میفرماید از اعمال خود توبه

۱- شد آنکه اهل نظر بر کناره میرفتند

هزار گونه سخن بر زبان و لب خاموش

بیانک چنگ بگویم آن حکایت ها

که از نهفتن آن دیک سینه مبرد جوش

کنید! آه از دست مردمی که گوهر را باخرمهره برار میکنند!...

بدین مناسبت عقاید فلسفی خود را که مشکلهای بعد از تحصیل علوم بوده و از اظهارش احتیاط میکرد میان اشعار غیرمتجانس جا داده است یعنی نامیتوانسته تغییر قیافه بکار برده تا سامانور انسانی به معنی حقیقی آن پی نبرد. ابیات ذیل از این قبیل هستند:

چيست اين سقف باند ساده بسيار نقش
 زبن هـما هيچ دانا در جهان آگاه نيست

ساقيا جام ميم ده كه نگارنده غيب
 نيست معلوم كه در پرده اسرار چه كرد

تاكه بر نقش زد اين دائره مينثي
 كس ندانست كه در گردش پرگار چه كرد

عيان نشد كه چرا آمدم كجا رفتم
 دريغ و درد كه غافل ز كار خوشنتم

جهان و كار جهان جمله هيچ بر هيچ است
 هزار بار من اين نكنه كرده ام تحقيق

وجود ما معمانيست حافظ كه تحقيقش فـ، نـست و فـسـاله

براستي اگر پيدا شدن بشر هـمـاني باشد بقيه نيز با الطـبيعه بايد افسون و افسانه بـلـشد
 آيا خواجه شراب ميخورده و مقصودش از مي چه بوده است؟

هـمـولامـستي حلال مشكلات روحـي است، در حال مستي سامـنـور از بين ميرود و
 بمـستي توان در اسرار سـلـت هـمـانـتـاً آدم مست هر چه در دل دارد از گله
 دوستانه و غيره در آن حال ميكويد و درد هاي داش را شفا مي دهد؛ با اشخاص

نشانس فوراً آشنا می شود و عقده های درونی را پیش آنها بازمی کند ،
که دریغودی راز نتوان نهفت

خواجه اگر هزار يك مقداری که در غزلهايش سروده ، شراب مینوشید ،
اشعارش مانند گفته های اکثر شعراي دائم الخمرعاری ازمشکلهای روانی و هیجانات
روحي از آب درمی آمده . این است که من عقیده ندارم حافظ شراب خورده باشد
بویره که دیگرانرا ازمستی آب انگور نکوهش میکند
مستی عشق نیست در سر تو

رو که تو مست آب انگوری

نه به هفت آب که رنگش بعد آتش نرود
آنچه با خرقه زاهد می انگوری کرد
و به شرابی که خودش در می کند عشق می خورد میباید :

زان باده که در می کند عشق فروشد

ما را دوسه ساعه بده و گو رمضان باش

بنظر ما کلمات می و مستی بجای بیخودی یا نخواستی بکار برده شده اند زیرا
گمان می رود که حافظ ملفت بوده است که زندگی ما را همین مرحله نخواستی
اداره می کند .

عقاید مذهبی حافظ

از باره ای اشعار خواجه چنین بر می آید که مشکامای مذهبی نیز خاطرش
را مشوش می داشته اند .

گاهی از اشعارش وحدت وجود می تراود ، غزل :

سالها دل طلب جام جم از ما میکرد

آنچه خود داشت زیستگاه نمنا نمیکرد

بارهای اوقات جبری می‌شود:
 در پس آئینه طوطی صفتم داشته اند
 آنچه استاد ازل گفت بگو می گویم

رضا بداده بده و زجین گره بگشای
 که بر من و تو در اختیار نکشادست

مکن بچشم حقارت نگاه در من مست
 که نیست معصیت و زهد بی مشیت او
 گاهی نیز کاملاً معتقد است:

از نامه سیاه ترسم که روز حشر
 با فیض اطف او صداز این نامه طلی کنم

صبح خیزی و سلامت طلبی چون حافظ
 هرچه کردم همه از دولت قرآن کردم

ایضا :

حافظا در کنج فقر و خلوت شبهای تار
 تا بود وردت دعا و درس قرآن غم مخور

ولی این بیت را چگونه معنی کنیم ؟:

بیر ما گفت خطا بر قلم صنع نرفت
 آفرین بر نظر پاک خطا پوشش باد

عصیان :

این چه استغناست یارب وین چه قادر حکمتست
 کاین همه زخم نهان هست و مجال آه نیست

تعادل مزاجی و قوه بدنی حافظ :

حافظ بطوری که سحر خیزی و علاقه بکنار آب زکن آباد و کلگشت مصلی رامکر در اشعارش آورده است مانند تمام شیرازی ها ورزش ملایم یعنی گردش کردن و قدم زدن با دوستان را البته دوست میداشته و زندگی ساده و بی آلابش را دور از مبارزه حیات ، بویژه با رضای کامل بداده و قناعت بسر میرده است . معمولاً اشخاص سالم و قوی بنیه سحر خیز هستند و اشخاص سحر خیز (حتی در پیری) با نشاط می باشند . از اشعار خواجه چنین بر می آید که این نشاط (در حقیقت جوانی اش) طولانی بوده است ، چنانکه در اشعار دوران چهارمش^{۱۰} غزل :

یا تا گل بر افشانیم و می در ساغر اندازیم

فلک را سقف بشکافیم و طرح دیگر اندازیم

راکه از غزلهای پر نشاط اوست و اشعاری دیگر از این قبیل پیدا میکنیم . حتی در بخشی دوم دوران پنجم^{۱۱} جسته و گریخته اشعاری دیده می شوند که با وجود پیری و شکستگی دارای نشاط می باشند یعنی گویند، آن نشاط داشته است و زندگی را بخوشی میگذرانیده است :

آن نیست که حافظ را رندی بشد از سر

کاین سا بقیه پیشین تا روز پسین باشد

شکر خدا که هر چه طلب کردم از خدا

بر منتهای همت خود کامران شدم

بالاخره علامت پیری و انحطاط شروع میشود و بیش از همه دید چشم رو بکاهش میرود . ولی درجه سنی ؛ البته خیلی دیرتر از معمول^{۱۲} . . . چون حافظ حتماً شراب نمیخورده ، تونون هم از آمریکا وارد نشده بود و چنانکه گفتیم از زندگی آسوده و

بی سرو صدایی استفاده می نمود لذا چشمش ، دیر تر به عینک احتیاج پیدا میکند . . .

البته صحبت از عینک در هفتصد سال پیش عجیب بنظر می آید در صورتی که تاریخ پیدا شدن آن در اروپا به پانصد و اندی سال بیشتر نمیرسد؟! ولی از گفته حافظ چنین بر می آید که برای خواندن و نوشتن (با احتمال قوی) عینک بچشم میزد و عینک را نیز «آینه» می گفته است :

از این دودیده حیران من هزار افسوس

که با دو آینه رویش عیان نمی بینم
ازبیت جدی نیز چنین بر می آید که در چشم های خواجه آب مروارید بایماری دیگری پیدا شده بود :

قد تو تا بشد از جویبار دیده من بجای سرو جز آب روان نمی بینم
توضیح آنکه برخی از بیماران مبتلا بآب مروارید در اوائل مرض وقتیکه بروشنایی نگاه میکنند آب جاری بنظرشان میرسد البته اشاره به گریه نیز می باشد ولی ندیدن قدیلرکنابه نیست .

اشعار دیگری نیز مشعر بر بیماری چشم است :

بی مهر دخت روز مرا نور نماندست
وز عمر مرا جز شب دیجور نماندست
هنگام وداع تو زبس گریه که کردم
دور از دخت تو چشم مرا نور نماندست

۱ - گویا آینه را که تصنیف فارسی اضافه کرده اند و اینک شده سپس معرب کرده و عینک گفته اند بویژه که عربها عینک را منظره گویند . سبب معرب شدن هم گویا مکسور بودن الف اینک باشد چنانچه ده آینه و وزان سر راه فیروزکوه را تمام اهالی آن سامان با کسر الف تلفظ می کنند .
دکتر پرویز خانلری

میرفت خیال تو ز چشم من و می گفت

هیات از این گوشه که معمور نماندست
گفتیم که دوحودود پاخذ واندی سال یش عینک در اروپا پیدا شد • بعقیده
به‌منی‌ها، عینک را چینی‌ها اختراع کرده‌اند و از آنجا به شرق نزدیک رسیده و سپس
باروپا رفتند است • اگر این حرف صحت داشته باشد بایستی که عینک خیلی پیشتر
از زمان حافظ بایران رسیده باشد تا درپاخذ واندی سال پیش در اروپا شناخته شود
چون دو سست سال در آن تاریخ نسبتاً، وقت زیادی نبوده است •
گریه حافظ

یکی از بدیده‌های شکفت که شعرا به آن میبالند، سیل اشک خونین بدامان
روانه کردند است! ... راستی شعرا گریه میکنند، یا فقط حرفش را میزنند؟ زیرا اغلب
آنها به‌جنون عامری را در وادی جنون به‌همسفری قبول ندارند. صرف‌نظر از اینکه
دیوانگان گریه نمی‌کنند این عمل ناپسند شایسته مرد نیست •

انسان چگونه گریه میکند؟

گریه با تنفس همپی شروع می‌شود، فوراً فشاری در گلو (تشنج حنجره) پیدا
می‌شود که مانع از تیرون آمدن نفس و بلعیدن آب دهان می‌گردد، سپس احساس
سردی سوزناکی در بینی پدید می‌آید، سر، بی اختیار تکان مضمضری میخورد،
بالاخره غده اشک ترشح میکند و چشم پر از اشک میگردد و بیرون میریزد • ولی فشار
دوباره تازی می‌شود • این احتیاض و انبساط پی در پی و آمیخته با فشار و تنفس تولید
صدای حق حق می‌کند •

گریه چیست؟

گریه آخرین مرحله يك بحران دفاعی مخصوص بانسانست در مقابل صدمات
وجودی و با تأثرات روحی!

اغلب بحران‌های وجود انسان با ترشحات گوناگون انجام می‌یابند •
 بایستی همین‌گونه باشد! ... چه ، پیشرفت وظایف دراندامهای مختلف ترشحات
 واکنش‌های شیمیائی می‌باشند و بسیاری از واکنشهای شیمیائی با تشکیل يك مولکول
 آب انجام می‌گیرند • پس هیچ شکستی ندارد اگر واکنشهای روانی وجود ما مثل
 واکنش‌های شیمیائی (ولی نه عین آنها) ، با ترشح مایعی خاتمه پذیرند و ...
 مشکلاتشان حل شوند

گوئیا گردش عادی طبیعت براین باشد !

چند مثال ؟

۱ - مردمان ترسو، در اثر مختصر وحشتی ، بی‌اراده ، جامه خود را ترمیکنند
 و نیز باره ای از بیماری‌ها با ادرار (بی اختیار و فراوان) بحران می‌یابند •

۲ - اغلب اوقات ، در اثر ترس ، سیلان ترشح زیادی در روده پیش می‌آید و
 همین موضوع باعث يك اسهال موقتی میگردد

۳ - بحران اغلب بیماری‌ها با عرق فراوان انجام می‌پذیرد • گاهی نیز ترس ،
 شادی ، خوشی ، غضب ، بویژه شرم با عرق همراه می‌باشند

۴ - پاره ای از بحران‌های انعکاسی باعث ترشح بزاق می‌شوند مثلاً : اگر
 کسی بیش ما میوه ترشی بخورد ، دهان ما آب می‌افتد • همچنین تحریک شدن
 روده‌ها بوسیله کرم‌ها ، تحریک رحم با آبستنی و غیره سبب ترشح لعاب دهان میگردد
 ۵ - معمولی‌ترین ترشحاتی که در اثر بحران‌های روانی و واکنش‌های بدنی

بیرون میریزد اشک چشم است • این عمل را گریستن گویند

گریستن در مقابل صدمه‌های بدن و شکنجه‌ها و نیز گریه درمرك عزیزان امری
 عادی و يك نوع دفاع بدن ، یعنی تسکین دهنده درد ها و تسلی بخش است ، ولی
 گریه نکردن ، با بعبارت بهتر نیامدن گریه (که موجب خفگی و بغض شدیدی میگردد)
 موضوع غیر عادی میباشد •

پدر دکتر ك ... دوساعت به غروب مانده مرحوم می‌شود • با وجود علاقه
 مغرطی که دکتر به پدر داشت نمیتواند گریه کند ، بغض گلوش را گرفته ، شب تا صبح

نی تواند بخواهد ، طرف صبح که میخواهند جنازه را حرکت بدهند بگمربه از حال بهت خارج می شود و گریه را سر می دهد . پس از گریه زیاد ، بقول خودش « تسلیم می شود که پدرش مرحوم شده است » وساکت میگردد .

پس گریه ، چنانکه گفتیم يك نوع واكنش دفاعی بدن است : اگر دكتر ك . . . نمی گریست ممكن بود ، همانطور كه شب را بیداری كشیده بود عوارض دیگری برایش رخ دهد . باصطلاح پزشکی ، میتوان گفت كه : در این قبیل موارد ، گریه يك درمان مصرف ۱۶ > (طبیعی) وموثری می باشد .

برخی از جانوران حساس مثل شتر مرغ ، بوزینه ، لكلك و غیره كه (مثل تمام حیوانات) گریستن نمی دانند ، گاهی در اثر مرك جفت خود میمیرند و یا با ترك غذا انتظار میکنند .

شواهد وحكايت های مرك حیوانات مشهور بوفاداری از قبیل مك ، اسب ، میمون و غیره در مرك صاحبشان زیاد است ومعروف عموم می باشند
علت گریه اشخاص چیست ؟

بچه نوزاد گریه میکند تا نفس بکشد وششهایش وسعت پیداکنند

زنها سربهانه جرمی گریه را سر می دهند . در زمان تحصیل ، دختر روسی (دانشجوی پزشکی) را می شناختم كه گاهیگاهی میگفت روی قلبم ورمی پیدا شده است ومیرفت در محل خوابتی گریه میکرد و راحت میشد . من از این حرکت خانم دانشجو اظهار تعجب كردم گفت مگر مادر وخواهر تو گریه نمیکنند ؟ جواب صحیحی ندادم ، چون فوراً ملتفت شدم كه زندهای ما ورم روی قلب را در مجلس ختم همسایه ها و مجالس روضه خوانی خالی می كردند ولی من متوجه نبودم . گاهی برای زنها گریه يك نوع تاكئيك جنسی است ، یعنی وقتی كه در بن بستی گیر می كنند به گریه متوسل میشوند واز آن مغممه بیروزه ندانه خلاص می گردند .

دختر بچه ها و پسر بچه ها در سنین بلوغ و نیز زنها و گاهی مرد ها در

اوان باس سر مختصر پیش آمدی کربه میکنند • بید نیست این کربه ها نیز يك نوع معرف باشند •

اشخاص ضعیف معروف بریق القلب سر پیش آمد جزئی کربه میکنند
اشخاص متظاهر ، مزور ، رذل ، دروغگو و بی حیثیت برای پیش بردن حرف خود بکربه منوسل میشوند • اشخاص قوی ، برعکس ، باسانی کربه نمیکنند
اشخاص کله شق و کینه توز بغض را در دل نگه می دارند و تاداد خود را نستانند
و حرف خود را پیش نبرند راحت نمیشوند

کربه ای که مینوان آنرا نتیجه يك بهران رفیق روحی فرض کرد آنستکه در اثر شوق زیاد ، شادی بزرگ ، رسیدن مسافر عزیز ، دیدن شخص محبوب ، رسیدن به مرز و بوم ، حس میهن پرستی ، فرج بعد از شدت و غیره عارض شود • مقدمه چنین کربه ای تنگی نفس مختصر و ترشح اشک می باشد که با کربه بی سروصدا می ختم می شود •
شعرا چرا کربه میکنند ؟ و از چه تاریخی اشک ریزی در نگارشات و ادبیات فارسی پیدا شده است ؟

از مطالعه دیوانهای شعرا چنین بر می آید که ادبیات و نگارشات فارسی پس از حمله مغول با آن فجایع جانگداز • مل ادبیات و نگارشات فرانسویان بعد از شورش بزرگ سرابا سوگواری و اشک ریزی شده است •

روحیه فرانسویان چنانکه از نگارشات آن زمان بر می آید چنان غمگینه و رنج کشیده بوده است که با وجود فتوحات و افتخارات ملی که ناپلئون برای آنها می آورد و آن جشن ها و بالائنها و شب نشینی ها و رقص های عمومی و عیش و نوش های بزرگ نمی توانست چشم آنها را خشک کند •
مثلا :

در ۱۸۰۵ راجع بوت یکی از معاریف کوربر ۱۰ می نویسد • ساکین آن

ناحیه با اشکهای خود قبر آن مرحوم را آبیاری کردند *

در همان تاریخ، در موقع محاکمه دختر بزهکاری، ژاندارمها، در مقابل روضه خوانی (بافصاحت) وکیل مدافع، تفنگها را کنار گذاشته با دستها چشم خود را پاك می کردند *

در ۱۷۰۶ الکساندر دوال (نویسنده نمایشنامه های خنده آور) در نطق ورودی خود به فرهنگستان، راجع بسلف خود باندازه ای مبالغه می کند که گفته هایش در خود او چنان مؤثر میگردد که اشك از چشمهایش سرازیر میشود *

در تأثر صحنه های تأثر آور (مثل برگشتن سربازی از جنگ، یا وقتی پدری بسرگمشده خود را پیدا می کرد وغیره) سبب اشك مردها میشد، زنهاش میگردند. عین همین بدیده در اشعار فارسی (چنانکه ذکر شد) پس از فاجعه مفلو آشکارا دیده می شود، بویژه در کتاب های تأثر آور و اشعار غم انگیز راجع بشهادت دین، که عده ای از شعرا و نویسندگان در این فاجعه نزدیک داند سخن را داده اند، غزل:

اگر روز قیامت را شبی هست آن شب است اشب

طیب از من ملول و دل ز حسرت در تب است اشب

(حجة الاسلام تبریزی)

انواع گریه در اشعار خواجه زیاد است، ما فقط پاره ای از آنها را که از نظر روان شکافی قابل توجه بود میآوریم *

۱ - بهران روحی در آنر جور یار که رازش را از هفت برده سانسور بیرون میکشد:

اشك حرم نشین نهان خانه مرا

زان سوی هفت پرده به بلزار میکشی

ترا صبا و مرا آب دیده شد غماز

و گرنه عاشق و معشوق را زدارانند

اشك حافظ خرد و صبر به دریا انداخت

چكند سوز غم عشق نیارست نهفت

ترسم كه انك در غم ما پرده در شود

وین راز سر بمهر به عالم سمر شود

۴ - درد و درمان مصرف

اشك خونین بنمودم به طیبیان گفتند

درد عشق است و جگر سوز دوا می دارد

سینه گو شعله آتشكده فارس بكش

دیده گو آب رخ دجله بغداد بیر

۴ - اغراق در احساس (گر به شاعرانه) :

بر رهگذرت بسته ام از دیده دو صد جوی

تا بوی که تو چون سرو خرامان بدرایی

سوز دل انك روان آه سحر ناله شب

این همه از نظر لطف شما می بینم

۴ - گریه واقعی از روی شوق

گر به شام و سحر شکر که ضایع نشد

قطره باران ما گوهر يك دانه شد

من كه از یقوت و لعل انك دارم گنج ها

کی نصر در فیض خورشید بلند اختر کنم

تلون اشعار حافظ — میگویند اول کسی که تلون اشعارش را بر رخ خواجه

کشید شاه شجاع بود . خواجه جواب داد : با وصف این مشهور آفاق هستند

از این جواب چنین بر می آید که خود خواجه سبب تلون اشعارش را نمیدانسته است

برای درك تلون نامبرده باید دید حافظ چگونه شه میسروده است ؟

آنچه بنظر ما مفهوم تر و منطقی تر میرسد (و در مبحث مشکل اودیپ
خواجه متذکر شدیم) اینست که اشعار طراز اول خواجه در حال ییخودی یعنی زیر تأثیر
نخواستی از قلمش تراویده اند . چون اغلب آنها به گفته ها یا جمله هایی که در
موقع روان شکافی از اشخاص (بیمار یا سالم) میشنوم شباهت دارند .

محرك این حال ییخودی چیست ؟ — تاکنون چندین مرتبه تذکر داده ایم
که انگیزه مهم در اشعار خواجه مشکلاتی روانی (که بوسیله رؤیا از بلزسی سانسور
می گریختند) بوده اند . صبح که بیدار میشد ممکن است رؤیای شب را فراموش
میکرد و یا اینکه بعضی از تیکه های خواب در نظرش مانده بود .

اشعاری که از رؤیای شکل دوم تراویده اند البته زیبا و بدیع هستند ولی
پایه اشعاری که از رؤیای فراموش شده بعمل آمده اند نمیرسند .

مثال رؤیای فراموش شده :

صبحدم مرغ چمن با گل نو خاسته گفت

ناز کم کن که در این باغ بسی چون تو شکفت

گل بخندید که از راست نرنجیم ولی

هیچ عاشق سخن سخت به معشوق نکفت

گر طمع داری از آن جام مرصع می لعل

ای بسا در که بنوک مژه ات باید سفت

تا ابد بوی محبت به مشامش نرسد

هر که خاک در میخانه برخسار نفوت

در گلستان ارم دوش جو از لطف هوا

زلف سنبل به نسیم سحری می آشف

گفتم ای مسند جم جام جهان بینت کو

گفت افسوس که آن دولت بیدار پیخت

سخن عشق نه آنست که آید به زبان
 ساقیا می ده و کز ناه کن این گفت و شنفت
 اشک حافظ خرد و صبر بدر با انداخت
 چکند سوز غم عشق نیارست نهفت
 بیت تخلص نشان می دهد که دردی دل حافظ را آتش میزد و ولی بایستی
 نهفت ولی گریه رازش را آشکار میکند و با وجود این از معشوق اسمی نمیبرد
 مثال رؤیای فراموش نشده :
 بنال بلبل اگر با همت سر یار یست
 که ما دو عاشق زاریم کار ما زار یست
 در آن زمین که نسیمی وزد ز طره دوست
 چه جای دم زدن نافه های تاتار یست
 یار باده که رنگین کنیم جامه زرق
 که مست جام غروریم و نام هشیار یست
 خیال زلف تو بختن نه کار هر خام یست
 که زیر زلفه رفتن طریق عبار یست
 لطیفه ایست نهانی که عشق از او خیزد
 که نام آن نه لب اهل و خط زنگار یست
 جمال شخص نه چشمست و زلف و عارض و خال
 هزار نکته در این کار و بار دلدار یست
 قلندران حقیقت به نیم جو نخرند
 قبای اطلس آنکس که از هنر علایست
 بر آستان تو مشکل توان رسید آری
 عروج بر فلک سروری به دشوار یست

سحر گرشمه چشمت بنخواب می میدیدم

زهی مراتب خوابی که به زبیداریست

درباره غزلها هیچگونه ارتباطی میان ابیات پیدا نمی شود مثل غزل :

مزرع سبز ۹۰ فلك دیدم و داس مه نو

یادم از کشته خویش آمدوهنگام درو الخ

يك نویسنده یا شاعر درجه اول موقع نوشتن چه نوع روحیه ای دارد ؟

از مطالعه روحیه نویسندگان قرن اخیر و قرن حاضر چنین بر می آید که

نویسنده و شاعر بتمام معنی درحال طبیعی یعنی موقعی که جنبش روانی اش متوازن

است نوشتن نمی تواند ، اینستکه به کارهای درظاهر عجیب ولی در معنی منطقی

متشبت می گردد تا آن توازن یعنی جنبش معمولی بحال آراشی دزآید ، ولذا

بعضی ها از دواهای مخدر و یا مکيفات استمداد میکنند ، پاره ای نیز بکارهای

عجیب تری متشبت می گردند : یکی روی میزغی اسباب بازی کودکانه جمع میکند

و با آنها ، درموقع لزوم ، مشغول می شود پس از آنکه قلم بدست گرفته و مینویسد

دویم تا باهایش را در آب گرم ننگذارد نوشتن نمیتواند *

سیمی زیر دوش آب گرم میرود ، چهارمی دوش آب سرد میگیرد ، پنجمی

قدم میزند . . . ششمی ، هفتمی الخ هر کدام پیش از نوشتن سرگرمی هایی برای

خود دارند *

بنظرم این قبیل اشخاص فوق العاده ، از ردیف حافظ ، در زمان معینی ، پیش

از نوشتن يك حالی بهت مانند شبیه به مقدمه حمله صرع و یا بسکون پیش از رعد

وبرق و طوفان (که آنرا آراشی گفتیم) میافند ، سپس (مثل صرع) يك واکنش

عصبی این حال رکود را بهم میزند و از این بهم خوردن روحیه ، انفجاری (مانند

۱ - رنگ فلك معمولاً کبود است و تاکنون کسی آسمان را برنگ سبز

ندیده ؛ خیالی احتمال دارد خواجه مبتلای به بیماری معروف به دالتونسم بوده است

(انجارهای آتش بازی) تولید می شود که از آن مناظر سحر انگیزی با تلالو خیره کننده بیرون می آید.

از عملیات نویسندگان، که بعنوان مثال آوردیم، چنین بر می آید که اشتغال موقتی با اسباب بازی و غیره فعالیت خواستی (یا روحیه زیرین) را بشکل ساده ای درمی آورد و تمام امواج عصبی متوجه نخواستی می گردند و لذا فعالیت روانی در آن قسمت بعد اعلیٰ میرسد.

فعالیت نام برده از حیطه روحیه زیرین (خواستی) کاملاً خارج می باشد و با اصطلاح معروف روح ما از آن بی خبر است. فقط از تطبیق نتیجه کار آن دو قسمت می توانیم حدس هائی بنزیم:

طبق مثلی که در صفحه ۲۹ آوردیم تفاوت آشکاری میان موسیقی که تحت نظر خواستی زده میشود و موسیقی که نخواستی اداره میکند موجود میباشد، همچنین بین خطی که روحیه زیرین دستور میدهد با خطی که از ابتکار روحیه زیرین بشکل قلم انداز می تراود فرق بسیار است.

از این تطبیق چنین بر می آید که نتیجه فعالیت نخواستی آنرا پخته تر و به عبارت بهتر دم کشیده تر است.

همین موضوع را در مطالعات علمی، سیاست و غیره مشاهده میکنیم: باستور ساعتها می نشست و به جانوران آزمایشگاه تماشا میکرد میگوبند، ناپلئون پیش از جنگ با اتریشها رزی طبل فال ورق گرفته بود: اگر این گفته ها درست باشند نظریه ما را تایید میکنند. چه تماشای جانوران یا فال ورق گرفتن مصرف فکری زیادی ندارد اینست که روحیه زیرین (خواستی) آرام مانده و نخواستی با استفاده از همه امواج عصبی نقشه جنگی میکشد یا اینکه سرم و واکنش کشف میکند.

مشاهده شخصی: روزی از شخص با هوشی (تزدیک به نبوغ) راجع به امر مهمی استواری کردم، فوراً بیک حال بهت فرو رفت، چشمانش ثابت و پلکها بی حرکت

شدند. سپس مثل اینکه از خواب بیدار شود (با صدای گرفته مخصوص بیدار شدن) توضیحات کامل و جامعی داد.

حافظ، وقتی که شعر میسروده، چه نوع روحیه‌ای داشته است؟ اغلب نویسندگان نکته‌ای را در نظر می‌گیرند و آنرا تعقیب میکنند. باستور يك موضوع را تعقیب می‌کند، ناپائون بيك مشکل فکر می‌کند. ولی روحیه حافظ غیر از دیگران بود، نخواستی اش را تنها يك مشکل مکتور نمی‌کرد بلکه برداش گردهم‌های یس‌مار بود این مشکلها چنان در جوش و خروش بوده اند که هر وقت قلم روی کاغذ می‌گذاشت اختیار از دستش خارج میشد و سینه از این همه مشکلها تنگ آمده و فریاد می‌کشیده است. باین ترتیب، همه آنها میخواستند در آن حال بیخودی یکجا زنجیر سانسور را بکسلند و آزاد بشوند اینست که هر کدام از آنها قلم را بطرفی کشانیده و هر قسمت غزلی برنگ دیگری درآمده است

اثر شعر در اشخاص - شعر در هر شخصی اثر دیگری دارد و هر کسی باید راجع بخودش اظهار عیده نماید، ولذا چند سطر را راجع باین شعر در خود می‌نویسم: شمری در نظر من خوبست که چون آنرا می‌خوانم در حله اول يك هیجان روحی در من پدید آید. سپس مدتی فکرم بی حرکت و آرام شود. عین همین حال را تماشا می‌کنم آب روان، شنیدن پاره‌ای موسیقی‌ها و غیره در من تولید میکنند. گمان می‌کنم این همان حال است که شاعر یا موسیقی دان، پیش از سرودن قطعه‌ای، داشته است و انعکاس آن در روح ما همان حال را (گرچه ضعیفتر) تولید میکند، مثل دهان دره و خمیازه شخص خواب‌آلودی در میان جمعی (اگر چه احتیاج بخواب نداشته باشند) که حالتی شبیه به حال آن شخص ایجاد میکند.

باید دانست که شاعر آرام میشود سپس به هیجان افتاده و می‌نویسد ولی ما شعر را می‌خوانیم اول به هیجان می‌افتیم بعد آرامش می‌آید، چنانکه شخص خواب‌آلود خمیازه میکشد ولی دیگران از دیدن او به خمیازه می‌افتند و خواب

آلود میگردند پس نتیجه واکنش در هر دو پدیده بشکل معکوس میباشد.
معمولا پس از این آرامش فکر، تمام خستگی های من رفع می شوند و خود را
راحت حس می کنم *

عشق خاکی حافظ چه بوده است؟
آیا حافظ صاحب عیال و اولاد بوده؟ پسر بی نام شاه نعمان داشته؟ عاشق
پیشه بوده؟ معلوم نیست و از گفته های خودش چنین بر می آید که اصلا زن نداشته:
گر روی پاک و مجرد چو مسیحا به فلک
از فروغ تو به خورشید رسد صد پرتو

ایضا:

حافظا در کنج فقر و خلوت شب های تار
تا بود ورد دعا و درس قرآن غم مخور
و در کنج فقر و خلوت شبهای تار زندگی می نموده و از تدریس قرآن امرار معاش
میکرده است و مثل مسبو ژو ابوز «۱» شبها عیارا بسر میکشیده و هزاران «حنه عاشقانه»
را مثل سینما از جاو چشم «بگذرانیده است»
تمام زندگی این مرد بزرگ مثل اشعارش مرعوز است *
در اشعار خواجه شہوت تناسلی یافت نمی شود * تمایل بجنس لطیف از آنهم
کمتر؛ خودش آشکار میگوید: نیست در شهر نگاری که دل ما ببرد. معمولا
در گفتارش از مقدمه «ماشقه» دور تر نمیرود. مقدمه «عاشقه» چیست؟
برای توضیح از تذکر نکتہ مختصری ناگزیر میباشیم * که عبارت است از
التذاذ شہوانی

التذاذ شہوانی را میتوان بسہ مرحلہ تقسیم کرد *
مرحلہ اول لذت روانی که از کودکی شروع میکند و تا مرگ می باید *

این حس، برای خود، درمغز مرکزی دارد و توجه آن به جنس مقابل فکری است و تظاهراتش خودنمایی و چشم چرانی و آزار دوستی و غیره می باشد *

مرحله دوم - لذت مقدماتی - این لذت عبارتست از تمایلات جنسی با اقدامات ساده مثل صحبت و غرضی و هلم جرأ تا برسد به مرحله سوم

مرحله سوم - لذت وظیفه ای - لذتی است که در موقع انجام عمل تناسلی به منظور ادامه نسل حس میشود *

مرحله اخیر در سن بلوغ شروع می شود و در حدود پیری از بین میرود *

التذاذ شهوانی وظیفه ای پس از شروع عملیات تناسلی با سرعت رو باز دیاد رفته و پس از انجام وظیفه یکباره از میان میرود *

هر کدام از این مراحل سه گانه بمناسبت روحیه و ساختمان مزاجی بشر خواهانی دارند *

ولی با جرأت میتوان گفت که طالبین قسمت آخر مرحله سوم در اقلیت اند و بلکه انگشت شمارند مثل بعضی از علماء و مخترعین و کاشفین که عشق تناسلی در نظر آنها مثل اصلاح سرو صورت و مهمانی رفتن و غیره بکثرت اتفاق افتاد و بشمار میرود ولی بیشتر مردم از رسیدن به بخش نامبرده گریزان هستند و تا میتوانند به نتیجه نزدیک نمیشوند *

در اینجا يك سؤال پیش می آید . التذاذ شهوانی در کدام مرحله بیشتر است ؟

اگر در مقدمات (مراحل اول و دوم) باشد در کدام يك بیشتر است ؟

حال اگر در نکته بالا کمی دقیق شویم به مبحث تجلی (برافراشتگی)

میتوانیم پی ببریم *

در مبحث تجلی (بخش روان شکافی) گفتیم که چون غریزه تناسلی در کودک شکل مشکلی بخود گرفت و از پیش خواستی به نخواستی رانده شد و در آنجا زیر فشار ماند برای وارد شدن به مرحله خواستی (طبق شرایط روحی یا بدنی و غیره) ممکن است یکی از دو شکل تغییر قیافه : جنون یا برافراشتگی را انتخاب نماید

آنهايي که در راه نعلی قدم بر میدارند ، اغاب توجه زیادی به حس تناسلی ندارند
وصف عیش را سه نصف عیش می داند و با تصور و تجسم آن در عیش شناورند و:
در خیال این همه لعبت بهوس میبازند *

تقاضای تمام عیاری را می شناسم که با وجود احتیاج بیول حاضر نیست حنی یکی
از نقاشی هایش را بفروشد . روزی با يك حال از خود گذشتگی و استغناء طبع
میگفت : فلان تابلو را برای چشم روشنی روز عروسی برای دخترم فرستادم
این قبیل اشخاص از بس خیالبافی میکنند حقیقت در نظر آنها حقیر و
تاریك مینماید ، با گرسنگی دست به یقه اند و میخوانند :

درویشم و گدا و برابر نمی کنم بشه من کلاه خویش بعد تاج خسروی
این طبقه مردم گاهی از مقدمه عشق نیز گریزانند . چون نگارهای شهر با
عروس خیالی آنها تطبیق نمیکند این است که نمی توانند دلشانرا بر بایند و لذا
بهرچه خاکی است پشت پا میزنند و در راه نگار خیالی خود قدم برمی دارند . گاهی
عشق بخود که در طفولیت داشته اند عود میکند و بی توجه عاشق دلداده خود
می شوند و میگویند :

آنچه خود داشت زیگانه تمنا میکرد *

و یا اینکه موضوع عشق را غیر قابل وصف و توضیح می دانند :

سخن عشق نه آنست که آید بزبان

ساقیا می ده و کوتاه کن این گف و شفقت

دومی جمالی را که در دل خود می پروراند از سنگ میترشد و عالمی را
مسحور میکند *

دیگری گم شده خود را از رنگها و کرباس میطلبد .

چهارمی در فراق اله جمال ناله خود را از دهان نی به عیوق میرساند.

مبرزترین این برگزیدگان عالم بشریت بیماران ، دل شکسته گان ، مظلومین

بیتمن و ستم‌بدگان را بجای دل مجروح و مایوس خود عوضی می‌گیرند و بخدمت و پرستاری و دل‌داری آنها همت می‌گمارند و بجای انتقام نیکی میکنند و میسر آیند: بر دلم‌گردد ستمهاست خدایا پسند

که مکسر شود آینه مهر آئینم
از شهرات زندگی روگردان می‌شوند و خدمت به تیره بختان و سینه‌پایان را
پیش خود می‌سازند *

جوان سود پرستی نامزد دوشیزه نجیبی از خانواده محترمی بود * برسم معمول عشق دائمی را با خون خود امضاء کرده بودند، قضا را بیوه‌زن نرو تمندی سر راه زندگی جوان نامبرده پیدا شد، فرصت ازدست دادنی نبود، در ظرف ۲۴ ساعت معامله را تمام کرد و هدیه‌های نامزدی را از دختر و ازگون بخت بازپس خواست. این حرکت ناهنجار تکانی چنان سخت در روحیه دوشیزه پاك‌نژاد ایجاد کرد که از جنس مرد بیزار شد و تا آخر عمر در بیمارستانها به پرستاری (البته داوطلبانه) بیماران پرداخت و هر نوع خواستگاری از هر گونه اشخاص را نپذیرفت میان این دلدادگان جمال مطلق هیچیک بمقام خواجه نمی‌رسند، چه، میان شعرای ردیف‌اول هیچکدام باندازه خواجه در نخستین مرحله عشق درنگ نکرده‌اند. حتی می‌توان گفت که خواجه شیراز قدمی از آن فراتر نگذاشته است:

مجال من هـ.ین باشد که پنهان عشق او ورزم

حدیث بوس و آغوش جگوم چون نخواهند شد
خواجه از پدیده ۱۰ برافراشتگی کاملاً مطلع بوده و آنرا در خود مطالعه کرده است یعنی انجام گرفتن آنرا در شخص خود کاملاً حس کرده است: بکوقت سحر چه بیش آمدی کرده ۱ و یا چه خوابی دیده ۱ و یا کدام مشکل و یا مشکایان تحریک شده اند که دفعه درجاده تجلی و معراج روحی قدم برداشته و

آن پدیده را با قلم سحر آسا چنین بیان میکند:

دوش وقت سحر از غصه نجاتم دادند

واندوان ظلمت شب آب حیاتم دادند

بیخود از شعشمه پرندو ذاتم کردند

بیاده از جام تجلی صفاتم دادند

چه مبارک سحری بود چه فرخنده شبی

آن شب قدر که این تازه براتم دادند

بعد از این روی من و آینه حسن نگار

که در آنجا خبر از جلوه ذاتم دادند

هاتف آنروز بمن مرده این دوات داد

که بر آن جور و جفا صبر و ثباتم دادند

از اشعار فوق چنین برمیآید که جور و جفا های رانده شده مشکلهائی در روحیه او ایجاد کرده و همواره معذبش می داشتند، در عالم رؤیا (با عالم بیخودی) يك واکنشی پدید می آید که نتیجه آن جلوه ذات و تجلی صفات میشود چنانکه در «دبگرد و اکش نامه» آمده منتهی به جنون میگردد (۱) (رجوع شود به صفحه ۵۳ و ۵۴)

۱ - بعضی از شعرای ایران دو قطبی بودن عشق را حس کرده و سنگینی کف جنون را نیز تشخیص داده اند مثلا جلال الدین در کتاب مثنوی راجع به قطب جنون یعنی اختلال (احتمالی) عقل میگوید:

چون زنده شهود در این وادی دهل

چیت عقل تو فجل ابن الفجل

و نیز تجلی را (۷۰۰ سال پیش از لئون دوده، صفحه ۸۲) از مثال خواجه ای که بستخداش میگفت اسب اشهب را سوار شو، جوان میگفت که آن حیوان پس پس میرود، خواجه گفت پس دماش را بسوی مقصد کن، استفاده کرده توضیح می دهد که دم این استور عین

چنانکه گفتیم خواجه حافظ راه تجلی پیموده ولذا اطلاع مبسوطی از وادی
جنون ندارد و ندرتاً از آن عالم سخن میراند:

دور مجنون گنشت نوبت ماست

هر کسی پنج روزه نوبت اوست

روز اول که باستان سپردند مرا

دیگرانرا خرد آموخت مرا مجنون کرد

نیز دوباره ای غزلها بموضوع تجلی اشاره شده است :

حافظ خلوت نشین باز بمیخانه شد

از سر پیمان گنشت بر سر پیمانه شد

.

.

گریه شام و سحر شکر که ضایع نشد

قطره بلران ما گوهر یکدانه شد

منزل حافظ کنون بارگه پادشاست

دل سوی دلدار رفت جان بر جانانه شد

از قراین چنین بنظر میرسد که تجلی خواجه ادامه پیدا کرده و بعالم بالاتر راه

یافته باشد زیرا چنین میسراید :

در ازل پرتو حسنت ز تجلی دم زد

عشق پیدا شد و آتش بهمه عالم زد النع

شہوت است : اگر شہوت را متوجہ مقصد عالی تری کنی البتہ بقصود عالی میرسی .

یک چنین موضوع دشواری را با قلم و فکر توانا در دو بیت توضیح داده است

سر کند آن شہوت از عقل شریف

چون بہ بندی شہوتش را از رفیف

سر زند قوت ز شاخ نیکبخت

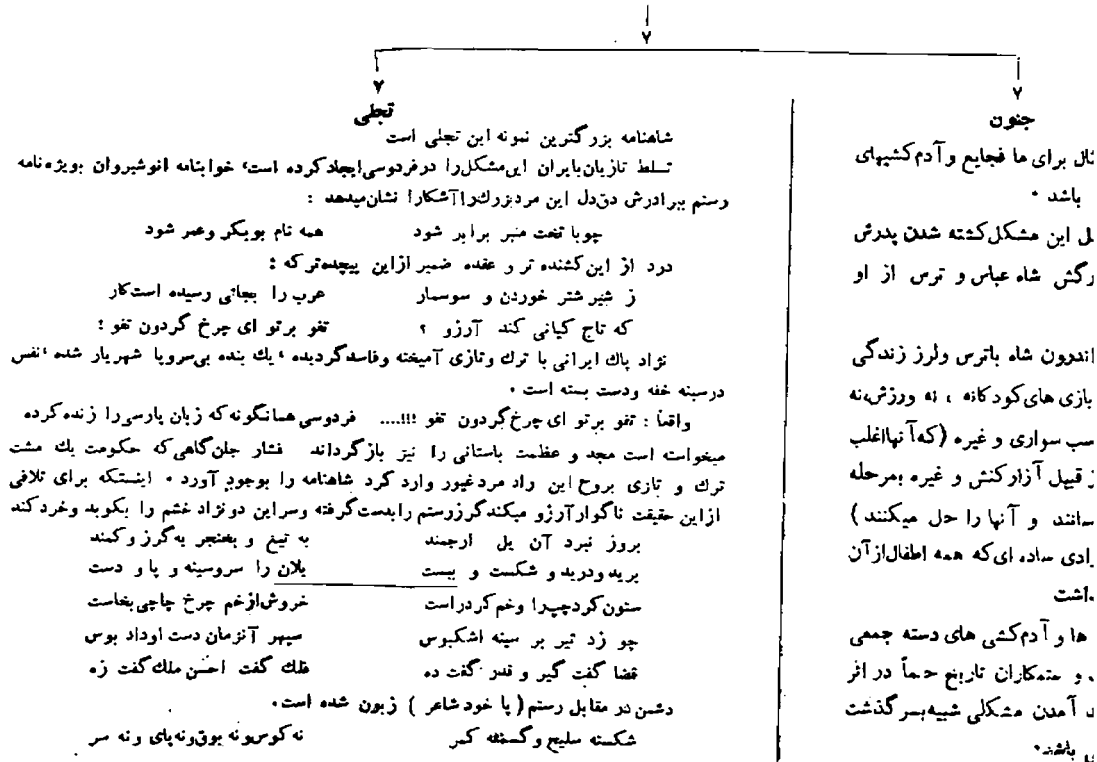
ہمچو شاخی کہ بیری از دوخت

جلوۀ کرد رخت دید ملک عشق نداشت
 عین آتش شد از ابن غیرت و بر آدم زد
 دیگران قرعۀ قسمت همه بر عیش زدند
 دل غم دیده ما بود که هم بر غم زد الخ
 بالاخره به پله های آخر تجلی صعود میکند و پرده حریم خلقت از برابر
 چشمش برداشته میشود می سوزد و عین معشوق میشود *
 دوش دیدم که ملائک در می خانه زدند
 کل آدم بسرشتند و به پیمانه زدند
 بساکنان حرم سر غفاف ملکوت
 با من راه نشین ساغر مستانه زدند

 آتش آن نیست که از شعله او خندد شمع
 آتش آنست که در خرمن پروانه (حافظ) زدند

دادن دو قطب نامبرده دو صفحه ۱۵۰، شکل تظاهر لیبیدو را که آزارکش، آزاد دوستی و خود نمایی باشند در حال دانش و نتیجه آنرا می آوریم

۹- نتیجه رانده شدن آزارکش

بعد چهارم

در سالهای اخیر چندین مرتبه مقاله‌هایی راجع به بعد چهارم درج شد، نگارنده آن نوشته‌ها را (مثل مسافرت بکروآت آسمانی) جدی فرض میکردم تا اینکه تصادفاً چندین جلد کتاب که عقاید اینشتاین و استادان دیگر را بترتیب ساده و مفهوم عامه نگاشته‌اند بدستم افتاد.

از مطالعه آنها درک کردم که نویسنده‌های مقالات مذکور از مرحله دورند و لذا موضوع صفحه ۳۲ و ۳۹ را که چند سال پیش نوشته شده بود دست نخورد، به چاپ رسانیدم تا بیشتر جالب توجه باشد.

عنوان بعد چهارم (یا هندسه چهاربعدی) که از اواسط قرن هیجدهم معمول شده است و گفته‌اند که زمان بعد چهارم فضا میباشد، عنوان نامناسبی است، زیرا با این ترتیب اصل موضوع قیافه سرمکو، سحر و عجایب به خود میگیرد. همه ما از زمان کودکی یاد گرفته‌ایم که فضا و اجسام (یعنی فضای اشغال شده با اجسام) سه بعد دارند طول و عرض و عمق که هر کدام آنها با دیگری دوزاویه قائمه درست میکنند یعنی عود یکدیگر هستند. پس این بعد چهارم که بآن سه بعد دیگر عود باشد و با هر کدام آنها دوزاویه قائمه بسازد چگونه بآنها وارد میشود؟ انست اشکال همد صورت يك بعد چهارم!

اگر عنوان بعد چهارم را کنار گذاشته، اصل مطلب را زیر بررسی قرار دهیم می بینیم که این موضوع آن اندازه پیچیده نیست و احتمال دارد که بی واسطه ریاضیات عالی این بعد اسرارآمیز را تا حدی درک نمود

برای ساده کردن موضوع نامبرده چند مثال میآوریم:

۱ - اگر کلمه ششیدن (اسم مصدر) و ششونده (اسم فاعل) و ششیده (اسم مفعول) را سه بعد فرض کنیم البته صدا را باید بعد چهارم بگوئیم زیرا بی وجود صدا هر سه اسم معنی ندارد و صدا و ششیدن مستلزم یکدیگر هستند

۲ - نیز، اگر سه کلمه بریدن، برنده، و بریده را سه بعد بنامیم چاقو بعد چهارم و سیب بعد پنجم مصوب می گردد، چون بریدن و چاقو، چاقو و سیب مستلزم یکدیگر هستند.

۳ - در علم فیزیک سه واحد قبول شده و معمول گردیده است:

واحد طول = سانتیمتر - واحد جرم (وزن) = گرم - واحد زمان = ثانیه

حال اگر بشنویم که واحد حرارت را نیز باید بآنها اضافه کرد، البته تعجب میکنم در صورتی که واحد حرارت مساوی است بچندین صد واحد نیرو که آنهم از سه واحد اولی یعنی طول، جرم و زمان ترکیب شده است

پس از این مقدمه اگر توجهی به فضا و زمان بکنیم می بینیم که آنها نیز مستلزم یکدیگر میباشند. حتی عوام نیز متوجه این معنی میباشند. از یک دهانی میپرسید: از اینجا تا فلان محل چقدر راه است؟ میگوید یکساعت؛ شما فکر میکنید چون راه خوب است ۴۰ یا ۴۵ کیلومتر، پس فضا را بی زمان نمی شود تصور کرد؛ فضا یعنی زمان و بالعکس، زیرا حس فضا بدون زمان و فهمیدن زمان بدون فضا غیر ممکن است.

حرکت عتریکها و پیرودن فاصله های میان خط های صفحه ساعت بهترین نمایش این نظریه میباشد، زیرا از اندازه آن فضاها (با فاصله های کوچک به میزان وقت پی میبریم.

پس اگر بگوئیم که عرض + طول + عمق + وقت = چهار بعد مثل اینست که گفته باشیم سانتیمتر + گرم + ثانیه + کالری = چهار واحد مقیاس فیزیکی بعضی از مؤلفین این موضوع را ساده تر کرده و میگویند: اساساً دو بعد وجود دارد که داخل و ملتزم یکدیگر میباشند، بعد فضا و بعد زمان. اگر ما هم در مثل های خود سادگی را پیش بگیریم باید بگوئیم: شنیدن و صدا، همین طور در مثال دوم: برین و چاقو.

مقاله نویسان میگویند که اگر بشر بتواند از بعد چهارم استفاده نماید ممکن است در آن واحد در چندین قاره دنیا حاضر باشد، از اجسام بگذرد، یعنی صاحب معجزه (امروز نه فردا) باشد ولی از قرار گفته متعصبین فن اینشتاین از این صحبت ها نمیکند، فقط برای این قضیه فورمول ریاضی نوشته که جواب آن صحیح میباشد.

چنانکه برای قوه ماده فورمولی نوشت که شکافته شدن اتم آنرا بتجربه رسانید

از مطالعات ماچنین بر میآید که آثار مورد بررسی این کتاب پدیده های
آشکار و واکنش های ماده هستند. نه رازهای نهفته و کوچکترین روزنه، بماوراء
طبیعت نمیباشند.

سرحقیقی وجود است

نشوی واقف يك نکته ز اسرار وجود
تا نه سرگشته شوی دایره امکان را

سرگشتگی چیست